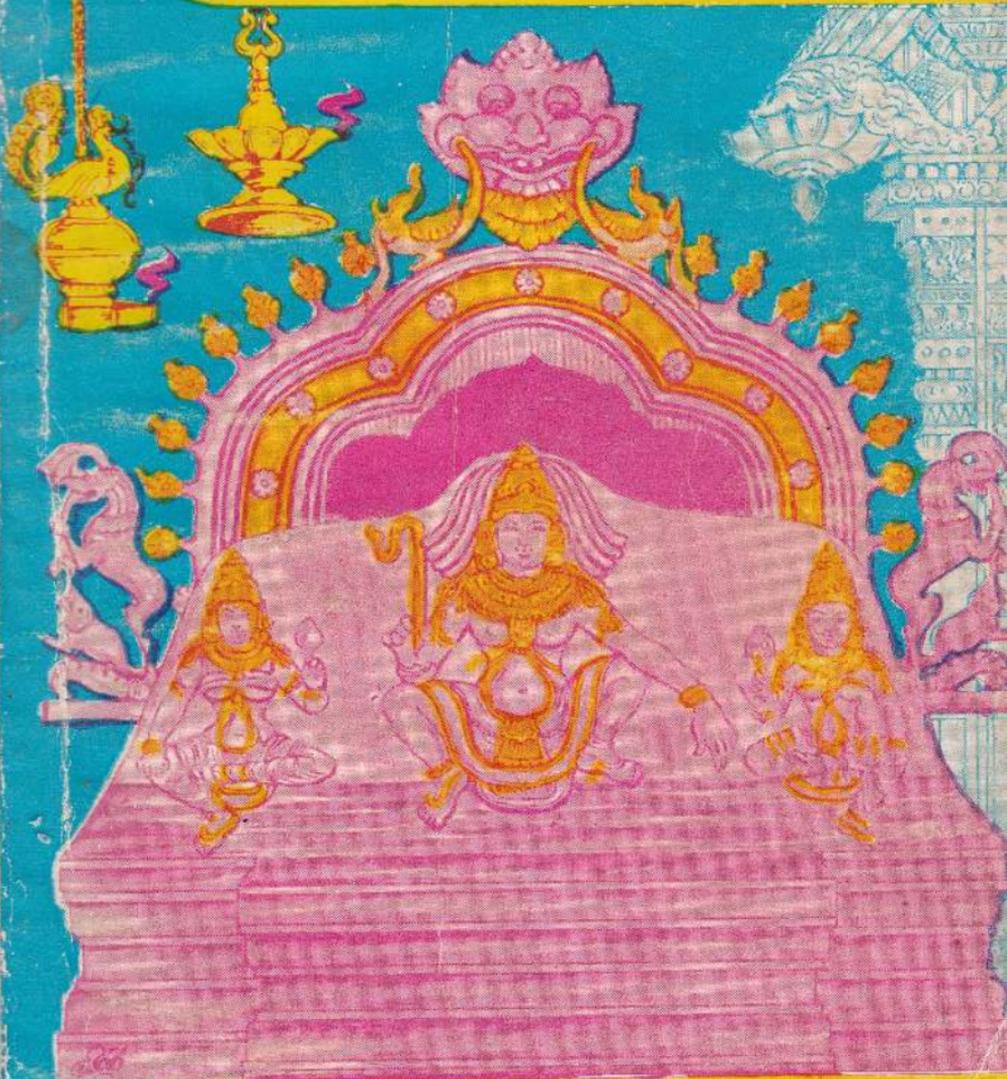
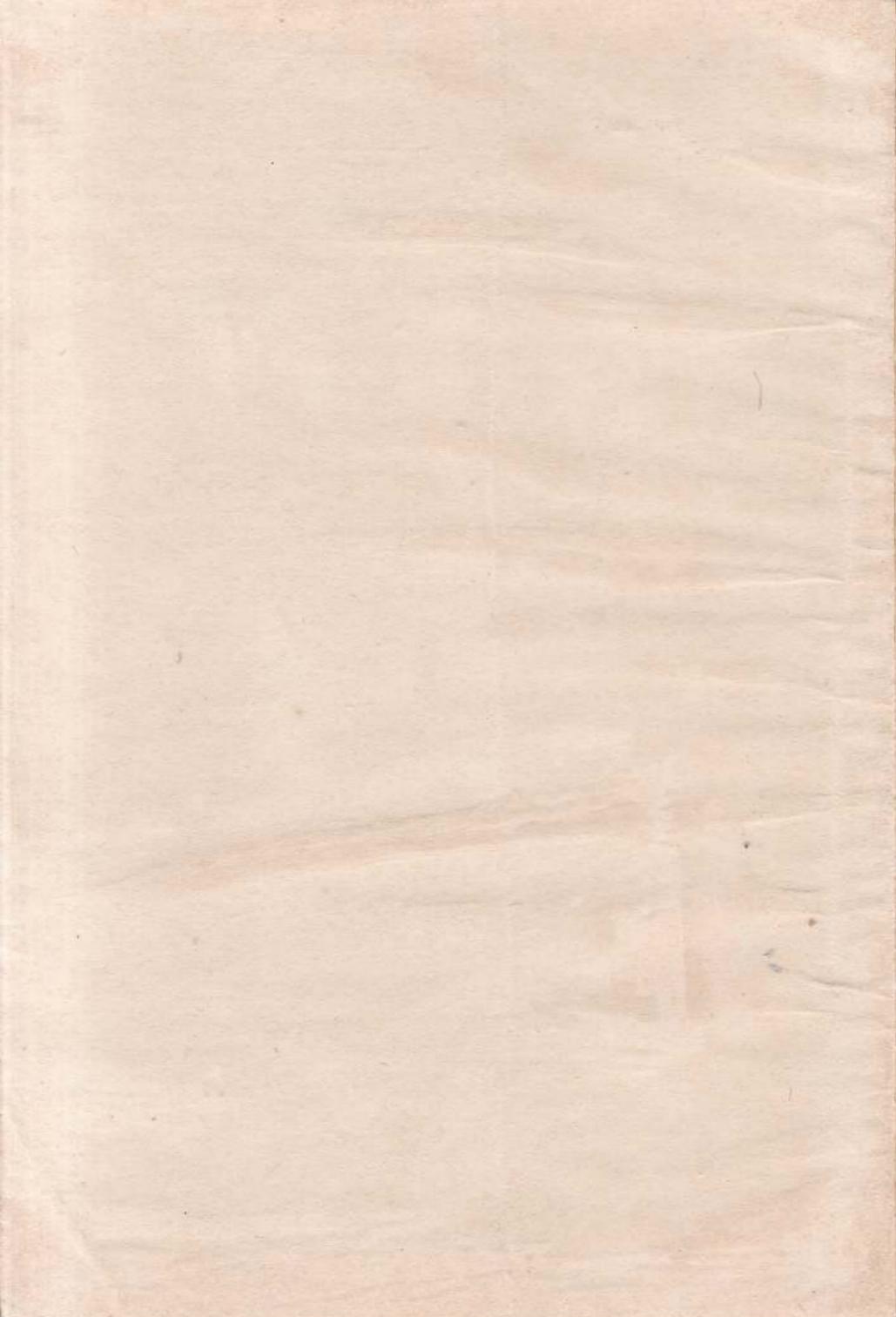

ஆண்டி கௌரி ஐயஸ்ரீ

விக்குவான் மு.சபாரத்தினம்
காரைநகர்

92. 8V 23 45

உ
சிவமயம்

ஆண்டிகேணி ஐயனார்

சைவமணி, சித்தாந்தச்செம்மல், செஞ்சொல்வாரிதி
வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள்

(திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு)

காரைநகர், 1986

பதிப்புரிமையுடையது:

முதற்பதிப்பு மார்ச்சு - 1985

இரண்டாம் பதிப்பு ஆவணி 1986

1000ம் பிரதிகள்

1000ம் பிரதிகள்

‘ஆண்டிகேணி ஐயனார்’

சைவமணி, சித்தாந்தச்செம்மல், செஞ்சொல்வாரிதி
வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள்

அச்சுப்பதிவு:

பாலா அச்சகம், காரைநகர். போன்- 24

விலை ரூபா: 15 - 00

All Rights Reserved:

1st Edition December - 1985

2nd Edition August - 1986

‘ANDIKERNY AIYANAR’

Saivamani, Sithanthasemmal, Chencholvarithi,
VIDWAN M. SABARATNAM

Printers:

Bala Press, Karainagar. Phone: 24

Price Rs: 15 - 00

உ
சிவமயம்

விநாயகர் வணக்கம்

ஆண்டி கேணி ஐயன் பெருமையை
வேண்டி இன்தமிழ் செய்து வழங்கிடத்
தூண்டும் இன்னல் துகள்பட விநாயகன்
நீண்ட மெய்ப்பதம் நினைவுள் இருத்துவாம்

ஐயரார் வணக்கம்

துய்ய மாலொரு தோகைய ளாய்வரச்
செய்ய செஞ்சடை சேரழகன் முன்னம்
மெய்யிற் கூடிய ஆடலின் மேவிய
ஐயன் சேவடி அஞ்சலி செய்குவாம்
கரிய மேனியும் செஞ்சடைச் சென்னியும்
உரிய செண்டெனும் ஒண்படைக் கையுமாய்
வெருவு தோற்றம் விளங்கிட வந்தருள்
பெரிய ஐயன் பிறங்கடி போற்றுவாம்
ஆண்டி யார்க்கருள் செய்தமை அன்றியும்
தூண்டும் அன்பினால் கோயில் தொடுத்தருள்
வேண்டி நின்றவர்க் கும்வழி செய்தவன்
பூண்ட பூங்கழற் பொன்னடி போற்றுவாம்

— ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்

முன்னுரை

எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன். "இறை" என்றாலே "எங்கும் பரவி நிற்பது" என்று பொருள்படும். எங்கும் பரவி, யாண்டும் நிறைந்த செம்பொருளை "இறைவன்" என்றும், எம்மையும் கடந்து உள்ளாக இருப்பவன் என்பதால் 'கடவுள்' என்றும் முன்னோர் கூறி வழிபட்டனர்.

ஆண்டிகேணி ஐயனார் காரைநகர் மக்களின் பாரம் பரியமான காவல் தெய்வமாக விளங்கிவருகின்றார். ஏறத்தாழ நானூற்றைம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னே குளக்கோட்டு மன்னரால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட மிகப்புராதன மூர்த்தி. திண்ணைக்களிக் திட்டியில் ஆண்டிப் பெரியார் ஐயனார் அருள்பெற்றுத் தேடியெடுத்துப் பூஜைவழிபாடு செய்ய, தொடர்ந்து கோவில் கட்டி ஐயனாரைப் பிரதிட்டை செய்வித்துக் கும்பாபிஷேகத்தையும் குறைவறச் செய்வித்தவர் முதல் ஆதீனகர்த்தராகிய களபூ மியைச் சேர்ந்த சைவப்பெரியார் அம்பலவி முருகர்.

ஹரிஹர புத்திரராகிய ஐயனாரின் பெருமைகளையும் திருவருட்சிறப்புக்களையும் அனைவரும் அறிந்து, அவருளாலே அவர்கமல் வணங்கிப் பூவுலகில் சிறப்புடன் வாழ்ந்து, ஈற்றில் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்றுய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்குடனேயே, அடியேன் இந்நூலை மீண்டும் சிலதிருத்தங்களோடு இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடத் துணிந்தேன்.

ஆண்டிகேணி ஐயனாரது அடியார்களுக்கும், ஐயனார் கோவில் கொண்டெழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் அனைத்துலக அடியார்களுக்கும், ஈழத்துச் சிதம்பர ஆதீனகர்த்தாக்களுக்கும். அணிந்துரைகளை மனமுவந்து வழங்கிய நல்ல ஆதீன முதல்வர் முதலாக ஏனைய பெருமக்கள் அனைவருக்கும் அடியேனது உளங்கனிந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்து அமைகின்றேன்.

'மதியகம்' சயம்பு விதி,
காரைநகர். 9 - 9 - 86

மு. சபாரத்தினம்

யாழ்ப்பாணம் - - - - - தல் துர்

நல்லீ திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்
இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

வழங்கிய

ஆசியுரை

சிலநேயச் செல்வர்களே,

ஈழமணித் திருநாட்டிலே, ஆண்டுகேணி ஸ்ரீ ஐயனார் தேவஸ்தானம் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததொரு ஆலயம். அங்கு அடியார்கள் பய, பக்தியோடு, பொங்கல் பூஜைகளாற்றித் தங்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றுய்ந்தமையையும் பெற்றவருவதையும் யாம் அறிவோம். ஸ்ரீ ஐயனார் பெருமான் காக்கும் தெய்வம். புருஷ சத்தியான மஹாவிஷ்ணுமோஹினி வடிவோடு, சிவபரம, பொருளைச் சேர்ந்தவமயம் அவதரித்தவர் ஸ்ரீ ஐயனார். அவருக்கு சாஸ்தா என்ற திருநாமமுண்டு.

எமது குருநாதர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்தபரமாசாரிய ஸ்வாமிகளால் 'சைவமணி' என்ற புகழாரம் சூட்டப் பெற்றவர் வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள். அன்னார் ஸ்ரீ ஐயனார் தேவஸ்தான வரலாற்றினையாத்து ஒரு நூலாக்கிச் சைவ உலகுக்கு அளிக்க முன்வந்தமை பாராட்டுக்குரியது. அவர் தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் சைவப் பணியாற்றும் வகையில் தமது திறன்மிக்க சொற்பொழிவுகள் மூலம் அங்குவதியும் சைவமக்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவர்.

அவர்கள் இது போன்ற ஆய்வு நூல்களை சைவ உலகுக்கு வழங்கி நீடு வாழவேண்டுமென உளமார ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

சிவமயம்

காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரம்

பிரதம சிவாசாரியர்

சிவமூர்த்தி க. மங்களேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்

வழங்கிய

ஆசியுரை

காரைநகரில் முதன்முதல் அமைக்கப்பட்ட கோயில் வியாவில் ஐயனார் கோயிலாகும். இக்கோயில் அக்காலத்தே ஏழு நிலைகளைக் கொண்ட பெரிய இராஜகோபுரத்துடன் கம்பீரமாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது. பின்னர், இலங்கையை ஆண்ட ஒல்லாநகர், சைவக் கோயில்களை இடித்து அழித்தபோது, இக்கோயிலையும் அழித்துவிட்டனர். அக்காலத்தில் அன்பர் ஒருவர், ஐயனார் விக்கிரகத்தை எடுத்து வந்து திண்ணபுரத்திற் பாதுகாப்பாக வைத்தாரென்பதும், காலக்கிரமத்தில் அவ்விக்கிரகம் மண்ணால் மூடப்பட்டு விட்ட தென்பதும், திருவருட் குறிப்பின்படி 'ஆண்டி' என்ற பெரியார் நிலத்தைத் தோண்டி அவ்விக்கிரகத்தை எடுத்து இப்போது இரண்டாம் வீதியிலுள்ள அரசமரத்தின் கீழ் வைத்து, வழிபட்டு வந்தாரென்பதும் வரலாறு. பின்னர் அம்பலவி முருகர் என்ற பெரியார், தமது நிலத்தில் ஐயனாருக்குக் கோயில் அமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து நிருவாகத்தைக் கவனித்து வந்தார்.

வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள். இந்த ஐயனார் பற்றிய வரலாற்றை மிக விரிவாக எழுதி "ஆண்டி கேணி ஐயனார்" என்ற பெயரில் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுவது குறித்து மகிழ்ச்சி. நூல் சிறப்புற விளங்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து, என் ஆசியையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஈழத்துச் சிதம்பரம் க. மங்களேஸ்வரக் குருக்கள்

காரைநகர்.

பிரதம சிவாசாரியர்

2

நயினாதிபு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தாஸம்
பிரதம சிவாசாரியர்
பிரதிஷ்டாபூஷணம், சிவாகமஞானபானு
சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
மணமுலந்து வழங்கிய
ஆசியுரை

வித்துவான் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களை அறியாதார் ஈழத்தில் இல்லையெனக் கூறலாம். பல சமய இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்ட பெருமையுடையவர். ஆலயங்கள் தோறும் சென்று சொற்பொழிவு செய்து வருபவர். ஆழ்ந்த கன்ற கல்வியும், சமயப்பண்பும், ஆசாரசீலமும், நிரம்பியவர். எவரிடத்தும் அன்பும், அடக்கமும் நிரம்பியவர். வித்துவான் அவர்கள் ஆய்வோடெழுதி வெளியிடும் 'ஆண்டிகேணி ஐயனார்' என்னும் நூல் பெருமை நிறைந்ததாகும். காரணமத்திலும், சுப்பிரபேதம் முதலான ஆசிரியர்களிலும் தியானரத்வைனி, சிவபரத்தினம் முதலான நூல்களிலிருந்து சிறப்புக்களை ஆராய்ந்து, நன்முறையில் வரிசைப்படுத்தி, நூல்வடிவில் வெளியிடுகின்றார்கள்.

இறைவனுக்கு எங்ஙனம் எட்டு வடிவங்களோ? அவ்வாறு நூலுக்கும் எட்டுத்தலையங்கங்கள் அமைந்தது பாராட்டுதற்குரியதாகும். பெருமைக்குரிய ஆண்டிகேணி ஐயனார் என்னும் நூலை எழுதியமைக்கு சைவ உலகு என்றும் கடப்பாடு உடையதாகும். நூல் சிறப்புடன் வெளிவந்து, எழுதியோனும், வாசிப்போரும் சிறப்படைய எம்குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் அடிக்கமலங்களைப் பன்முறை மனமொழி மெய்யால் வணங்கி, உளம் நிறைந்த நல்லாசிகள் கூறுவதோடு, ஆக்கியோன் நலம்பெற்று மேலும் பல நூல்களை வெளியிடுகுவென வாழ்த்துவோமாக!

திருநெல்வேலி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
கூடாப்பாய்.

சிவமயம்

காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர தேவஸ்தான

ஆதினகர்த்தாக்கள்

வழங்கிய

ஆசியுரை

ஹரிஹர புத்திரராகிய ஐயனார் வழிபாடு தமிழகத் தீலும் ஈழத்திலும் தொன்று தொட்டே நிலவி வந்துள்ளது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பலவுள்ளன. பழமையான ஆண்டி. கேணி ஐயனாரின் புதுமையான வரலாற்றினைப் பல்வேறு நூல்களின் துணைகொண்டு வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள் விரிவாக எழுதி இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிட்டு செய்வது வரவேற்கத் தக்கதொன்றாகும். கடந்த ஆண்டில் மலேசியா எங்கும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி, ஐயனாரின் அருளாட்சியில் திளைத்த வித்துவான் அவர்கள் எழுதிய இந்நூல், எதிர்கால சமுதாயத்தின் பத்திவளத்தைப் பெருக்கிப் பக்குவப் படுத்தவல்லது என்பதில் ஐயமில்லை. வித்துவான் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து மேலும் பலநூல்களை எழுதவேண்டுமென்ற தில்லையுட் கூத்தனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சிவன் கோவில் அ. ஆண்டிய்யா, து. முருகேசு
காரைநகர். ஆதினகர்த்தாக்கள்

அணிந்துரை

இலங்கையில் அமைந்துள்ள புண்ணியதலங்களுள் காரையம்பதியில் கோயில் கொண்ட ஈழத்துச் சிதம்பரமும் ஒன்றாகும். மார்கழி மாதத்தில் வருகின்ற திருவாதிரைத் திருநாளில் அங்கு நடைபெறும் "ஆருத்திரா தரிசனத்தைக்" கண்டுகளிக்க விரைகின்ற அடியார்களின் கூட்டத்திற்கு ஓர் அளவே இல்லை. அத்துடன் அத்தினங்களில் நடைபெறும் மகேஸ்வரபூசையும் அடியார்களால் போற்றப்படுவனவாகும். அத்தலத்தில் முதன்முதலாக எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள்சொரியும் "ஆண்டிகேணி ஐயனார்" பற்றிய நூலின் முதற்பதிப்பைப் படித்துப் பெருமிதமடைந்தேன். ஹரிஹரபுத்திரர் என்னும் திருநாமம் பெற்ற ஐயனாரின் தோற்றம் பற்றியும், அவருடைய அருளாட்சி பற்றியும், ஒன்றுமே அறியாத பலருக்கு இந்நூல் ஓர் அறிமுக நூலாக அமைந்தமை போற்றுதற்குரியதாகும். காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் பல்லாண்டுகள் ஆசிரியப் பணியாற்றியவரும், எனது ஆசிரியருமாகிய வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்களின் தமிழ்ப் புலமையையும், சமயச் சொற்பொழிவாற்றலையும் இளமைப்பருவத்திலேயே நான் நன்கு அறிவேன்.

எட்டு வடிவங்களையுடையவன் இறைவன். ஆண்டிகேணி ஐயனார் நூலிலும் எட்டுத் தலையங்கங்களில் ஐயனாரின் அருளாட்சி அற்புதங்களையும், ஆகமங்களில் ஐயனார் வழிபாடு குறித்த கருத்துக்களையும், மலையாளநாட்டில் அமைந்த 'ஐயப்பன்' வழிபாட்டுக்கும் - தமிழகத்தில் ஐயனார் வழிபாட்டுக்குமுரிய ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும், இலங்கையில் அமைந்

துள்ள ஏனைய ஐயனார் ஆலயங்கள் பற்றிய வரலாறுகளையும், தமிழகத்தில் பெருமைபெற்ற ஐயனார் ஆலயச் சிறப்புகளையும் ஆராய்வு அடிப்படையில் நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும்.

“ஆண்டிகேணி ஐயனார்” திருவருட்சிறப்பால் முதற்பதிப்பில் வெளியிட்ட சகல பிரதிகளும் சில மாதங்களிலேயே விற்பனையாகி, இரண்டாம் பதிப்பும் இப்போது அச்சேறுவதால் நூலின் உயர்வும், அதன் பெருமையும், அது எவ்வாறு வாசகர்களை ஈர்ந்துள்ளது என்பதும் நன்கு புலனாகும். ஆசிரியர் தொடர்ந்தும் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டு ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான நூல்களை எழுதி உதவப் போதிய நிறைவையும், கல்விச்செல்வமும் அவருக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கல்விப் பணிமனை
யாழ்ப்பாணம்,

இரா. சுந்தரலிங்கம்.

நொச்சியாகம ஸ்ரீ ஐயனார் பாடல்

ஞானமிகு பரவாழ்வும் நானிலத்து
நல்வாழ்வும் நயந்த செல்வ
தானதவ முயர்நெறியும் தங்குமனை
யாள்புதல்வர் தழுவு சுற்றம்
மானமிகு புகழ்யாவும் வந்துதொழும்
அடியார்க்கு மகிழ்ந்தளிப்பான்
ஆனபுகழ்ப் புத்தருடன் அருள்நொச்சி
யாகமம்வாழ் ஐயனாரே.

- அருட்கவி. சி. வினாசித்தம்பி

மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதி
 அருள்மிகு ஸ்ரீ பரமஐயனார் ஆலயப் பிரதமகுரு
 சிவஸ்ரீ க. லோகநாதக் குருக்கள் அவர்கள்
 மனமுவந்து வழங்கிய

ஆசியுரை

உலகில் இன்று பல சமயங்கள் நிலவுகின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மிசவும் தொன்மை வாய்ந்தது சைவசமயமாகும். உலகின் முதற்தோன்றிய நாகரீகங்களுள், மூத்த நாகரீகமான சிந்து வெளி நாகரீக காலத்திலேயே சிவ வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கிய தென்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

சைவசமயம் சிவபெருமான் ஒருவரையே முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டுள்ளது. ஏனைய மூர்த்திகளாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரர், ஐயனார் போன்ற மூர்த்திகளும் சிவபெருமான் அடியவர்களுக்கு அவ்வப்போது அருளும் பொருட்டு எடுத்த வடிவங்களேயாகும். “ஏகப் பராத்மா பகுதேகவர்த்தி” பராத்மா ஒருவர்; வடிவங்களோ பலவாகும். நாம் எந்த மூர்த்தியை வழிபட்டாலும் அந்த மூர்த்தியாய் அருள்பவர் சிவபெருமானே யாவர். ஐயனார் சிவபெருமானுக்கும் திருமாமூலுக்கும் புத்திரராகத் தோன்றியவராகையால் ஹரிஹர புத்திரர் என அழைக்கப்படுகின்றார்.

ஐயனார் வழிபாடு பற்றிப் பழந்தமிழ் நூல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இன்று இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பல ஆலயங்கள் ஐயனாருக்குச் சிறப்பாக அமைந்து விழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. எமது நாட்டில் பலபுராதனமான ஐயனார் ஆலயங்கள் உள்ளன. இன்றும் பல அற்புதங்களை அந்த ஆலயங்களில் ஐயனார் நிகழ்த்தி வருகிறார். ஐயனாரே ஐயப்ப சுவாமிகளாக அவதாரஞ் செய்தார் என்று கூறுவர்.

ஐயனாரைப் பற்றிய பல விடயங்களை “ஆண்டி கேணி ஐயனார்” என்ற நூலில் வித்துவான் திரு மு. சபாரத்தினம் அவர்கள் மிக அழகாக விளக்கமாக நாம் அறிந்திராத பல விடயங்களைப் பக்திச்சுவை சொட்டும் படியாக எமக்குத் தந்துள்ளார்கள் - இப்போது எமக்குள்ள நெருக்கடியான காலத்தில் காவல் தெய்வமாக விளங்கும் ஐயனாருக்கு ஒரு நூலை வித்துவான் அவர்கள் எழுதியிருப்பது காலத்தினால் செய்த உதவியாகும். நூலின் ஒருசில பகுதிகளைப் படிக்கும் போதே வைக்க மனமிலாது முழுவதையும் வாசிக்க ஆவலாக இருக்கின்றது. அவர் ஒரு தமிழறிஞர்; சமயகாவலர், ஆராய்ச்சியாளர், சுவைபட எழுதும் எழுத்தாளர், உண்மையில் வித்துவான் வித்துவானே யாவர் என்று சொன்னால் புகழ்ச்சியாகாது. அன்னார் மேலும் இத்தகைய நூல்களை எழுதி வெளியிடுவதற்கு சைவமக்கள் என்றும் அவரை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றும், வித்துவான் அவர்கள் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து, இது போன்ற முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ பூரணைபுட்கலா அம்பா சமேத ஹரிஹர புத்திரரை மனமுருகிப் பிரார்த்தித்து ஆசிகூறுகிறேன்.

ஆரையம்பதி.

மட்டக்களப்பு

சிவனீ க. லோகநாதக்குருக்கள்

ஆண்டிகேணி ஐயனார் துதி

“செண்டமருங் கையுடைய யோகா போற்றி
 செப்பரிய கடல்வண்ணச் செல்வா போற்றி
 விண்டினெடும் அரன்அருளும் விமலா போற்றி
 வித்தகனே அறங்காக்கும் வீரா போற்றி
 புண்டரிகக் கண்ணன்றன் குமரா போற்றி
 பூரணைக்கும் புட்கலைக்கும் மனாளா போற்றி
 அண்டர் புகழாண்டி கேணிப்பதி யமர்ந்த
 அரிகர புத்திராய போற்றி போற்றி”

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக
இந்துநாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர்
கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்
மனமுவந்து வழங்கிய
அணிந்துரை

இலங்கையில் சிறப்புற்று விளங்கும் பழம் பெரும் சிவத்தலங்களின் வரிசையில் வைத்தெண்ணத்தக்க பெருமையும் தெய்விகப் பொலிவும் பெற்று விளங்குவது யாழ்ப்பாணத்தின் கண்ணே காரைநகரில் எழுந்துள்ள ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்னும் சிவத்தலமாகும். தென்னகத்தில் தலமகிமை பெற்று விளங்கும் சிதம்பரத்தில் நிகழும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பின்பற்றும் இக்கலம் பிறிதோர் வகையிலும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் மூலமுர்த்தியாகிய சிவனது சந்நிதியோடு, ஆதிகாலந் தொட்டுச் சிறப்புற்று விளங்கும் ஐயனரின் சந்நிதியும் உள்ளது. இக் கோயிலின் ஆரம்ப கால மூர்த்தியாக விளங்கியவர் ஐயனர். குளக்கோட்டு மன்னனும் இத் தெய்வத்தை முறையாக உபாசித்து வழிபட்டவன்.

இத்தெய்வத்தின் கோவில் ஆரம்பத்தில் வியாவில் என்னுமிடத்தில் அமைந்தது. நீண்டகாலமாக வழிபடப்பட்டு வந்த இத் தெய்வத்திற்குரிய வழிபாட்டு முறைகளுக்கு ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தடையேற்படலாயிற்று. பிற சமயத்தவரது ஊடுருவல்களாலும் இடையூறுகளாலும் முறையான வழிபாடு மேற்கொள்ள முடியாது போகவே அந்தணப் பெருமக்கள் வேறு பல வழிகளில் வழிபாடியற்றியதோடு ஈற்றில் பாதுகாப்புக் கருதி இத்தெய்வத்தின் வீக்கிரகத்தைக் கிணற்றில் போட்டு வைத்தனர். அக்காலத்தில் பிறசமயத்தவரின் அழிவுகளிலிருந்து தெய்வ வீக்கிரகங்களைப் பாதுகாக்க அந்தணர் அவற்றைக் கிணற்றில் போட்டுப் பாதுகாப்பது பொதுவாகக் கைக் கொள்ளப்பட்ட வழக்கமாகும்.

இத்தெய்வம் காரைநகரில் உள்ள திண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளச் செய்யப்படுவதற்கு தெய்வாநுகூலம் பெற்றவரும் சேதுக்கரையிலிருந்து வந்தவருமாகிய ஆண்டிஐயா என்பவரே காரணகர்த்தராக விளங்கியவர். ஐயனரின் மீது அளவற்ற நம்பிக்கையும், பத்தியும், கொண்ட இவரே இத்தெய்வத்தை முறைப்படி உபாசிக்க உரிய வழிவகைகளைச் செய்தவராவர். இவரது கைங்கரியச் சிறப்பின் காரணமாக எழுந்தருளுவிக்கப்பட்ட இத்தெய்வம் ஆண்டிகேணி ஐயனார் எனப் போற்றப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தெய்வத்திற்குரிய திருக்கோவில் உருவாவதற்கு ஆண்டிஐயாவுக்கு உடனிருந்து உதவியவர் அம்பலவி முருகர்.

ஆண்டிகேணி ஐயனார் பற்றிய பல்வேறு வரலாற்று அம்சங்களையும் தெய்விகச் சிறப்பினையும் யாவரும் கற்றுணரும் வண்ணம் சைவமணி, சித்தாந்தச் செம்மல், வித்துவான் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்கள் தலவரலாற்று நூலாக உருவாக்கித் தந்துள்ளமை பாராட்டப்படக் கூடியதொரு முயற்சியாகும். ஈழத்துச் சிதம்பரத்தின் பெருமை பற்றிப் பல அன்பர்கள் தலவரலாற்று நூல்கள் மூலம் எடுத்தியம்பியுள்ளனர். தலபுராணமும் உண்டு. அதேபோன்று இத்தலத்திற் தனிச் சந்நிதியாசு விளங்கும் சிறப்புப் பெற்ற ஐயனாரின் வரலாறும் வெளிவருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். வித்துவான் திரு. மு. சபாரத்தினம் நிறைந்த செந்தமிழ்ப் புலமையும், சிறந்த சைவாபிமானமும் உடையவர். சமய தத்துவக் கருத்துக்களைத் தெளிவுபட எடுத்துரைக்க வல்லவர். தமது நீண்ட கால ஆசிரியப்பணி, சமயப்பணி ஆகியவற்றின் மூலம் பெற்ற சிறந்த அனுபவத்தின் பயனாய் மிளிரும் இத்தல வரலாற்று நூல் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்திற்குச் சிறந்ததொரு வரப்பிரசாதமாகும்.

ஆண்டிகேணி ஐயனார் என்ற இந்நூலில் ஆசிரியர் எட்டு இயல்களில் ஐயனார் பற்றி பல்வேறு அம்சங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றார். ஐயனாரின் திருவவதார மகிமையை முதலாம் இயல் இயம்புகின்றது. இரண்டாம் இயலில் ஆகமங்களில் ஐயனார் வழிபாடு பற்றி எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. மூன்றாம் இயலில் மலையாள நாட்டில் ஐயப்பன் வழிபாடு பற்றிக் கூறப்படுவதோடு ஐயப்பன் - ஐயனார் வழிபாட்டின்

ஒற்றுமை பற்றி விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. இத் தெய்வத்தின் ஆரம்பகால தலப்பெருமையை வியாவில் ஐயனார் என்ற நான்காம் இயல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்நூலின் சுருப்பொருளாக விளங்கும் ஆண்டி கேணி ஐயனார் பெருமை பற்றிப் பேசுவது ஐந்தாவது இயலாகும். ஐயனாரின் அருளாட்சிச் சிறப்பினையும், அற்புதங்களையும் எடுத்துக் கூறுவது ஆறாவது இயலாகும். ஈழத்திற் சிறந்து விளங்கும் ஏனைய ஐயனார் ஆலயங்கள் பற்றித் தொகுத்தும் அவ்வாலயங்கள் பற்றிய வரலாற்றைச் சுருக்கியும் தருவது ஏழாவது இயல். இறுதி இயலாகிய எட்டாவது இயல் தமிழகத்தில் ஐயனார் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது.

இவ்வகையில் ஆண்டி கேணி ஐயனார் பற்றியும் வழிபாட்டுத் தத்துவச்சிறப்புக்களையும் மிகவும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கியுள்ளார் வித்துவான் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஐயனார் கோயில்கள் பற்றி வேறு ஒருசில நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வரிசையில் ஐயனார் பற்றிய மிக விரிவாக வெளிவரும் இந்நூலும் நிறைவான அம்சங்களுடன் மினிக்கின்றது. இத்தகைய தலவரலாற்று நூல்கள் மூலமே அவ்வப்பிரதேசக் கோயில்களின் சிறப்புக்களையும் மகிமைகளையும் அனைவரும் அறிந்து கொள்வதற்குரிய வழியேற்படுகின்றது. ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஐயனாரின் பெருமைகளையும் தெய்விகச் சிறப்புக்களையும் பலரும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இந்நூலின் மூலம் கிடைப்பதோடு, ஈழத்துச் சிதம்பரம் பற்றி வெளிவந்த நூல் வரிசையில் இந்நூலும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இந்நூலினை மிகச்சிறந்ததொரு அட்டைப்படம் அணி செய்கின்றது.

வித்துவான் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்கள் மேன்மேலும் இதுபோன்ற நூல்களை எழுதி, வெளியிட்டுச் சமயப்பணி புரிய நல்லருள் பாவிக்கும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல ஆண்டி கேணி ஐயனாரின் திருப்பாதங்களை மனதாரப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணம்.

ப. கோபாலகிருஷ்ணன்

சிவமயம்

நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி ஆசிரியர்

திரு நா. முத்தையா அவர்கள்

மனமுவந்து வழங்கிய

சிறப்புரை

காலத்தின் தேவையோக்கி வெளிவந்தநூல்களுள் இதுவுமொன்றாகும். இந்நூலாசிரியர் பலபெரியார்களுடைய உதவியோடும் பதின்மூன்றுக்கும் அதிகமான நூல்களை ஆராய்வு செய்தும் அரும்பாடுபட்டு இந்நூலை எழுதியுள்ளார்கள்.

இன்று இந்தியாவில் சபரிமலை ஐயப்ப பத்தர்களுக்குத் தனி ஒரு மதிப்பு இருந்து வருவதை யாவரும் அறிந்திருப்பர். அதற்குக்காரணம் அவர்களுடைய விரதநியதியும் பக்தியுமாகும். அதுபோல இந்த நூலை வாசிப்பவர்களுக்கும் சபரிமலை ஐயப்ப பக்தர்களைக் கண்டது போன்ற ஒருணர்வு ஏற்படச் செய்யும். ஐயனர் வழிபாடு யாழ்ப்பாணக்குடா நாடுமுழுதும் பரந்துபட்டுக் கிடக்கின்றது.

பொதுவாக எல்லா ஆலயங்களுக்கும் அற்புதங்களும் ஐதீகங்களும் உண்டு. காலகதியில் அவைமறைந்து விடும் போலத் தோன்றுகின்றன. இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு முன்பு நடந்த அற்புதங்களை இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. அங்கங்குள்ள கோவில்களின் வரலாறுகள் இப்போதே எழுதி அச்சுவாகனம் ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்குமாயின் எதிர்கால ஆராய்ச்சி மாணவருக்கும் பக்தர்களுக்கும் பேருதவி புரிந்ததாக இருக்கும். இந்தமுறையில் நூலாசிரியர் தமது பெரும் பங்கினை அளித்துள்ளார் என்றே கூறவேண்டும்.

‘குருபவனம்’

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

நா. முத்தையா.

காரைநகர் மணிவாசகர் சபைத் தலைவரும்,
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மகாவித்தியாலய அதிபருமாகிய
திரு. செ. தேவதாசன் B. A., Dip in H. C., Dip in Ed
அவர்கள் மனமுவந்து வழங்கிய

அணிந்துரை

சைவமணி, வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்களின்
“ஆண்டிகேணி ஐயனார்” என்னும் சைவசமய ஆய்வு நூல்
இரண்டாம் பதிப்பு வெளியீடாக வருவது பற்றி மிகவும்
மகிழ்ச்சி. முதலாம் பதிப்பாக ஆயிரம் பிரதிகள் வெளியீட்
டோம். சைவசமய அபிமானிகள் நல்ல வரவேற்புக் கொடுத்
துள்ளார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அடைகிறோம்
எல்லாம் ஆண்டிகேணி ஐயனாரின் திருவருட்செயல் என்றே
போற்றி வணங்குகிறோம்.

பண்டைக் காலம் தொடக்கம் தமிழ்கூறும் நல்லுல
கெங்கணும் ஐயனார் காவல் தெய்வமாசப், போற்றிப் பூசிக்
கப்பட்டு வந்துள்ளார். ஈழத்துச் சைவ உலகிலும் ஐயனார்
வழிபாட்டு முறை பண்டுதொட்டு அனுட்டிக்கப்பட்டு வந்
துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்கள் பலவற்றிலும்
அமைந்துள்ள தொன்மையான ஐயனார் ஆலயங்கள் இதற்குச்
சான்று பகருகின்றன.

எமது கிராமமாகிய காரைநகரில் அமைந்துள்ள ஐயனார்
ஆலயம் - முதன்மையான - புனிதமான - நீண்டகால வர
லாற்றை உடையதாக விளங்குகிறது. தமிழ் மக்களின் இன்
றைய இக்கட்டான இருண்ட சூழ்நிலையில் ஐயனார் வழி
பாடும் வணக்கமும் மிகவும் வேண்டற்பாலது என்பதை
உணர்ந்தே ஐயனாரைப் போற்றி வாழவேண்டும் என்னும்
குறிக்கோளுடன் வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள்
மிகவும் சிறப்பாக எழுதி முதற்பதிப்பை மணிவாசகர் சபை
சார்பில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் ஆக்கிய இந்நூலின்
இரண்டாவது வெளியீடும் சிறப்புற வேண்டும் என்று ஐய
னாரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

செ. தேவதாசன்

கலாநிதி ஆ. தியாகராசா ம. ம. வித்தியாலய
அதிபர்

திரு. செ. பத்மநாதன் B. Sc. அவர்கள்

மனமுவந்து வழங்கிய

அணிந்துரை

சைவமணி, சித்தாந்தச்செம்மல், செஞ்சொல்வாரிதி, வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள், ஈராண்டுகளுக்குமுன் பாக எங்கள் கல்லூரியிலிருந்து இளைப்பாறினர். அவர் இளைப்பாறியபோது காரைநகர் ஒன்றுதிரண்டு பெருவிழா எடுத்து அவர் சேவையை போற்றிற்று. அவ்விழாவில் அவருக்கு அன்பான வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதாவது சமுதாயத்திற்கு நன்கு பயன்படுமாறு பல நூல்களை எழுதிப் பிரசுரிக்கவேண்டுமென்று. அதற்கு இசைய முதல்நூலாக ஐயனரைப்பற்றிய நூலைவெளியிட்டுள்ளார். ஐயனர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவர். ஏனெனில் அவர்தான் ஆண்பிள்ளை மற்றையோர் பெண்பிள்ளைகள் ஐயனர் வழிபாடு எவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்தது என்பதை சபரிமலை செல்வோர்க்குத் தெரியும். சபரிமலை செல்வோர் அனுட்டிக்க வேண்டிய விதி முறைகள் பல. அவற்றைத் தனது நூலில் மிகவிரிவாகத் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். காரைநகரில் ஆண்டிகேணி ஐயனர் வழிபாட்டை ஆய்வு செய்து புதியதொரு திருப்பத்தைத் தூண்டியுள்ளார். அவரது முயற்சியை பாராட்டி, இது போன்ற இன்னும் பல நூல்களை அவர் ஆக்கித்தர, அவருக்கு நீண்ட ஆயுளை அருளுமாறு ஐயப்பனை வேண்டுகிறேன்.

வழக்கம்பரை

சனசமூகநிலைய பஜனைச் சபைக் கௌரவ செயலாளர்
**திரு க. வாமதேவன் அவர்கள் வழங்கிய
 அணிந்துரை**

ஆணவம், கர்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களால் பீடிக்கப்பட்ட ஆன்மாவை திருவருட் சத்திக்கு கொண்டு வந்து இறையருள் பெற்றுப் பேரின்ப வாழ்வு அடைய நல்வழி காட்டும் அறிவுநூல்கள் — அருளாளர்கள் — நல்லறிஞர்கள் நிறைய வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் ஓர் சபை அமைத்துத் தொண்டாற்றி வருகின்றோம்.

எங்கள் சபையின் வெளியீடுகளையும் பணிகளையும் மிக உன்னிப்பாக கவனித்துப் பயன்பெறும் ஒரு கூட்டத்தவர் மத்தியில் வாழ்கின்றோம் என்ற பெருமையும், பேரானந்த மும்மதான் நாம் தேடிக்கொண்ட சொத்துக்களாகும்.

சங்ககால நூல்களின் சிறப்பை, சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை அறிவதற்கு இன்று எம்மவரில் ஒருவராக வாழ்ந்து வருபவர் அறிஞர் வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் அவர்கள். இவர் காரைநகரில் வாழ்ந்தாலும் வழக்கம்பரை இவருக்கு ஓர் வழக்கமான இடமாக விளங்கி வருகின்றது. வழக்கம்பரையில்லாதான் வாழ்கின்றாரோ என்று சொல்லுமளவுக்கு எங்களோடு ஒருவராக வாழ்ந்து வருகின்றார்.

வித்துவான் மு. சபாரத்தினம் தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஈழம் ஆகிய இடங்களில் தமக்கென ஓர் கூட்டத்தை வளர்த்து வருகின்றார். எந்த நேரமும் ஒய்வு உறக்கம் இல்லாது வாழும் ஒரு புதுமையான மனிதன். மடித்த சால்வை அணிந்து தமிழ்மரபுடன் வாழ்ந்து வரும் இவர்தன் வாழ்வில் தமிழுக்கு - சைவ சமயத்திற்கு ஏதும் சிறு தொண்டாவது செய்து வாழ வேண்டும் என்னும் விருப்பமுடன் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

இவரது பணிகளுக்கு எங்களது பக்கத்துணையும் ஆசியும் என்றும் உண்டு. இவர் மேன்மேலும் தொண்டாற்ற வழக்கம்பரை அம்பாள் இவருக்கு அருள் பாவிப்பராக, வணக்கம்.

க. வாமதேவன்

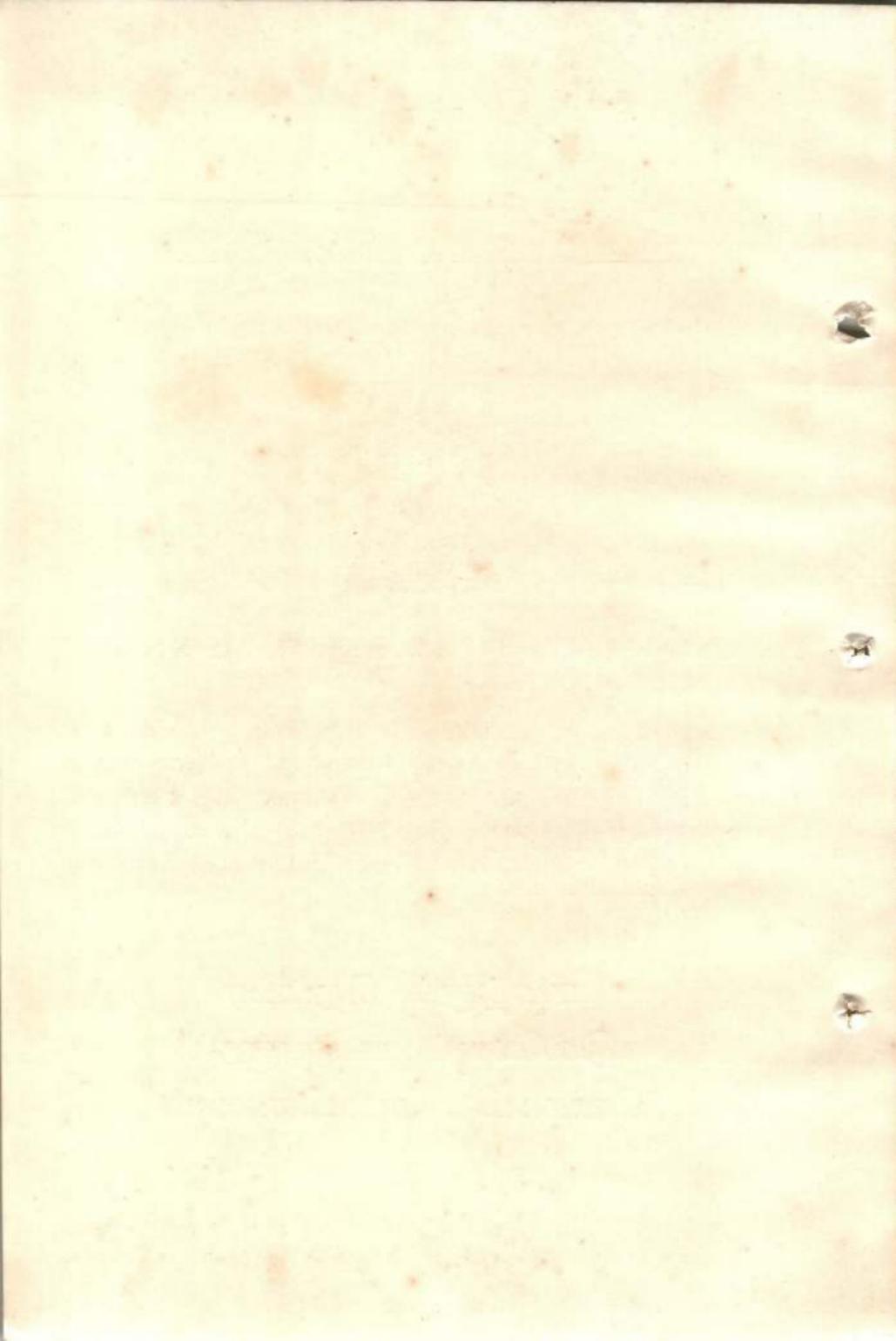
பொருளடக்கம்

- I முன்னுரை
II ஆசிரியரைகள்
III அணிந்துரைகள்

	பக்கம்
1) ஐயனாரின் திருஅவதார மகிமை	1
2) ஆகமங்களில் ஐயனார் வழிபாடு	9
3) மலையாள நாட்டில் ஐயப்பன் வழிபாடு	16
4) வியாவில் ஐயனார்	30
5) ஆண்டிகேணி ஐயனார்	37
6) ஐயனாரின் அருளாட்சியும் அற்புதங்களும்	49
7) ஈழத்தில் ஐயனார் ஆலயங்கள்	57
8) தமிழகத்தில் ஐயனார் ஆலயங்கள்	83
108 அர்ச்சனை மாலை	95
உசாத்துணை நூல்களும் சாசனங்களும்	

ஈழத்துச் சிதம்பர
தில்லையுட் கூத்தனும்
சிவகாமி அம்பிகையும்

உ
சிவமயம்

ஐயனாரின் திருஅவதார மகிமை

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளைப் பக்தர்கள் தத்தம் பக்குவநிலைக்கும் மனவிருப்புக்கும் ஏற்ற வடிவில் வணங்கும் முறை, எமது பழந்தமிழ்க் கொள்கையின் தனிச்சிறப்பாகும். இறைவனைச் சைவர்கள் 'சிவம்' என்று கூறுகின்றனர். சாக்தர்கள் 'பராசக்தி' எனவும், காண்பத்திய மதத்தினர் 'கணபதி' எனவும், கௌமாரத்தினர் 'மூருகன்' எனவும், வைணவ சமயத்தினர் 'மஹாவிஷ்ணு' எனவும், சௌர சமயத்தினர் 'சூரியன்' எனவும் கூறுகின்றனர். எவ்வாறாகக் கூறினும் அவைகளுள் ஒவ்வோர் பிரிவிலும் துணைத்தெய்வங்களும் வழிபாட்டுக் குரியவர்களாகக் கொள்ளப்படுவர். சைவ சமயத்தில் சிவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும், ஏனைய முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட ஐந்து மூர்த்தங்களும் சைவவழிபாட்டில் ஆலயங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

அரசாங்கம் என்றமூலம் ஒன்றாயிருப்பினும் அதன் ஆளுகை செல்லும் இடம், இருந்து அரசாங்கம் கோட்டை, உள்விவகாரங்களைப் பாதுகாக்கக் காவல்துறை, வெளிவிவகாரங்களைப் பாதுகாக்க இராணுவத்துறை, வருவாய்த்துறை, ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்குரிய அமைச்சரவை, என நிர்வாகத்தில் பல துறைகள் அமைந்திருப்பது போலவே, கணங்களுக்கெல்லாம் மேலாக விளங்குபவர் கணபதி; தேவ சேனாபதியாகத் திகழ்பவர் முருகன்; காவல் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்து கண்காணிப்பவர் ஐயனார் ஆவர். மூவரும் சிவகுமாரர்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றனர். கணபதியும் முருகனும் சிவபெருமானுக்கும் உமைக்கும் தோன்றிய திருக்குமாரர்கள்; மகாவிஷ்ணுக்கும் சிவனுக்கும் மகனாகத் தோன்றியவரே ஐயனார்.

ஐயனாரைச் 'சாஸ்தா' என்றும், 'சாத்தன்' என்றும், 'சாத்தனார்' என்றும், 'வனரட்சகர்' என்றும், 'ஹரிஹர புத்திரர்' என்றும், 'ஐயப்பன்' என்றும் பல்வேறு திருநாமங்களால் அடியார்கள் அழைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஞானசம்பந்தரோடு வாழ்ந்த அப்பர் சுவாமிகள் தமது தேவாரத்தில் சாத்தனாராகிய ஐயனார், சிவபெருமானின் மகன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பார்த்தனுக்கு அருளும் வைத்தார்
பாம்பரை ஆட வைத்தார்
சாத்தனை மகனாய் வைத்தார்
சாமுண்டி சாம வேதம்
கூத்தொடுங் பாட வைத்தார்
கோளரா மதியும் நல்ல

தீர்த்தமும் சடைமேல் வைத்தார்
திருப்பயற் றூர னாரே''

கலியுகத்தில் கண்கண்ட காவல் தெய்வமாக விளங்கி, அடியார்களின் துன்பங்களைப் போக்கி, பாதுகாத்துவரும் ஐயனாரின் அவதார மகிமையை முதற்கண் ஈண்டு ஆராய்வது பொருத்த முடையதாகும்.

சிவன், விஷ்ணு, அம்பிகை ஆகிய மும் மூர்த்தங்களுடைய அம்சமும் சேர்ந்திருப்பதனால், எல்லோருமே எவ்விதமான வேறுபாடுகளின்றி ஐயனாரை வழிபட்டுவருகின்றனர். கலிமுற்றித் துன்பங்களும், துயரங்களும் நிரம்பி, அடியார்களை இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளும் இக்காலத்தில், எம்மையும் உலகத்தையும் காப்பாற்ற இந்த ஐயனார் வழிபாடு ஒன்றே போதுமானது. புலனடக்கம், தூயவாழ்க்கை, சகோதரத்துவம், தெய்வநம்பிக்கை அதாவது மனஉறுதிப்பாடு ஆகிய இவைகளையெல்லாம் ஐயனார் வழிபாடு மூலமாகவே பெற்று, மக்கள் அனைவரும் இன்பமாக வாழலாம் என்பது பெரியோர்களது முடிபாகும்.

முன்னொரு காலத்தில் திருமால் முதலான தேவர்களும், அசுரர்களும் அமிர்தத்தைப் பெற விரும்பி மந்திர மலையை மத்தாகவும், வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறுகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தனர். இழுவையால் வலி தாங்கமாட்டாத வாசுகியென்னும் பாம்பு 'ஆலகாலம்' ஆகிய கொடிய நஞ்சை உமிழ்ந்தது. அதனைக்கண்ட தேவரும் அசுரரும் செய்வதறி

யாது சிவபெருமானைத் துணைபுரியுமாறு பிரார்த்தித்தனர். இறைவனும் அக்கொடிய நஞ்சைத் தாமே உண்டு கழுத்தில் அடக்கித் தேவர்களுக்க அருள்புரிந்தார். திருப்பாற்கடலில் ஆலகாலவிஷம் நீங்கி அமிர்தகலசம் தோன்றவே தேவரும் அசுரரும் தத்தமக்கேயுரியது என்று கூறிச் சண்டையிட முற்பட்டனர். அதனைக் கண்ட திருமால் இருபகுதியாருக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையை நீக்கவும், தேவர்களே சாவா அமிர்தத்தை உண்டு வாழ வழிவகுக்கவும் விரும்பியவராய், மூவுலகத்தவரும் மையல் கொள்ளத்தக்கவாறு அழகிய மோகினி வடிவத்தை எடுத்தார். அம்மோகினியின் அழகில் மயங்கிய அசுரர்கள், அமிர்தத்தைப் பெறவிரும்பும் முயற்சியைக்கைவிட்டு, ஆசைமேலிட்டவராய் அம்மோகினியைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

மோகினி வடிவங்கொண்ட விஷ்ணுவானவர்தன்னைப் பின்தொடரும் அசுரர்களைப் பார்த்து உங்களுக்குள் சிறந்தவீரன் எவனோ? அவனே என்னை அடைவதற்கு உரியவன் என்றார். அசுரர்கள் அனைவரும் “நானே வலியவன்” “நானே மகாவீரன்” என்று கூறி, ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டு இறந்துவிட்டனர் இராகு, கேதுக்களாகிய அசுரர் இருவர் மட்டும் தேவர்களோடு கூடிக்கள்ளத்தனமாக அமிர்தத்தை உண்டனர். அதனைக் கண்ட திருமால் சக்கரத்தால் அவர்களின் தலைகளைத் துண்டிக்கவே அமிர்தமுண்ட மகிமையால் கரும்பாம்பும், செம்பாம்புமாகி நவக்கிரகங்களில் இருவராகப் வணங்கப்படும் பெருமையைப் பெற்றனர்.

தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தை வழங்கிய திருமால் மோகினி வடிவுடன் திருப்பாற்கடலினருகே அமர்ந்திருந்தார். சிவபெருமான் தமது நால்வகைச்சத்திகளில் திருமாலும் ஒருவர் என்பதை உலகுக்கு அறிவித்தருளும் பொருட்டு அழகிய திருவுருத் தாங்கி அங்கு எழுந்தருளிநார். மோகினியைக் கண்டு காதல் கொண்டார். மோகினியும் சிவபெருமானிடம் காதல் கொண்டார். சிவபெருமான் மோகினியை அணைக்க வந்தார். அப்போது திருமால் ஆகிய மோகினி, நான் ஆடவன்; அடியேனைத் தாங்கள் வந்து கூடுதல் முறையாகுமோ? என்றார். “நமது சத்தி நான்கு வகையான பெயர்களோடு விளங்குபவள்; எனக்கு மனைவியாகும் போது ‘பவானி’ என்றும், கோபம் கொண்டபோது ‘காளி’ என்றும், போர் செய்யும்போது ‘துர்க்கை’ என்றும்’ ஆணுருவடையும்போது ‘திருமால்’ என்றும் பெயர் பெறுவாள். ஆதலின் நீ எமக்குச் சத்தியே ஆவாய்” என்று கூறினார். நாம் முன்னொருகால் தாருகாவனத்து முனிவர்களின் கர்வத்தை அடக்குவற்கு பிச்சாடனராய்ச் சென்றபோது, நீயும் மோகினி வடிவந்தாங்கி உடன் வந்து எம்மைக் கூடிப் பிரமனைப் பெற்றாயல்லவா? இன்றும் அது போல் உன்னைக் கூடவே வந்துள்ளோம் என்று கூறி, மோகினியின் கரங்களைப் பற்றினார். மோகினியும் உடன்படவே நாவலந்தீவில் தேங்கு மரத்தடியில் இருவரும் கூடி இன்புற்றனர்.

சிவபெருமானும் திருமாலாகிய மோகினியும் இங்ஙனம் கூடிய காலத்தில், கருங்கடல் போல இருண்ட மேனியும், செவ்வானம் போன்ற சடை

யும், செண்டாயுதந் தாங்கிய திருக்கரமும், எவரும் போற்றுதற்குரிய வீரமும் கொண்டவராய், ஞானிகளால் போற்றப்படும் பெருமையும், அடியவர்களைக் காக்கும் கருணையும் வாய்ந்த ஐயனார் திரு அவதாரஞ் செய்தார். சிவபெருமான் அவருக்கு ஹரிஹரபுத்திரர் என்று திருப்பெயர் சூட்டிப் பலவரங்களையும் கொடுத்தார். உருத்திரர்களுள் ஒருவராக்கி, ஒரு புவனத்தையும் அளித்து, தேவர்களும் முனிவர்களும் வணங்கும் பெரும்பெற்றினை வழங்கிப் புவனத் தலைவராக்கி, உலகம் அனைத்தையும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருவரத்தையும் நல்கினார்.

ஐயனார் சிவகுமாரர்களில் விநாயகர், முருகன் ஆகியோரின் தம்பியாகும் பெருமையைப் பெற்று, சிவபெருமானின் சுட்டனைப்படி தமது கடமைகளைச் செய்து மக்களைக் காத்து வருகின்றார் என்பது கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கூறும் ஐயனார் திருஅவதார வரலாறுகும்.

மைக்கருங் கடல் மேனியுங் வானுலாங்
செக்கர் வேனியுங் செண்டுறு கையுமாய்
உக்கிரத் துடன் ஓர்மகன் சேர்தலுங்
முக்கண் எந்தை முயக்கினை நீங்கினான்.

அத்த குந்திரு மைந்தற்கு அரிகர
புத்தி ரன்னும் நாமம் புனைந்துபின்
ஓத்த பான்மை உருத்திரர் தம்மொடு
வைத்து மிக்க வரம்பல நல்கியே.

புவனம் ஈந்து புவனத் திறையென
அவனை நல்கி அமரருகி மாதவர்

எவரும் ஏத்திடும் ஏற்றமும் நல்கினான்
சிவனது இன்னருள் செப்புதற் பாலதோ?

- கந்தபுராணம் - மகாசாத்தப்படலம்.

ஐயனாகது திருஅவதாரம் பற்றி பாத்ம புரா
ணத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

பஸ்மாசுரன் என்பவன் சிவபெருமானைக்
குறித்துக் கடுந்தவமியற்றினான். சிவபெருமான்
காட்சி கொடுத்தபோது “யார் தலையில் நான்
கை வைக்கின்றேனோ அவர் உடன் நீருகவேண்
டும்” என்னும் வரத்தைத் தந்தருளுமாறு வேண்
டினான். இறைவன் அத்தகைய வரத்தை கொடுத்த
ததும், “தான் பெற்ற வரம் உண்மைதானா”
என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பவன் போலப்
பஸ்மாசுரன் வரமளித்த சிவபெருமான் தலையி
லேயே கைவைக்க ஓடினான். சிவபெருமான்
அவனுக்கு அஞ்சியவர் போல மறைந்தார்.
ஐவேலிக்காய் என்னும் சிவலிங்கக்காயில் மறைந்
தார் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

சிவனிடத்து வரம்பெற்ற பஸ்மாசுரன் உல
கையே அழிக்க முற்பட்டான். தேவர்கள் ஓடி
ஒளித்தனர்; திருமால் பஸ்மாசுரன் செய்கையை
அறிந்து மோகினி வடிவுதாங்கி, அவனை அணு
கினார். பஸ்மாசுரன் மோகினியைக் கண்ணுற்று
மயங்கி, தான் சிவபெருமானிடம் பெற்ற பெரு
வரத்தைப் பற்றி மோகினியிடம் தெரிவித்தான்.
திருமால் ஆகிய மோகினி பஸ்மாசுரனை நோக்கி,
“வரம் பெற்றால் மட்டும் போதுமா? வரத்தைப்
பயன்படுத்துவதற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்
லுமுன் கரநியாசம், அங்கநியாசம் செய்ய

வேண்டாமா?" என்றார். பஸ்மாசுரனும் அவ்வாறே அங்கநியாசம் செய்ய முற்பட்டு "சிரசேசுவாகா" என்று கூறிக்கொண்டு தன் கையைத் தன் தலையிலேயே வைத்து நீருனான். மோகினி தன்னை அடைய வேண்டுமானால் "எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்துவா" என்று கூறியதாகவும், பஸ்மாசுரன் எண்ணெய் தேய்ப்பதற்காகத்தன் கையைத் தலையில் வைத்தபோது அழிந்து நீருகினான் என்றும் கூறுவார் சிலர். பஸ்மாசுரன் அழிந்ததும் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டார். திருமால் மோகினி அவதாரம் எடுத்துப் பஸ்மாசுரனை அழித்தமையை அறிந்தார். பின்பு இருவரும் தாருகாவனத்து முனிவர்களின் செருக்கை அடக்க மோகினியாகவும், பிச்சாடனராகவும் சென்றனர். அப்போது ஐயனார் அவதாரம் எடுத்தார் என்பதும் வரலாறு. எவ்வாறாயினும் ஐயனார் ஹரிஹரபுத்திரர் என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

ஐயப்பன் துதி

சபரிமலை ஐயப்பா சரணம்
காந்தமலை ஜோதியே சரணம்
குளத்துப்புழை பாலகனே சரணம்
ஆரியங்காவு அப்பனே சரணம்
அச்சன்கோவில் ஆசானே சரணம்

2. 'ஆகமங்களில் ஐயனார் வழிபாடு'

ஐயனாருக்கு உரிய திருநாமங்களில் 'சாஸ்தா' என்னும் பெயரும் ஒன்றாகும் என்பதை முன்னரே உணர்ந்தோம். 'சாஸ்தா' என்னும் சொல்லின் பொருள் 'உலகங்களை ஆள்பவர்' என்றும், 'ஆணைசெலுத்துபவர்' என்றும், 'அடியார்களின் மனங்களை ஊடுருவியவர்' என்றும் ஆகமங்களில் கூறப்படுகின்றன. ஆகமங்களான சுப்பிரபேதத்திலும், அம்சமத் பேதத்திலும், பூர்வகாரணத்திலும் ஐயனாரைப் பற்றிய விளக்கங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

'தியானரத்தினாவளி' என்னும் ஆகம பத்தியில் ஐயனார் பதினாறு வகையான பேதங்களை யுடையவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவையாவன. அமிர்தசாஸ்தா, மோகினி சாஸ்தா, கிராம சாஸ்தா, உக்கிர சாஸ்தா, வீரசாஸ்தா, இலட்சுமி சாஸ்தா, பால சாஸ்தா, மதன சாஸ்தா, மதகஜசாஸ்தா, பீஷண சாஸ்தா, வரதசாஸ்தா, அசுவசாஸ்தா, செளந்தரசாஸ்தா, புவன சாஸ்தா, மகா சாஸ்தா என்பனவாம்.

மலைகளில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் சாஸ்தாவைப் பதினாறுகைகள் கொண்டவராகவும், காட்டில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் சாஸ்தாவைப் பத்துக்கைகள் கொண்டவராகவும், நகரங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் சாஸ்தாவை எட்டுக்கைகள் கொண்டவராகவும், கிராமங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் சாஸ்தாவை இரண்டுகைகள் கொண்டவராகவும் இருத்தல் அவசியம் என்பதாகச் சிவாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஐயனாரின் மனைவியர் இருவர். சௌகந்திகள் என்னும் அரசனுடைய மகள் பூரணாதேவியும், அம்பாராசனுடைய மகள் புட்கலாதேவியுமாவர். ஐயனாரின் இடப்பக்கத்தில் புட்கலை அம்பிகையும், வலது பக்கத்தில் பூரணை அம்பிகையும் அமர்ந்து அருள்பாலிக்கின்றனர். புட்கலை அம்பிகை கரிய திருமேனியுடையவராய் வலது கையில் மலரையும், இடது கையில் வரமுத்திரையையும் தாங்கி, இடதுகாலைத் தொங்கவிட்டும், வலது காலை மடக்கியும், அமர்ந்திருக்க, பூரணை அம்பிகை பொன்னிறத் திருமேனியுடையவராய் இடது கையில் குவளை மலரைத் தாங்கி வலது கையைத் தொங்கவிட்டு, இடது காலை மடக்கியும் வலது காலைத் தொங்கவிட்டும் அமர்ந்திருக்கும் காட்சி எல்லையற்ற இன்பத்தைத் தருவதாகும்.

நேபாள நாட்டில் 'பலஞன்' என்னும் அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மந்திர தந்திரங்களில் கெட்டிக்காரனாகையால், காளிதேவியிடத்தில் அளவுகடந்த பக்தியுடையவன். என

வே அவன் தான் நீண்டகாலம் வாழவிரும்பிய வனாய் காளிதேவிக்கு ஓர் அழகான கன்னிப் பெண்ணைப் பலிகொடுக்கத் துணிந்தான். அவ்வாறே ஓர் கன்னிப் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு காளிகோவிலை அடைந்தான். அழைத்துச் செல்லப்பட்டவள் சிவபத்தியில் மிகவும் சிறந்தவளாகையால், பேராபத்திலிருந்து தன்னைக் காத்தருளுமாறு சிவபெருமானைப் பிரார்த்தனை செய்தாள். உடனே சிவபெருமான் ஐயனாரைக் காளிகோவிலுக்கு அனுப்பி, அப்பெண்ணைக் காத்தருளினார். பலருள் ஐயனாரைக் கண்டதும் அவரது பேரழகில் ஈடுபட்டு அவரை வழிபாடு செய்து, தனக்கு மருமகனாக வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவ்வாறே ஐயனாரும் அவனது மகள் புட்கலாதேவியைத் திருமணஞ் செய்தார் என்ற வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

காஞ்சிமாநகரில் 'பிஞ்ஞுகன்' என்னும் அரசன் செங்கோல் செலுத்திவரும் நாளில், ஓர் நாள் அவன் காட்டுக்கு வேட்டையாடச் சென்றான். வேகுநேரமாகி விட்டபோதிலும் வனவிலங்குகள் ஒன்றும் அகப்படவில்லை. இராக் காலமாகிவிட்டமையால் செல்லவேண்டிய திசை அறியாது தயங்கினான். அப்போது பூதகணங்கள் கானகத்தில் தோன்றி அரசனைக் கொல்வதற்கு நெருங்கி வந்தன. அரசனும் செய்வது அறியாது தமது குலதெய்வமான ஐயனாரைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினான். ஐயனாரும் மன்னன் முன்னே தோன்றி அபயமளித்தார். ஐயனாரைக் கண்டதும் பூதகணங்கள் அவ்விடத்தை விட்டுப்

பயந்து ஓடின. ஐயனாரது அழகிலும் வலிமையிலும் மயங்கிய பிஞ்ஞுகன், தமது புதல்வியை ஐயனாருக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுக்க விரும்பியவனாய், ஐயனாரிடம் இரந்து வேண்டினான். ஐயனாரும் அவனது வேண்டுகோளை ஏற்று, மகளாகிய பூரணாதேவியைத் திருமணஞ் செய்து கொண்டார் என்பதாக வரலாறு கூறுகின்றது. ஆனால் பூரணை புட்கலை இருவரும் 'சத்தியபூரணர்' என்னும் முனிவரின் புதல்விகள் என்றும் செளந்திகன், அம்பராசன் ஆகியோரின் புதல்விகள் என்றும் அவர்கள் தவஞ் செய்து ஐயனாரைக் கணவராக அடைந்தனர் என்றும் வேறு சிலர் கூறுகின்றனர்.

ஐயனார் இரண்டு கண்களும் இரண்டு கைகளும் உடையவராய், கரிய திருமேனியில் வெண்ணிறப் பூணூலுடன் ஆபரணங்களையும் அணிந்து, நாய், கோழி, ஆடு இவைகளோடு விளையாடுபவர் என்றும், அடியார்களுக்கு எல்லாச் சித்திகளையும் கொடுக்க வல்லவர் என்றும், மதனா, வர்ணினி என்ற இரு மனைவியருடன் விளங்குபவர் என்றும், பெருவயிறும், பேருடலும் கொண்டு நீளமான சடைகளையுடையவராய் இடது கையில் தடியும், வலது கையில் வளைதடியும் கொண்டு, பழம், தளிர் இவைகளைக் கையில் தாங்கியவராய், மடக்கிய கால் மீது கையை வைத்திருக்கிறார் என்றும் ஐயனாரது தோற்றம் பற்றிச் சுப்பிரபேதம் என்னும் ஆகமம் கூறுகின்றது.

ஐயனார் வெண்ணிறத் திருமேனியுடையவர் என்றும், முக்கண்களோடு சாந்தமுடையவராய் வெண்பட்டாடை உடுத்திப் பத்மபீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் என்றும், அடியவர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பதற்கும், வேண்டிய வரங்களை அளிப்பதற்குமாக அபய, வரத ஹஸ்த்தங்களும், சுத்தியும் கேடயமும் தாங்கிய இரு கரங்களும் சேர்ந்து நான்கு கைகளை உடையவர் என்றும் அம்சமத் பேதம் என்றும் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஐயனார் நீலநிறச் சடையை உடையவராய் சாந்தசொருபியாய் இரண்டு கைகளைக் கொண்டவராய், தூக்கி மடக்கிய இடது காலின்மீது இடது கை தாங்கவும், வலது காலைக் கீழே தொங்க விட்டுள்ளார் என்பதாகவும், இரு கைகளிலும் வளைதடி, வச்சிராயுதம் ஏந்தியவராய், யானையை வாகனமாகவும் கொடியாகவும் கொண்டு, நீலம், வெள்ளை ஆகிய நிறங்களையுடைய குதிரை, எருது என்பனவற்றையும் வாகனங்களாகக் கொள்பவர் என்பதாகவும், நான்கு கைகளையுடையவராய் வீராசனத்திலும் யோகாசனத்திலும் வீற்றிருக்கும் படியான ஞானியாவர் என்பதாகவும், பூர்வகாரணாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“சில்பரத்தினம்” என்னும் நூலில், ஐயனார் அழகிய சடையும் குண்டலம் அணிந்த காதினையும் உடையவராய், நீலப்பட்டாடையை உடுத்திச் சிகப்பு ஆபரணங்களைப் பூண்டவராய்,

பிரமை என்னும் மனைவியையும், சத்தியகன் என்ற பிள்ளையையும் அருகே கொண்டு, சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“தீட்சேந்திரம்” என்ற நூலில் ஐயனாரைப் பற்றிய பின்வரும் கதை அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நரசிம்மபூபாலன் என்னும் சோழ மன்னன் கி. பி 16ம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செலுத்திவரும் போது, அவனது சமஸ்த்தானப் புலவர்களாக அப்பைய தீட்சதரும், வேரூர் புலவரும் இருந்தனர். புலவர்களும் அரசனும் ஒருநாள் ஐயனார் கோவிலுக்கு வழிபடச் சென்றனர். அக்கோவிலில் எழுந்தருளிய ஐயனார் மூக்கின்மேல் கையை வைத்த நிலையில் காட்சி கொடுப்பதைக் கண்ட மன்னன் அதற்குரிய காரணத்தை அயலில் நின்ற மக்களிடம் வினாவினான். அதற்கு அவர்கள் “இவ்விடத்துக்கு ஒரு ஞானி வருவார். அவர் அரசனுடைய வேண்டுகோளின்படி காரணம் கூறுவார். உண்மையான காரணத்தை அந்த ஞானி கூறுவாரானால், ஐயனார் மூக்கின் மேல் வைத்திருக்கும் கைவிரலை எடுத்து விடுவார்” என்று முன்னோர் கூறிய கதையைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே தமது அருகே நின்ற புலவரைப் பார்த்துக் காரணம் கூறுமாறு மன்னன் கேட்டான். அதற்கு அப்புலவர் பின்வரும் கருத்தமைந்த பாடலைப் பாடினார். “நான் திருமாலின் புதல்வனாகவும், சிவனது குமாரனாகவும் இருக்க

கின்றேன். பிரமனுக்கு நான் சமானமானவன். பூதகணங்கள் என்னைச் சூழ்ந்துள்ளன” என்பதாகவே ஐயனார் சிந்தனை செய்வதாகப் பாடலில் குறிப்பிட்டார். ஆனால் ஐயனார் மூக்கின்மேல் வைத்த கையை எடுக்கவில்லை.

அரசன் தமது அயலில் நின்ற அப்பைய தீட்சதரைப் பார்த்துப் பாடுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். அப்பைய தீட்சதரும் அரசனது வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பின்வரும் கருத்தமைந்த பாடலைப் பாடினார். “நான் பார்வதியையும் திருமாலையும் அம்மா! என அழைக்கின்றேன். சிவனைத் தந்தை என அழைப்பேன். ஆனால் இலக்குமியை என்னமுறை சொல்லி அழைப்பது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லையே” என்பதாக ஐயனார் சிந்திக்கின்றார் என்ற கருத்தமைந்த பாடலைப் பாடினார். உடனே ஐயனார் தமது மூக்கின்மேல் இருந்த கைவிரலை எடுத்துவிட்டார். அரசனும் அங்கிருந்த ஏனையோரும் அப்பைய தீட்சதரின் ஞானக் கவித்திறமையைப் புகழ்ந்து பாராட்டி வணங்கினார்கள் என்பதாம்.

ஐயப்பன் துதி

கச்சிவனைக் கச்சிக்காமக் கோட்டங் காவல்
மெச்சி இனித்திருக்கும் மெய்ச்சரத்தான் - கைச்செண்டு
கம்பக் களிற்று கரிகாற் பெருவளத்தான்
செம்பொன் கிரிதிரித்த செண்டு

3. 'மலையாள நாட்டில் ஐயப்பன் வழிபாடு'

காத்தல் தெய்வமாக விளங்கும் ஐயனாரையே கேரள நாடான மலையாளத்தில் "ஐயப்பன்" வழிபாடாக அங்குள்ளவர்களால் போற்றப்படுகின்றது. அவர்கள் செய்யும் ஐயப்பனுடைய வழிபாட்டு மந்திரமாக

ஓம் ஹரிஹர புத்திராய புத்ர லாபாய!
மகா சாஸ்தரே சத்துரு நாசனாய!
மத கஜவாகனாய பிரத்தியட்ச சூலாயுதாய!
வரவரத சர்வஜனமே வசமானாய ஸ்வாகா!

என்பது அமைந்துள்ளது. எனவே ஐயனாரே அங்கு 'ஐயப்பன்' என்னும் பெயரோடு வழங்கப்பட்டு வழிபடப்பெறுகின்றார் என்பது புலனாகும். 'அரிகர புத்திரன்' என்பதாலும், 'சாஸ்தா' என்பதாலும், 'பகைவர்களை அழித்து அடியவர்களைக் காப்பவன்' என்பதாலும், 'யானையை வாகனமாகக் கொண்டவர்' என்பதாலும், 'செண்டாயுதத்தைக் கையில் தாங்கியவர்' என்பதா

லும், 'வரங்களைக் கொடுத்து மக்கள் மனத்தில் நிலைத்தவர்' என்பதாலும் ஐயனார் என்பதே மேலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அன்றியும் ஐயப்பனது வரலாற்றை நாம் ஆராய்வோமானால் ஐயனாரின் ஓர் அவதாரமே 'ஐயப்பன்' என்பதை இன்னும் தெளிவாக உணரலாம். எனவே ஐயனார் வேறு ஐயப்பன் வேறு என்ற சர்ச்சைக்கு இம்மியளவேனும் இடமில்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

வஞ்சிநாட்டில் ஐயனார் பூரண அம்பிகையைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து வருவதை அறிந்த நேபாள நாட்டு மன்னனாகிய 'பலஞன்' என்பான், தனது மகளாகிய புட்கலை அம்பிகையை விடுத்தமையை நினைத்து வேதனை அடைந்து, ஐயனாரை நோக்கி 'நீர் மனிதனாகப் பிறந்து பன்னிரண்டு வருடங்கள் பிரமச்சாரியாக வாழ்வீராக' என்று சபித்தான். ஐயனாரும் தாம் பூவுலகில் பிறப்பதற்குக் காரணமான மன்னனைப் பார்த்து "கேரளத்தில் பந்தள நாட்டில் நீயே மன்னனாகப் பிறப்பாய், அவ்வாறு பிறந்து நீ பிள்ளை இல்லாமல் கவலைப்படும்போது நாம் உம்மிடம் குழந்தையாகக் கிடைக்கப்பெற்று பன்னிராண்டுகள் வாழ்வோம்" என்று கூறி மறைந்தார்.

கேரள நாட்டில் பந்தளம் என்னும் பகுதியில் ஆட்சி நடத்திய பாண்டிய மன்னர்களின் மரபில் 'பலஞன் என்பான் பிறந்து இராசசே

கரன் என்னும் பெயரோடு ஆட்சி புரிந்தான். திருமணமாகிப் பல ஆண்டுகள் கழிந்தும் குழந்தைகள் இல்லையே என்ற கவலையால் வாடிய மன்னன் தினமும் சிவபெருமானைப் பிரார்த்தித்து வழிபட்டான். சிவபெருமான் திருவருளால் ஐயனார் அம்மன்னனுக்குக் குழந்தையாக வரத் திருவுளம் கொண்டு காட்டில் குழந்தையாகக் கிடந்தார். காட்டுக்கு வேட்டையாடும் நோக்கமாகச் சென்ற மன்னன் குழந்தையின் அழகுரல் கேட்டு ஓடி அதனருகே சென்றபோது, ஒளியும் தண்மையும் அமைந்த குழந்தை முகத்தைப் பார்த்து வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தான். பிராமண வடிவில் தோன்றிய சிவபெருமான் அரசனைப் பார்த்து “மன்னா! தெய்வம் சம் பொருந்திய இக்குழந்தையை எடுத்துச் சென்று வளர்ப்பாயாக. குழந்தையின் பெருமைகளை விரைவில் உணர்வாய்” என்று கூறி மறைந்தார். மகிழ்ச்சிக்கடலில் மூழ்கிய மன்னன் குழந்தையை மார்போடணைத்துத் தூக்கிச் சென்று, மனைவியிடம் கொடுத்து, அக்குழந்தைக்கு ‘மணிகண்டன்’ என்னும் பெயரையும் சூட்டி, அன்போடு வளர்த்து வந்தான். பாடசாலைக்குச் செல்லும் பருவம் எய்திய மணிகண்டனை தகுத்த ஓர் குருவிடம் ஒப்படைத்துக் கல்வி பயிலுமாறு செய்தான். குரு கற்பிக்காமலே எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்து கொண்ட மணிகண்டனைப் பார்த்துக் குருவானவர் பேராச்சரியமடைந்தவராய், அவரது தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து, ஊமையாயும் குருடாயுமிருந்த தமது மகனுக்கு

ரிய குறையை நீக்கியருளுமாறு மணிகண்டரை வேண்டினான். மணிகண்டரும் குருவின் வேண்டுகோளை ஏற்று மகனது குருட்டுத் தன்மையையும் ஊமையையும் நீக்கி அருள் செய்தார். குறைகள் யாவும் நீங்கிய குருவின் மகன் சிறந்த ஞாலியாக விளங்கினான்.

மணிகண்டனை மகனாகப் பெற்ற சில ஆண்டுகளில், மன்னனின் மனைவி கருப்பவதியாகி ஆண்டு குழந்தையைப் பெற்றாள். மன்னன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து குழந்தைக்கு 'இராஜராசன்' எனப் பெயரிட்டான். மணிகண்டனும் தம்பியாகிய இராஜராசனுடன் விளையாடி மகிழ்ந்தான். மன்னனின் முதன்மந்திரி மணிகண்டனின் பேராற்றலை உணர்ந்து "இவன் அரசுப்பொறுப்பை ஏற்றால் தனக்குப் பெருமை இருக்காது" என்று எண்ணியவனாய் எப்படியாவது மணிகண்டனை நாட்டைவிட்டு விரட்டி விட்டு, இளையனான இராஜராசனை அரசனாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டான். ஒருநாள் மகாராணி தனித்திருக்கும் வேளையில் சென்று "அரசன் மணிகண்டனையே அரசனாக்க விரும்புகிறான். ஆனால் "உமது வயிற்றில் பிறந்த இராஜராசனுக்கே முடிசூட்டத்தக்கதாக நீ நடக்க வேண்டும்" என்று. அதற்கு வழியாது? என்று அரசி கேட்க, மந்திரி பின்வரும் உபாயத்தை கூறிச் சென்றான். அதாவது தாங்கள் தாங்கமுடியாத தலைவலியால் தவிப்பது போல நடிக்கவேண்டும். அரசவைத்தியரிடம் தானே சென்று தூண்டிப் "புலிப்பால் கொண்டு தடவினால் தான் தீரும்

என்று அவரைக் கொண்டு கூறுவிப்பதாகவும் சொல்லியதோடு, புலிப்பால் எப்படிப் பெறலாம் என்று அரசன் ஆலோசிக்க, மணிகண்டன் உடனே புறப்பட்டுக் காட்டுக்குப் போய் புலிகளிடம் அகப்பட்டு இறக்க, ஆட்சிப்பொறுப்பு உமது மகனுக்குக் கிடைக்கும் என்றான் மந்திரி. கூனியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனம் மாறிய கைகேயி போல அரசியும் மந்திரியின் சூழ்ச்சியால் மனம்மாறித் தலைவலி தாங்க முடியாதவள் போல நடித்தாள். மந்திரியின் முன்னேற்பாட்டினால் அரசவைத்தியரும் வந்து பார்த்து, அரசியின் நெற்றியில் புலிப்பால் தடவினாற்றான் அந்நோய் தீரும் என்றார். புலிப்பாலைப் எப்படிப் பெறுவது? எங்கேபெறுவது? என்று கவலையடைந்த மன்னனைப் பார்த்த மணிகண்டன் புலிப்பாலைத் தானே கொண்டு வருவதாகக் கூறித் தனித்துக் காட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

'தனு' என்னும் அசுர மன்னனுக்கு ரம்பன், கரம்பன் என்று இரு புதல்வர்கள் இருந்தனர். ரம்பனுடைய மகன் 'மகிடாசுரன்' என்பான், துர்க்கையம்பிகையால் கொல்லப்பட்டான். கரம்பனுக்கு 'மகிஷி' என்னும் பெயருடைய அரக்கப் பெண்ணொருத்தி இருந்தாள். மகிஷி பிரமனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து பல வரங்களைப் பெற்று தேவலோகஞ் சென்று வெற்றிபெற்றுத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் பெருந்துன்பத்தைச் செய்தாள்.

ஐயனார் மணிகண்டராக அவதாரம் எடுத்துக்காட்டுக்கு வருவதை உணர்ந்த இந்திரன் முதலான தேவர்களும், முனிவர்களும் காட்டில் மணிகண்டரை எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்று 'பொன்னம்பலமேடு' என்னும் இடத்தையடைந்து காந்தமலையில், பொன்னம்பலத்தில் மணிகண்டரைச் சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளச் செய்தனர். பின்னர் தமக்கு 'மகிஷி' என்பவளால் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் அனைத்தையும் கூறி, மகிஷியைக் கொன்று தம்மைக் காத்தருளுமாறு மணிகண்டரை வேண்டினர். மணிகண்டர் உடனேயே தெய்வலோகஞ் சென்று மகிஷியுடன் சண்டையிட்டு, அவளைக் கொன்று தேவர்களையும் முனிவர்களையும் காத்தருளினார்.

மகிஷியைக் கொன்றுவிட்டு மணிகண்டர் காந்தமலைக்கு வந்து, தன் தாய் புலிப்பால் கேட்டதைப்பற்றி இந்திரனிடம் கூறினார். இந்திரன் புலிவடிவை எடுக்க மணிகண்டர் அதின் ஏறி, ஏனைய தேவர்கள் பெண் புலிகளாய் பின்னேதொடர்ந்து வரப் பந்தள நாட்டை அடைந்தார். புலிக்கூட்டத்துடன் மணிகண்டர் வருவதைக்கண்ட மக்கள் அஞ்சி ஓடிச்சென்று அரசனுக்குக் கூறினர். அமைச்சன் செய்வதறியாது மயங்கி விழுந்தான். அன்னை தனது தீயசெயலுக்காக மிகவும் வருந்தினாள். தந்தையாகிய பலரூன் மணிகண்டரை வாரித்தழுவினாள். மணிகண்டர் மந்திரியை மயக்கந் தெளியச் செய்து, தாயையும் தேற்றி "அன்னையே எனக்கு அரசாரும் விருப்பம் இல்லை. தம்பி இராஜராசனுக்

குப் பட்டஞ்சூட்டி நாட்டை ஆளச்செய்யுங்கள். உலக நன்மை கருதியே பன்னிரண்டு வருடங்கள் உங்கள் பிள்ளையாக வளர்ந்தேன். நான் வந்தகாரியம் முடிந்துவிட்டது. போய் வருகின்றேன்” என்று கூறிப் புறப்பட்டார். மன்னனை அழைத்து “சபரி மலையில் சரங்குத்திய இடத்தில் தமக்கு ஒர் ஆலயம் அமைக்குமாறு கூறி, விடைபெற்றுக் காந்த மலைக்குச் சென்றார்.

மணிகண்டரின் பிரிவாற்றுகது வருந்திய தம்பி இராஜராசனை அகத்திய முனிவர் தேற்றி ஆறுதல் கூறினார். சில நாட்கள் செல்ல மன்னன் படையோடு சென்று, சபரிமலையை அடைந்து சரங்குத்திய மரத்தைக் கண்டு, அவ் விடத்தில் கோவில் கட்டத் தீர்மானித்தான். இராப்பொழுதில் நித்திரையில் கிடந்த மன்னனை ஒரு பூதம் தூக்கிச் சென்று காந்தமலையை அடைந்து ஐயப்பனின் முன்னே விட்டது. மணிகண்டராகிய தனது தமையனார் தேவர்கள் புடைசூழப் பொற்கோவிலில் வீற்றிருப்பதை மன்னன் கண்டான். மணிகண்டர் மன்னனாகிய தம்பியை வரவேற்று “சபரிமலையில் தான் அமர்ந்துள்ள ஐயப்பன் கோலத்தில் ஒரு கோவில் கட்டுமாறும், இடையில் ஏதும் தடைகள் ஏற்படின் இதைப் பயன்படுத்துக” என்று கூறி, ஒரு கத்தியையும் கொடுத்து அனுப்பினார்.

மன்னன் சபரிமலைக்கு வந்து சிறந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு கோவில் கட்ட ஆரம்பித்

தான். இந்திரன் “தானே அக்கோவிலைக் கட்ட வேண்டும்” என்று மன்னனைத் தடுத்தான். இரு வருக்கும் கடும்போர் மூண்டது, மணிகண்டர் கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு மன்னன் போராடவே இந்திரன் தோற்றான். இந்திரன் மன்னனிடம் சரண்புகுந்தான். பின்னர் இருவரும் நட்பினராய் ஒன்று சேர்ந்து, தெய்வத் தச்சனாகிய விசுவகர்மாவின் துணையோடு பதினெட்டுப் படிகளுடன் கூடிய சபரிமலைக் கோவிலைக் கட்டி முடித்தனர். சாஸ்தாவின் திருவுருவைப் பரசுராமர், அகத்தியர், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஆகியோரின் துணையோடு மன்னன் பிரதிஷ்டை செய்வித்து வழிபட்டான். அன்று முதல் இன்று வரை சபரிமலையில் ஐயப்பன் அமர்ந்து பல்லா யிரக்கணக்கான பக்தர்களின் அன்புத் தெய்வமாக - கண்கண்ட காவல் தெய்வமாக விளங்கி அனைவருக்கும் அருள்பாலித்து வருகின்றார்.

ஐயப்பன் வழிபாட்டில் பல சிறப்பான கோட்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. அவ்வளவையும் கடைப்பிடித்துச் சபரிமலைக்குச் சென்று ஐயப்பனை வழிபட்டு வந்தவர்களுக்கே அதிலுள்ள இன்பமும், தெய்வகடாச்சமும், திருவருட்பொலிவும், தெள்ளிதில் விளங்கும். “சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா” என்பது வெறும் வாயளவில் கூறப்படும் மந்திரமல்ல; இவை அடிவயிற்றில் இருந்து இதயத்தைக் கடந்து வாக்கில் சொல்லப்படுவதால், அந்நாமத்திற்கு விசேட சத்தியுண்டு. “சுவாமியே” என்பதனால் ஜீவாத்மா, பரமாத்மா ஐக்கியமும், சரணம் என்

பதால் ஞானம், பணிவு, தன்னலமின்மை ஆகியவைகளும் ஏற்படுகின்றன. கொடிய பாவம் செய்தவராயினும் 'எனக்கு ஏது கதி' என்று எவரும் ஏங்கவேண்டியதில்லை. செய்த பாவச் செயல்களைப் பற்றி உண்மையில் மனமுருகித்துக்கப்பட்டு இறைவனைச் சரணமடைந்தால் எவருக்கும் நற்கதியுண்டு. "மக்கள் எந்த மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்து சென்றாலும், அதுவே என்னை அடையும் வழியாகும்" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கீதையில் கூறியுள்ளார். "எல்லாவற்றையும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்து விட்டு உன் வேலையைச் செய்! அதைத்தவிர உன்னால் வேறு என்ன செய்யமுடியும்? என்கிறார் ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

மனத்தில் எவ்விதமான சந்தேகமும் இல்லாத நிலையில் "இறைவனே சரண" என்று முடிவுசெய்து கொண்டு, இறைவனைத் தொழு வோமானால், நாம் பிறவிகள் தோறும் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே அழிந்துவிடும் என்கிறார் ஆழ்வார்.

**அது நன்று தீதென்று ஐயப்படாதே
மது நின்ற தண்துளாய் மாப்பன் - பொதுநின்ற
பொன்னங் கழலே தொழுமின் முழுவிளைகள்
முன்னங் கழலுங் முடிந்து.**

இறைவனைத் தந்தையாக உறவு கொண்டாடி அம்மையிடம் பால் குடித்துப் பத்தி செலுத்தி, வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொண்டவர் சம்பந்தர். ஆண்டானுக்கு அடிமை போலத் தம்மை

அர்ப்பணித்துப் பக்திபண்ணியவர் அப்பரடிகள். இறைவனை உற்ற தோழனாகவே உரிமை கொண்டாடியவர் சுந்தரர். குருந்த மரநிழலில் காட்சி கொடுத்த எம்பெருமாளையே குருவாகக் கொண்டு பக்தி செலுத்தியவர் மணிவாசகர் இத்தகைய நான்கு மார்க்கங்களும் வேண்டாம் என்றால், ஆழ்வார்களைப் போலத் தங்களை நாயகிகளாகப் பாவனை செய்து கொண்டு நாயகனான இறைவனிடத்துப் பக்தி பண்ணலாமே.

ஐயப்ப வழிபாட்டில் சரணாகதிக்குப் பிறகு தகுதிவாய்ந்த குருவைத் தேடிக்கொள்வது மிக முக்கியமானதாகும். பல தடவைகள் சபரிமலைக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தவர்களைக் குருவாகப் புதியவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஐயப்பனையே கண்கண்ட தெய்வமாக நம்பி வழிபடுவோரின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் கேரள நாட்டில் பெருகித் தென்னாடெங்கும் பரவி, வேறு தேசங்களிலும் விரிவடைந்து வருகிறது.

சாமியே சரணம் ஐயப்பா!
 சபரிநீரி வாசனே சரணம் ஐயப்பா!
 தர்ம சாஸ்தாவே சரணம் ஐயப்பா!
 பூரணே புட்கலா நாயகனே சரணம் ஐயப்பா!
 மணி கண்ட பிரபுவே சரணம் ஐயப்பா!

மலையாள நாட்டில் மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும் பரவலாகக் கார்த்திகை மாதம் பிறந்து விட்டாலே இம்மாதிரியான பக்திகோஷங்கள் காதில் விழுந்து எம்மையெல்லாம் ஐயப்பனை நினைவுகூரச் செய்கின்றன. இத்தகைய ஐயப்ப

வழிபாட்டில் ஒரு சிறப்பு என்னவென்றால் பல பேர் கூடியே பக்தியோடு ஆராதிப்பார்கள். தனியாக ஐயப்பன் மலைக்குப் போய் வந்தவர் என்று யாரும் இருக்கமுடியாது. அப்படிச் செய்யவும் கூடாது. அன்பு, ஒற்றுமை, சமத்துவம், மன உறுதிப்பாடு, பக்தி ஆகிய பண்புகளை மனிதனுக்குப் போதிப்பதுதான் ஐயப்பவழிபாட்டின் தத்துவமாகும்.

சபரிமலைக்கு ஐயப்பனை வழிபடச் செல்வோர் அனுட்டிக்கவேண்டிய விதிமுறைகள் பல இருக்கின்றன. கார்த்திகை மாதம் முதல் திகதியில் இருந்து பத்தொன்பதாம் நாள் வரையிலுள்ள ஒரு நல்ல நாளில், குறைந்தது நான்கு தடவைகளாயினும் சபரிமலைக்குச் சென்று வந்த ஒரு வரைக் குருநாதராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது ஆசிபெற்று அவருடைய கையாலே கழுத்தில் துளசி மணி அல்லது உருத்திராட்சமாலை யை அணிவித்துக்கொண்டு, ஐயப்ப விரதத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அத்தினத்தில் இருந்து காலை மாலை வேளைகளில் நீராடி ஐயப்பனை வழிபாடு செய்து 'சாமியே சரணம் ஐயப்பா' பாடவேண்டும். விரதம் ஆரம்பித்த நாளில் இருந்து மலைக்குப் போய்வரும் வரையில் முகச்சவரஞ் செய்தல், மயிர்வெட்டல், மது, மாமிசம், போதை வஸ்த்துக்களைப் பயன்படுத்தல் ஆதியன அறவே நீக்கப்படவேண்டும். பிரம்மச்சாரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பது முக்கியமானது. செருப்பு அணிதல், கட்டிலில் படுப்பது விலக்கப்பட வேண்

டும். கறுப்பு அல்லது நீலநிறத் துணியை அணிதல் வேண்டும்.

ஐயப்ப யாத்திரையின் போது இரு முடிச்சுகள் முக்கியமானதாகும். தலையணை உறை போன்ற பெரியதோர் பையில், அரிசி, பருப்பு, சர்க்கரை இவைகளைத் தனித்தனியாகக் கட்டி, பசுநெய் அடைக்கப்பட்ட தேங்காய் ஒன்றையும் வைத்துக் கட்டுவார்கள். இதுவே தலையின் முன்பக்கமாக அமையும் முடிச்சு. அது பகவானுக்குரிய காணிக்கைப் பொருளாகும். பின்னாகத் தொங்கவேண்டிய முடிச்சில் தமக்கு வேண்டிய அரிசி தேங்காய் வேறும் பொருட்களையும் வைத்துக் கட்டுவார்கள். இரு முடிச்சுக்களையும் மாறாமல் தலையில் போட்டுத் தாமே சுமந்து செல்ல வேண்டும். இந்த முடிச்சுக்களை வழியில் எக்காரணங் கொண்டும் இறக்கக் கூடாது. ஏனெனில் முன்பக்கத்தில் உள்ள முடிச்சில் இருக்கும் நெய் நிரப்பப்பட்ட தேங்காயில் ஐயப்பனே இருப்பதாகக் கருதப்படுவதே காரணமாகும்.

பசுநெய் இலட்சுமியின் அம்சமாக எண்ணப்படுகிறது. அந்த இலட்சுமி எப்போதும் திருமாலின் மார்பில் இருப்பவள். எனவே நெய் விஷ்ணுவின் வடிவமாகும். தேங்காய்க்கு சிவனைப் போலவே மூன்று கண்கள் இருக்கின்றன. எனவே அது சிவவடிவம். சிவனதும் விஷ்ணுவினதும் புதல்வராகிய ஐயப்பனைக் கண்டு காணிக்கையைச் செலுத்த நெய் அடைக்கப்பட்ட தேங்காயை விடப் பொருத்தமான வேறு பொருள்

யாதாக இருக்கமுடியும்? விரதத்தை ஆரம்பித்து மாலையைக் கழுத்தில் போடுவித்த பிறகு குடும்பத்தில் நெருங்கியவர் யாரேனும் இறந்து, அதன் மூலம் தொடக்கு ஏற்படுமானால், அவ் வருடத்தில் அவர் யாத்திரைக்குப் போகவேகூடாது. நாற்பத்தொரு நாட்களாகிய விரத காலங்களில் யாத்திரை செல்லுவோர் மனத்தில் எந்நேரமும் ஐயப்ப சிந்தனையே மேலோங்கி நிற்கவேண்டும்.

ஐயப்பனது திருவுருவத்தில் சைவம் வைணவத்துடன் சக்தியின் அம்சமும் கலந்துள்ளது. இத் தெய்வ வழிபாடு வேதகாலத்திற்கு முந்தியது என்று மலையாள நாட்டினர் கூறுவர். பின்னர் வேதமதங்களும் திராவிட மதமும் இணைந்த காலத்தில் ஐயப்பன் ஹரிஹரபுத்திரராகக் கருதப்பட்டு மக்களால் வழிபடப்பட்டார் என்று அந்நாட்டினர் கருதுகின்றனர். ஐயப்பன் தம்மிடம் செல்லும் அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து அவர்களின் குறைபாடுகளை நீக்கியருளுகின்றார் என்பதைப் பின்வரும் பாடலின் மூலம் உணரலாம்.

“கூன்கொண்டு சென்றவன் கூன்றிமிர்ந்து ஓட
குருடன் கொம்பில் தேன் என்று காட்ட
முடவன் அததேனை யெடுக்க - அயல்தானின்ற ஊமை
எனக்கென்று கேட்கத் தருவன் வரம்”

முடவன், கூனன், குருடன், ஊமை ஆகிய நால்வரும் ஐயப்பனிடத்து அசையாத நம்பிக்கையுடையவராய் குருடனின் தோளில் முடவனும், ஊமையின் தோளில் கூனனும் அமர்ந்து

சபரிமலைக்கு ஐயப்பனிடம் சென்றார்களாம். திடீரென கூனன் கூன் நிமிர்ந்தவனாய் ஓட ஆரம்பித்தானாம். குருடனுக்குக் கண்டெரிய ஆரம்பித்து மரத்தில் தொங்கிய தேன் வதையைக் காட்டினனாம். நொண்டியாக இருந்தவன் தேனை எடுக்க மரத்தில் ஏறினனாம். அதுவரையில் வாய்பேசமாட்டாதிருந்த ஊமை “எடுக்கும் தேனில் எனக்கும் கொஞ்சம் தாருங்கள்” என்று கேட்டானாம். இத்தகைய கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் கேரளநாட்டில் இன்றும் வழங்கி வருகின்றன.

ஐயப்பன் துதி

தமர நூபுரா தாரா சரணியாபாணு காரி
தருண வானிலா வீச சடிலமோனி மாகாளி
அமரர் வாழ்வு வாழ்வாக அவுணர் வாழ்வு பாழாக
அருளும் மோகினியாகி அமுதபானம் #வானே

மெய் எல்லாம் திருநீராக
வழியெல்லாம் அருள் நீராக
பொய்யிலா மனத் தராகி
புலனெல்லாம் ஒருத் தராகி
வெய்ய வேறற் றவுள்ள
விளக்க முற்றன் பால்விம்மி
ஐயனே ஐயப்பா என்பார்
அவர்பதம் வணக்கஞ் செய்வோம்.

4. வியாவிலில் ஐயனார்

அப்பனும் மாலும் முன்னாள்
ஆடிய ஆடல் தன்னால்
இப்புவி மன்னர் வீரர்க்
காத்திட எழுந்த சாத்தற்கு
ஒப்பறு கோவில் ஒன்றை
வியாவிலாம் உயர்ந்த வைப்பில்
அப்பொழுது ஆண்ட கோட்டன்
அழகுறக் கட்டி னானே.

- ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்

காரைநகரில் முதன் முதலாக இற்றைக்கு
நானூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கட்டப்
பட்ட ஆலயம், வியாவிலில் உள்ள ஐயனாரது
கோவிலாகும். அதன்பின்னரே மணற்காட்டில்
மாரியம்மன் ஆலயம் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக்
காலத்தில் நாடெங்கும் பெரியம்மை நோய் பர
விய காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவ்வால
யம் கட்டப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் நிகழவே
நோய் பிணிகள் நீங்கி மக்கள் சுகமாய் வாழ்ந்
தனர் எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

தமிழ்நாட்டு மன்னர்களும் மறவர்களும் ஐயனாரையே தமது குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபட்டு, அவரது திருவருட்டுணையோடு நாடு காக்கும் பணியைச் செவ்வனே செய்துவந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தைத் தமிழரசர்கள் ஆட்சிசெய்த காலத்தில், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருந்து வந்த இராமசேது மகாராசாவின் மகனாகிய குளக்கோட்டு மகாராசா யாழ்ப்பாணத்தை அரசாளத் தொடங்கினார். காரைதீவுக்கு வருகை தந்த குளக்கோட்டு மகாராசா, இத்தீவில் தங்கியிருந்து வியாவிலில் ஏழுநிலைமாடக் கோபுரம் அமைந்த ஐயனார் கோவிலைப் பெரிதாகக் கட்டு வித்தான் என்றும், அவன் தங்கிய இடம் துறைமுகத்திற்கு அண்மையாகவுள்ள "இராசாந்தோட்டம்" என்றும் வரலாறு கூறும். "இராசாவின் தோட்டம்" என்பது காலக்கிரமத்தில் மருவி "இராசாந்தோட்டம்" என்றுயிற்று என்பதாக அறிஞர் கூறுவர். இப்பெயர் இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. அரசனது 'மேல் அதிகாரி' ஒருவர் இருந்த இடம் இன்றும் "அதிகாரிவளவு" என்று அழைக்கப்படுவதாக முதியோர் கூறுகின்றனர்.

ஐயனார் கோபுரத்தில் ஏறி, அதன் உச்சியில் நின்று பார்த்தால், நயினாதிவு நாகம்மாள் கோவிற் கோபுரத்தில் வைக்கப்படும் விளக்கு வெளிச்சம் தெரியும் என்று முன்னோர் கர்ணபரம்பரைக் கதையாகக் கூறுவர். குளக்கோட்டு மகாராசாவின் காலத்திலும், அதற்கு முன்னரும் காரைதீவுக்கும் கோடிக்கரைக்கும், இடையில்

பெருஞ் செல்வந்தர் கப்பல்கள் வைத்து வியாபாரஞ் செய்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அக்கப்பல்கள் மூலம் கோடிக்கரையில் இருந்து பெருந்தொகையான நெல்லையும் அரிசிவகைகளையும் பிற உணவுப் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்தார்கள் என்றும், அதனால் காரைதீவு செல்வம் கொழிக்கும் நாடாயிற்று என்றும் கூறுவர்.

வியாபார நோக்கமாகப் பல வேளாண் பிரபுக்களும், வணிகர்களும் காரைதீவுக்கு வந்து குடியேறினர். குளக்கோட்டு மன்னன் வியாவில் ஐயனார் கோவிலைக் கட்டுவித்த காலத்தில், காவி ரிப்பும் பட்டினத்திலிருந்து முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியார் காரைதீவுக்கு வந்து குடியேறி, பாரிய கப்பல்களை வைத்து வியாபாரத்தை மேற்கொண்டு வந்தார். மன்னனுடைய கட்டளைப்படி செட்டியார் தமது கப்பலில் கோவிலுக்கு வேண்டிய திருவுருவங்களையும், ஏனைய பொருட்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு, திருஉத்தரகோசமங்கையில் இருந்து மங்களேஸ்வரக் குருக்கள், சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஆகிய இரு அந்தணப் பெருமக்களையும் கோவிற் பூஜைகளுக்காக அழைத்துக் கொண்டுவந்து ஊர்காவற்றுறையில் இறங்கினார். மகாராசாவும் பரிவாரங்களோடு சென்று அந்தணப் பெருமக்களையும், முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியாரையும் வரவேற்று உபசாரங்கள் செய்து அழைத்துச் சென்று, அவர்கள் தங்குவதற்கென அமைக்கப்பட்ட கோவில் மடவளாகத்தில் வசிக்குமாறு குடியமர்த்தினார்.

இவர்கள் வந்திறங்கிய காலம் கி. பி. 1517ம் ஆண்டு என்று வரலாறுண்டு.

ஐயனார் கோவிலில் காவிரிப்பூம் பட்டணத்திலிருந்து கொண்டுவந்த ஐயனாரையும், ஏனைய திருவுருவங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்துக் கும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்துவதற்கு ஏற்ற சபமுகூர்த்த நாள் வைப்பதற்கு மன்னன் மங்களேஸ்வரக் குருக்களையும் சந்தரேஸ்வரக் குருக்களையும் அழைத்துத் தேங்காயுடைத்து, நல்ல நானைப் பார்த்து எடுக்குமாறு கூற, அவர்களும் அரசன் முன்னிலையில் தேங்காயை உடைத்த போது பல்லி சொல்லியது, தடையென்பதை உணர்ந்த அந்தணர்கள் கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய நானைப் பின்போட்டனர். இருமாதங்கள் கடந்த பின்னர் மகாராசா மீண்டும் நானை வைக்கும்படி கூற, அப்போது அடிக்கப்பட்ட தேங்காய் ஒடிக்கவிழ்ந்து போயிற்று. அதைப் பார்த்த மன்னன் கோவில் கட்டப்பெற்று வெகு காலம் ஆகியும் கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறாமல் இருப்பதுதான் இத்தடைகளுக்குக் காரணமென எண்ணிய வனாய், வேறே ரூர் தேங்காயை மீண்டும் உடைப்பித்துக் கும்பாபிஷேகத்தையும் கி. பி. 1518ம் ஆண்டு (பிலவ ஆண்டு) வைகாசி மாதம் 25ந் திகதி சிறப்பாக நிறைவேற்றி, அதன் பின்னர் மண்டலாபிஷேகம் வரையில் செய்யப்படும் விழாக்களையும் முறைப்படி செய்வித்துத் தொடர்ந்து நித்திய பூஜை ஒழுங்குக் கான ஏற்பாடுகளையும் செய்தான்.

இரு குருக்கள்மாரும் ஐயனாருக்குரிய நித்தியபூஜைகளைக் குறைவின்றி நிகழ்த்திவரும்

நாளில், குளக்கோட்டு மகாராசா கோவிற் பூஜை ஒழுங்குகளை அவர்களிடமே ஒப்படைக்கக் கருதி, செப்புப்பட்டயமாகிய உறுதிச் சாசனம் ஒன்றை கி. பி. 1520ம் ஆண்டு (சோபகிருது வருடம்) சித்திரை மாதம் 10ம் திகதியன்று எழுதிக் கொடுத்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது.

குருக்கள்மார் இருவரும் ஐயனார் கோவில் பூஜையோடு, ஊர்ப்புரோகிதங்களையும், திருமண வைபவங்களையும், இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வரையில் செவ்வனே செய்து சிவபதமடைந்தனர். மங்களேஸ்வரக் குருக்களின் மகனாகிய சூரியநாராயணக் குருக்கள் பூஜகராகப் பணியாற்றிவரும் நாளில் தமிழரசரை வென்ற போத்துக்கேயர் ஆட்சி தொடங்கியது. போத்துக்கீசர் ஆட்சியில் சைவமக்கள் பெருந்துன்பங்களுக்கு ஆளானார்கள். பலசைவக் கோவில்களும் இடித்து அழிக்கப்பட்டன. அவ்வேளையில் பெரியம்மை நோயும் நாடெங்கும் பரவி மக்களைக் கலக்கியது. இந்நோயைப் போக்குவதற்காகவே முத்துத்தாண்ட முதலியார் என்னும் பெரியார் மணற்காட்டில் முத்துமாரியம்மன் கோவிலை விரைவாகக் கட்டுவித்து, வியாவில் ஐயனார் கோவிலில் இருந்த சூரியநாராயணக் குருக்களை அழைத்துவந்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்.

போத்துக்கீசர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன், வியாவில் ஐயனார் ஆலயத்தை இடித்து அழிக்க முற்பட்டு வந்த படைவீரர் வாயில் இருந்து இரத்தமாகச் சத்தியெ

டுத்து இறந்து போயினர், அதனால் அச்சம் அடைந்த போத்துக்கீசர் ஆலயத்தை இடிக்காது விட்டுப் போயினர். பல ஆண்டுகள் கழிந்து சூரியநாராயணக் குருக்களின் மகன்கனகசபாபதிக் குருக்கள் காலத்தில், ஒல்லாந்தர் 1658ம் ஆண்டில் போத்துக்கீசரைத் தோற்கடித்து, ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். அவர்களும் முன்போலவே ஐயனார் ஆலயத்தை இடிக்க முற்பட்டபோது, நால்வர் கண் தெரியாமலும், இருவர் நடக்க முடியாதவர்களாயும் ஆகவே, இடிக்கும் முயற்சியை ஒல்லாந்தர் கைவிட்டனர். சிறிது காலஞ்செல்ல அவர்களில் வேறுசிலர் வந்து ஆலய பூஜைகளை நடக்கவிடாதபடி தடுத்துத் துன்புறுத்தினர். இதனால் வேதனையடைந்த கனகசபாபதிக் குருக்கள் விக் கிரகங்களைக் கோவிலில் இருந்து எடுத்துச் சென்று, நிலவறை ஒன்றில் வைத்துப் பூஜைகளைச் செய்து வந்தார். அவ்வேளையில் திரளாக வந்த ஒல்லாந்தப் படை வீரர்கள் விக் கிரகங்கள் இல்லாத கோவிலையும் கோபுரத்தையும் இடித்து அழித்து, அக்கற்களைக் கொண்டுபோய் ஊர்காவற்றுறைக் கடலிடையே யுள்ள 'கில்மன்' கோட்டையைக் கட்டுவித்தனர். பின்னர் பிராமணர் நிலவறையில் வைத்துப் பூஜை செய்வதை எப்படியோ அறிந்த ஒல்லாந்தர், ஆத்திரத்துடன் சென்று விக் கிரகங்களையும் கோவில் பொருட்களையும் எடுத்துக் கிணறு ஒன்றில் போட்டுவிட்டுத் தேரையும் வாகனங்களையும் கடலிலே தள்ளிவிட்டு, விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களையும் அணி கலன்களையும் கொண்டு சென்றனர்.

இக்காலத்தில் ஒல்லாந்தரின் சட்டப்படி கனகசபாபதிக் குருக்களுக்கு பிறந்த ஆண் குழந்தைக்கு, குருவானவர் வந்து 'தோமஸ்' என்னும் ஞானஸ்நானப் பெயர் சூட்டினார். 'தோமஸ்' என்னும் பெயர் தமிழில் எழுதும்போது 'தாமன்' எனவரும். பிற்காலத்தில் குருக்கள் மகனுக்குத் தாமோதரஐயர் எனப் பெயரைச் சிறிது மாற்றினார். காலக்கிரமத்தில் கிணற்றுள் போடப்பட்ட ஐயனார் விக்கிரகத்தை அடியார் ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டு வடக்கு நோக்கிச் சென்று, திண்ணைக்களிக்கு அருகேயுள்ள அரசமரத்தடியில் மறைத்து வைத்துச் சென்றார்.

போத்துக்கீசர் ஆட்சியிலும் பார்க்கப் பின்னாக வந்த ஒல்லாந்தர் ஆட்சியிலேயே நாட்டுமக்கள் மிகவும் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கினர். சைவ மக்களின் சிவசின்னங்களான வீபூதி தரிப்பதையும், உருத்திராட்சம் அணிவதையும் விடாது ஒல்லாந்தர் தடுத்தனர். பூஜைகள், பொங்கல்கள், வேள்விகள், விரதங்கள், சைவக்கிரியைகள் ஒன்றுமே நடவாதவாறு தடுத்துப் பெரும் இடைபூறை ஒல்லாந்தர் விளைவித்தனர். எனவே சைவர்கள் அமாவாசை, பௌர்ணமி முதலிய விரதநாட்களில் உணவருந்திய வாழையிலைகளைக் கூட வெளியே போட அஞ்சியவராய், வீட்டின் இறப்புகளிடையே ஒலைகளுக்குள் சொருகி மறைத்து வைத்தமை பற்றி இன்றும் பல முதியோர் கூறுவதைக் கேட்கலாம்.

5. ஆண்டி கேணி ஐயனார்

செய்சீர்ச் சடையுக் காரில்
திகழ்ந்திடு வடிவும் வல்ல
கையினில் செண்டும் கொண்டு
காவலே புரியும் தெய்வம்
மைதிகழ் கண்டன் ஆடல்
மகிழ்ந்துழி எழுந்த மூர்த்தி
ஐயனார் கோவில் ஆங்கே
அழகுடன் மிளிரும் அன்றே

- #மூத்துச் சிதம்பர புராணம்

இராமநாதபுரம் சேதுபதி மகாராசாவின் கட்டளைப்படி சேதுக்கரையைக் காவல் செய்து வந்த மறக்குடி மரபினரான ஆண்டி என்னும் பெரியார், தமது குலதெய்வமாகிய ஐயனாரை வழிபாடுசெய்து தலயாத்திரையை மேற்கொண்டு தமிழகம் எங்குஞ் சென்று, இறுதியில் இலங்கைக்கு வந்து கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், கதிர்காமம் போன்ற புண்ணிய தலங்களையும் வழிபட்டார். காரைதீவில் ஐயனாருக்கு சிறப்பாக ஆலயம் அமைந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டார். எவ்வாறாயினும் தமது குலதெய்வத்தை வழிபாடு செய்ய வேண்

டுமென்னும் அவாவோடு காரைதீவுக்கு வந்து, வியாவில் ஐயனார் கோவிலுக்குச் சென்றார். அங்கே ஆண்டியார் சென்ற போது, கோவில் ஒல்லாந்தரால் இடித்து அழிக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. அங்கு பூஜைகள் செய்வதற்கென நியமிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கனகசபாபதிக் குருக்களிடம் எல்லா விபரங்களையும் தெரிந்த ஆண்டியார் ஆழ்ந்த கவலையடைந்தார்.

குளக்கோட்டு மகாராசாவால் மிகவும் அழகாகக் கட்டப்பட்டுச் சிறப்பாகக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்ட ஐயனார் ஆலயம், சிதைக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதைப் பார்த்த ஆண்டியார் மிகவும் வேதனையடைந்தார். கோவில் ஐயர் வீட்டிலேயே சிலநாட்கள் தங்கியிருந்த பெரியார் ஆண்டி என்பவர், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஐயனாரைத் தாம் தரிசிக்க முடியவில்லையே என்றாலும், மனத்தில் ஐயனார் திருவுருவைத் தியானித்து வழிபாடு செய்து வந்தார்.

ஆண்டியாரின் வேண்டதலுக்கு இரங்கிய ஐயனார், அவரது கனவில் தோன்றி "அன்பனே அஞ்சாதீர். யாம் ஊருக்கு வடக்கேயுள்ள 'திண்ணைக்களி' என்னும் மேட்டுக்கு அண்மையில் நிற்கும் அரசின் கீழ் இருக்கின்றோம். வந்து தரிசிப்பீராக" என்று அருள்செய்து மறைந்தார். அதிசயமும் வியப்பும் அடைந்த ஆண்டியார், அதிகாலையில் எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்

துவிட்டுத் தங்கியிருந்த கனகசபாபதிக் குருக் களிடம் கனவைப்பற்றிக் கூறி, அவரிடம் ஆசியும், அனுமதியும் பெற்றுத் தாம் கொண்டு வந்த சூலத்தோடு திண்ணைக்களியை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

திண்ணைக்களிக்கு விரைவாக வந்து சேர்ந்த ஆண்டியார், அரசமரத்தைத் தேடி அவ்விடத்தைச் சேர்ந்தார். புதரும் பற்றைகளும் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த அரசமரத்தடியைத் துப்பரவு செய்து மரத்தடியில் தாம் கொண்டு வந்த சூலத்தையும் நட்டு வழிபாடாற்றியதோடு, ஐயனரைத் தேடி எங்கும் அலைந்தார். முன்னே கண்டிராத பெரியார் ஒருவர் இவ்வாறு அரசமரத்தடியில் சூலத்தை நட்டு வழிபாடு செய்து வருவதை அறிந்த ஊரவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தவராய், அந்நிலச் சொந்தக்காரராகிய களபூமியைச் சேர்ந்த அம்பலவி முருகரிடம் சென்று பெரியாரைப்பற்றியும் அவரது வழிபாடு பற்றியும் கூறினார்கள்.

களபூமியில் முருகர் என்ற பெயருடையவர்கள் பலர் வாழ்ந்தமையால், அவரது தந்தையாரது பெயரான 'அம்பலவர்' என்ற பெயரையும் இணைத்து அவ்வூரவர்கள் அப்பெரியாரை 'அம்பலவி முருகர்' என அழைத்து வந்தனர். திண்ணைக்களி என்னும் மேட்டில் உள்ள காணி ஏறத்தாழ நானூறு பரப்பும் முதுசொத்தாக அவருக்கே உரியதாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்டியாரின் வருகை பற்றி அறிந்த

அம்பலவிழுருகர் பேரானந்த மடைந்தவராய், ஆண்டியாரைக் காணும் ஆவலோடு களபூமியில் இருந்து புறப்பட்டுத் திண்ணைக்களியை அடைந்தார். ஊரவர்கள் கூறியவாறு சூலத்துக்கு பக்தி சிரத்தையோடு வழிபாடு செய்யும் ஆண்டியாரைப் பார்த்ததும், சிவமுருகர் உள்ளம் உருகியவராய் மெய்ம்மறந்து அசையாது நின்றார். பூஜையை முடித்து வீழ்ந்த பி ர சா த த் தைக் கொண்டு வந்த ஆண்டியாரை அம்பலவிழுருகர் வணங்கினார். ஆண்டியாரும் அம்பலவிழுருகரது தோற்றத்தையும், பக்குவ நிலையையும் நேரில் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவராய், வ ர வே ற் று வணங்கினார்.

ஆண்டியார் பெரியார் முருகரிடம் தமது பூர்வீக வரலாற்றைக் கூறியதுடன், ஐயனார் கனவில் அருளிய செய்தியையும் தெரிவித்தார். தாம் அரச மரத்தடியில் இருந்து வழிபாடு செய்வதற்கு ஒரு சிறுகுடில் அமைத்துத் தரும்படி அம்பலவிழுருகரிடம் ஆண்டியார் கேட்டுக் கொண்டார். அன்பினால் பிணிப்புண்ட அம்பல விழுருகரும் ஆண்டியார் விரும்பியவாறு வேண்டிய மரங்களையும் பொருட்களையும் கொடுத்து உதவினார். பெரியார் ஆண்டியும் அவைகளைப் பெற்று, ஊரவர்களின் உதவியோடு சிறிய திருக்கோவில் ஒன்றை அமைத்து, வழமைபோல வழிபாடு செய்து கொண்டு, ஐயனாரைக் காணும் விருப்புடன் எங்குந்தேடி அலைந்தார்.

தமது மெய்யடியாராகிய ஆண்டியார் மன அமைதியின்றித் திருவுருவைத் தேடும் முயற்சி

யைக்கைவிடாது துன்பமடைவதைப் பொறுக்க மாட்டாத ஐயனார், அவருக்கு அருள்செய்யத்திருவுளங் கொண்டவராய், ஓர்நாள் அரசமரத்தின் தென்கிழக்குப் பக்கத்தில், ஒருபேரொளியை ஆண்டியார் காணுமாறு தோற்றுவித்தருளினார். அதிசயமும், ஆனந்தமும் கொண்ட ஆண்டியார் அந்த இடத்திற்கு ஓடிச் சென்று, நிலத்தைத் தோண்டினார். அவ்விடத்தில் ஐயனாரது பழமையான திருவுருவங் கிடைக்கப்பெற்றுப் பேரானந்தங் கொண்டார். அத்திருவுருவை ஆர்வமுடன் அணைத்துத்தூக்கிச் சென்று, நீரால் தூய்மை செய்து ஐயனாரின் அழகிய உண்மையான தோற்றத்தைக் கண்ணீர் பெருகும் தமது கண்களால் பார்த்துப் பார்த்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார் ஆண்டிப் பெரியார்.

ஆண்டியாருக்கு ஐயனாரது திருவருள் எல்லை யில்லாது பெருகவே, அவரது உள்ளத்தில் ஐயனாரைத் தவிர வேறு எவ்விதமான சிந்தனையுமில்லாதவராகித் திளைத்து நின்றார். அப்பெரியாரது உயிரினும் உடம்பிலும் ஐயனாரது திருவருள் நோக்கம் பதிந்தமையால் அவரிடத்துள்ள பந்த பாசங்கள் நீங்கவே, அருளுருவாய் விளங்கினார். ஆண்டிமுனிவர் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியோட ஐயனார் திருவுருவைக் கைகள் இரண்டாலும் வாரித்தூக்கி "பாவியேனை ஆட்கொண்ட பழம் பெருந்தெய்வமே! எமது முன்னோர்களின் குல விளக்கே!" என்று சொல்லி மார்போடணைத்துக் கட்டித் தழுவினார். மீண்டும் நிலத்திலே வைத்துத் திருவுருவைத் தொட்டுத் தமது இருகண்

களிலும் ஒற்றிக்கொண்டார். இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட அம்பலவிழுருகரும் பல பெரியோர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு திண்ணைக்களிக்குச் சென்று, திருவருட்பொலிவுடன் விளங்கும் ஐயனாரது திருவுருவைத் தரிசித்து, ஆண்டிமுனிவரின் பத்திப் பெருக்கினையும் ஐயனாரது அளப்பரிய திருவருளையும் வியந்து போற்றினார்.

ஆண்டிப் பெரியார் ஐயனாரது திருவுருவை அரசமரத்தடிக்கு அண்மையாக வைத்து, அடியார்கள் பலரும் கொண்டு வந்து கொடுத்த பால், தயிர், இளநீர், கரும்பு, பன்னீர், சந்தனம் போன்றவைகளால் அபிஷேகஞ் செய்து பூஜையையும் குறைவின்றிச் செய்தார். அம்பலவிழுருகரும் ஏனைய அடியார்களும் ஆண்டிகேணி ஐயனார் திருவருளில் திளைத்து நின்றனர். ஆண்டிமுனிவர் ஐயனாரைப் பின்வருமாறு கூறிவழிபட்டதாக எம்மவர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஈழத்துச்சிதம்பர புராணத்தில், புலவர்மணி சோ. இளமுருகனார் பாடிய பாடல்களை ஈண்டு சிந்திப்பது பொருத்தமுடையது.

- (1) அடியனேன் குடியை ஆண்ட
ஐயனே அமரர் கோமான்
கடிமலர்க் கூந்த லானைத்
காத்தருள் கடவுள் போற்றி
மிடிபிணி நீக்கி நானும்
விளங்கிடச் செய்வோய் போற்றி
துடியிடைப் பவளச் செவ்வாய்த்
தோகையர் துணைவா போற்றி.

- (2) பண்டொரு ஞான்று சோழன்
பாததா மரைகள் போற்றிச்
செண்டுநற் படையும் பெற்றுப்
பொன்மலைத் திகழ்ந்த செல்வம்
கொண்டனன் அடிய நேற்குக்
குவைறிதி வேண்டாம் மேலாம்
அண்டர்தம் பதங்கள் வேண்டாம்
அருள்நிதி அருள் வேண்டும்.
- (3) எழுவகைப் பிறவி என்னும்
இருங்கடற் சுழியுள் பட்டே
உழல்வரும் பாவி யேற்குத்
தாட்புணை உதவிக் காப்பாய்
மழவிடை ஊர்தி யாளன்
மைந்தனே வியாவில் நீங்கி
அழகுறு சோலைத் திண்ண
புரமிசை அமர்ந்தாய் போற்றி.
- (4) தெய்வமே நின்னைப் போற்றித்
திவினை தீர்க்கும் வண்ணம்
மெய்பெறு காதல் கூர
வந்தனன் மேய கோவில்
கையர்கள் அழித்த கண்டு
கலங்கினேன் கலக்கங் தீர்த்தாய்
பொய்யிலாது ஏத்து வோர்க்குப்
புகலென நிற்பாய் போற்றி.
- (5) குதிரை வாகனனே போற்றி
குஞ்சரம் ஊர்ந்தாய் போற்றி
மதுகரச் சோலைக் கைலை
மாசுணத் தலைவா போற்றி
விதியிலேன் அருள்பெற்று உய்ய
விதித்தநல் விமலா போற்றி
மதிதவழ் மாடத் திண்ண
மாபுரத்து அரசே போற்றி.

(6) சேரமான் அருளிச் செய்த
 திருவுலாத் தெய்வ வெற்பில்
 நேருறக் கேட்டு முந்நீர்
 நெடும்புவி உய்யு மாறு
 சீருறு சோலை சூழ்ந்த
 திருப்பிட வுரை நண்ணி
 ஆரவே சொல்லி வைத்த
 ஐயனே போற்றி போற்றி.

இப்பாடல்களை அடியார்கள் மனப்பாடஞ் செய்து, ஐயனாரைத் தொழுதால் நன்மைகள் பெருகும் என்பதாலேயே இப்பாடல்கள் ஆறும் ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டன.

சிலநாட்கள் அவ்விடத்தில் தங்கிய, அம்பலவி முருகரும், ஆண்டியாருக்கு வேண்டிய பூஜைக் கான பொருட்களைக் குறைவறக் கொடுத்து, ஐயனாரை மெய்யன்போடு வழிபட்டுக் கொண்டு வீடு திரும்பினார். ஆண்டி முனிவரும் அடியவர்களின் உதவியோடு ஐயனார் திருவுருவத்தைத் தோண்டி எடுத்த அதே இடத்தில் ஓர் கேணியையும், வழிபாட்டுக்குரிய பூக்கள், இலை வகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக ஓர் பூந்தோட்டத்தையும் அமைத்தார். ஐயனார் வைரவர் பூஜைகளோடு, ஆண்டியார் அரசின்கீழ் அமர்ந்து தவத்தையும் மேற்கொண்டார். இவைகளை நன்குணர்ந்த பெரியார் அம்பலவிமுருகரும் இடையிடையே வந்து ஆண்டி முனிவருக்கு உறுதுணையாக விளங்கினார். சிவப்பற்று மிக்கவராகிய அம்பலவிமுருகருக்கு ஆண்டியார் ஐயனாருக்கு ஆலயம் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்னும்

திருவருட் குறிப்பைத் தெரிவித்த போது, முருகரும் மனமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார். அப்பொழுதே தமது பொறுப்புக்களை நீக்கிக் கொண்டவர் போலச் சிலநாட்கள் வாழ்ந்து ஆண்டிமுனிவரும் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்று இறைவனடியை எய்தினார்.

புத்தபிக்குவின் சித்தந் தெளிந்தமை

இந்தியாவில் வடபகுதியில் வாழ்ந்த புத்தபிக்கு ஒருவன் தனது முதுமைக் காலத்தில் மனச்சாந்தியில்லாதவனாய் அலைந்தான். அவன் மந்திரவித்தைக்காரரிடமும், சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்களிடத்திலும் தனக்கு ஏற்பட்ட, நிம்மதியின்மை பற்றிக் கூறினான். சாஸ்திரத்தில் வல்லவன் அவனைப் பார்த்து “சிறந்த புண்ணிய தலங்களைத் தரிசித்து வரும்படியும், அதனால் மனநிம்மதி முன்போல் ஏற்பட்டுச் சுகமாய் வாழ்வாய்” என்று கூறினான். பிக்குவும் அவன் கூறியவாறே வடக்கேயுள்ள எல்லாத் தலங்களுக்கும் சென்று வழிபட்டும் நேர்த்திகள் வைத்தும் எவவிதமான நன்மையும் பெறாமல் வருந்தியபோது, ஓர் அசரீரியாகப் பின்வரும் குரலைக் கேட்டான். “இலங்கைத் தீவில் வடக்குப் பக்கத்தே சென்று காறை தீவு என்னும் இடத்தில், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அரசமரத்தைக் காண்பாயாக. அங்கேயுள்ள வைரவப் பெருமானையும், ஐயனாரையும் வழிபட்டால் உனது மனக்குறை நீங்கும்” என்பதே அவ்வொலிக் குறிப்பாகும். அதைக்கேட்ட புத்தபிக்கு மகிழ்ச்சியடைந்தவனாய் இலங்கைக்கு வந்து

வடக்கே அமைந்த காரைதீவைச் சேர்த்து, குறிப் பிட்டவாறு அரசு மாத்தையும் அதனடியில் எழுந்தருளிய வைரவப் பெருமானையும், ஆண்டி கேணி ஐயனாரையும் கண்டுதொழுது வணங்கி னான். அக்கேணியில் தினமும் நீராடி மலர்கள் பறித்துவந்து மாலைகள் தொடுத்து, ஐயனாரையும் வைரவப் பெருமானையும் வழிபட்டுக்கொண்டு, அவ்விடம் வரும் அடியார்கள் கொடுக்கும் உண வையும் உண்டு வந்தான். அதனால் காலக்கிர மத்தில் சித்தந் தெளிந்த புத்தபிக்கு, மனஅமை தியோடு அங்கிருந்தே வழிபட்டுவரும் நாளில் இறைவன் திருவடிப் பேற்றினை எய்தினான்.

சிவபதமடைந்த ஆண்டி முனிவர் கூறிய வாறு ஆண்டிகேணி ஐயனாருக்கு, சிவநெறிச் செல்வராகிய அம்பலவிமுருகர் அரசின் வடக்கே யுள்ள உயர்ந்த மேட்டில், குற்றமற்ற நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் அத்திவாரமிட்டு ஆலய வேலையை ஆரம்பித்தார். ஐயனாரின் அடியார்கள் கோவில் கட்டுவதற்குவேண்டிய கல், மண், மரம் ஆகிய மூலப்பொருட்களைத் தேடிப் பெற்றுக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். பொதுமக்களும் மனமுவந்து தாமாகவே முன்வந்து, அம்பலவிமுருகரிடம் தேவையான பொருள் உதவிகளையும் செய்த னர். அதனால் ஐயனாரின் ஆலயம் செவ்வனே அழகுற அமைக்கப்பட்டது.

கட்டப்பட்ட கோவிலில் ஆண்டிகேணி ஐய னாரைப் பிரதிஷ்டை செய்வித்துக் கும்பாபிஷே கத்தை நடத்துவதற்கு ஏற்ற அந்தணப் பெரு

மக்களிடம் மரீசன்கூடலுக்கு சிவமுருகர் சென்றார். அவ்விடத்தில் குருப்பட்டம் பெற்ற பொன்னுச்சாமிப்பட்டரையும், சுப்பிரமணியப்பட்டரையும் அழைத்து வந்து, ஆகமவிதிப்படி கும்பாபிஷேகத்தைச் சிவமுருகர் சிறப்பாக முடித்துத் தொடர்ந்து செய்யும் விழாக்களையும், மண்டலாபிஷேகத்தையும் அமைவுற நடத்தி வைத்தார்.

ஐயனாருக்கும் வைரவருக்கும் நியமந்தவருது நாராயணப்பட்டரையே நியமித்து பூஜையை நடப்பித்தமையால், ஐயனாருது அழகிய திருக்கோலப்பொலிவையும், அருட்பெருக்கையும் கண்ட அம்பலவிமுருகர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். சில ஆண்டுகள் கழித்தபின்பு ஐயனார் எழுந்தருளுவதற்குரியதான உற்சவ மூர்த்தியைச் செய்விக்க விரும்பிய சிவமுருகர், தகுதிவாய்ந்த சிற்பாசாரியரிடம் சென்று, தமது கருத்தைக் கூறி அதற்குவேண்டிய பொருளையும் கொடுத்தார். எழுந்தருளி ஐயனாரைச் சிறப்பாகச் செய்த சிற்பாசாரியர், அதை உளி கொண்டு செப்பஞ் செய்யாமல் காலந் தாழ்த்தினான். அம்பலவிமுருகர் எழுந்தருளியை வாங்கிவரச் சென்றபோதுதான், சிற்பாசாரியன் அந்த ஐயனார் திருவுருவைக் காட்டி, ஒப்பஞ்செய்த பின்னர்தான் தருவேன் என்றான். ஆனால் ஒப்பஞ்செய்யப்படாத திருவுருவைச் சிவமுருகர் ஆராத அன்பினால் கூர்ந்து நோக்கி, உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தவராய் ஒப்பஞ் செய்யாமலே அத்திருவுருவைத் தருமாறு கேட்டார். ஆனால் சிற்பாசாரியன் மறுத்து, உளியை எடுத்துத் திருத்தஞ்

செய்யமுற்பட்டான். உனியால் செதுக்கப்பட்ட இடத்தில் இருந்து இரத்தநீர் ஓடுவதைக் கண்ட சிற்பாசாரியன் திகைப்படைந்து, அம்பலவிழுருகரை வழிபட்டுத் "தான் பெரியாரின் சொல்லைக் கேளாது அவ்வாறு நடந்துகொண்டமைக்கு மன்னிப்பும்" கேட்டு அத்தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவுருவத்தை அவரிடம் ஒப்படைத்தான் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

ஐயனாரின் திருவுருவைப் பேரானந்தத்தோடு பெற்றுக் கொண்ட சிவமுருகர், நல்ல சுபமு கூர்த்தத்தில் திருவுருவைப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து இனிது வாழ்ந்து வரலானார். இன்றும் ஐயனாரது உற்சவ மூர்த்தி ஒப்பஞ்செய்யப்படாத நிலையிலேயே இருப்பதை அனைவரும் அறிவர்.

ஐயனார் பிரார்த்தனை

தண்டா மரைமுக மூம்மலர்க் கண்களும் தன்கரத்தில்
செண்டா யுதமும் தரித்தெமை யாளும் சிவக்கொழுந்தை
கண்டே னிரண்டு கரங்கூப்பி னேன்வினைக் கட்டறுத்துக்
கொண்டே னழியாப் பெருவாழ்வு தான்வந்து கூடியதே.

— நவாலியூர் சேரமகந்தரப்புவவர்

6. ஐயனாரின் அருளாட்சியும் அற்புதங்களும்

ஆண்டிகேணி ஐயனாரின் முதற்கும்பாபிஷேகம் ஏறத்தாழ நூற்றிஎண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அம்பலவி முருகர் என்னும் பெரியாரால் நடத்தப்பட்டதாக முதியோர் கூறுவர். பல ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரே - அதாவது கி. பி. 1848ம் ஆண்டில் செளந்தரரம்பிகை சமேத சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானதும், பிள்ளையார், முருகன், நந்தியினது மூர்த்தங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகமும் பெரியார் அம்பலவிமுருகர் காலத்திலேயே நடத்தப்பட்டமைக்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன, ஐயனாரது கும்பாபிஷேகம் நிறைவேய்திய பின்னர், ஐயனாரது அருட்பெருக்கம் எங்கும் விளங்கியது. அதிகாலை மாலை வேளைகளில் ஆலயத்துக்கு அண்மையில் உள்ளோர் குதிரைகளின் ஒட்ட ஒலியையும், சதங்கை ஒலியையும், சங்கு ஓசையையும் கேட்டு, இவையனைத்தும் ஐயனாரின் திருவிளையாடல்களே என்பதை உணர்ந்து, திருவருளை வியந்ததாக முதியோர் கூறும் கர்ணபரம்பரைக்கதைகள் இன்றும் வழங்கி வருகின்றன.

ஐயனார் ஆலயத்திற்கும் ஆண்டியாரால் அரசமரத்தடியில் கொண்டு வந்து வைத்து வழிபடப்பட்ட வைரவப் பெருமானுக்கும் நித்திய பூசையை, சும்பாபிஷேகத்திற்கென அழைத்து வரப்பட்ட நாராயணப் பட்டரே செய்து வந்தார். அவருக்கு பின்னாக வேரூர் அந்தனர் பூஜையைச் செய்து வரும் நாளில், அந்தணர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஆசார ஒழுக்கங்களைச் செய்யாமலே, அவர் ஐயனார் ஆலயத்துள் பிரவேசிக்க முற்பட்டபோது, திருவாசல் கதவுக்கு முன்பாக, அவ்வாலயத்துள் வாழ்ந்து வந்த கூழையன், வாலன் என்னும் இரண்டு நாகபாம்புகளில் ஒன்று குறுக்கேபடுத்திருந்து அவரைப் போகவிடாது தடுத்தது. அவசரமாக வந்த ஐயர் அதனையும் பொருட்படுத்தாது, அதை விரட்டி விட்டு உள்ளே புகுவதற்குக் கதவைத் திறந்தபோது, “யாரோ ஒருவர் தமது பிடரியில் அடிப்பதை உணர்ந்து” திரும்பிப் பார்க்கவே, அவரது கழுத்து ஒருபக்கமாகத் திரும்பிவிட்டது. ஐயர் இறக்கும் வரையில் அக் கழுத்துத்திரும்பிய நிலையிலேயே நிற்க வாழ்ந்ததாகவும், அதனால் அவரை எல்லோரும் “கழுத்துத் திருப்பி ஐயர்” என்று அழைத்து வந்ததாகவும் பெரியோர் கூறுவர்.

அம்பலவிழுருகர் ஐயனார் கோவில் பூசையைக்குறைவறச் செய்யும் நோக்கமுடன், ஊரவர்களிடம் நெல், தேங்காய் முதலான பொருட்களைத் தருமமாகப் பெற்றுவந்தார். வழமை போல அவர் ஒருநாள் வீடொன்றுக்குப் பூஜைக்

கான தருமம் பெறச்சென்ற போது, அவ்வீட்டுக்காரர் அம்பலவிழுருகனும் வயிறு வளர்க்க வந்து விட்டான்'' என்று முணுமுணுத்துக் கூறிய வார்த்தைகள் பெரியவரது காதில் ஈட்டியைப் போலப் பாய்ந்தது. உண்மையை உணராத அந்த உலோபி கூறியவார்த்தை அம்பல விழுருகரின் உள்ளத்தை ஊடுருவியது. அதனால் அப்பெரியார் அன்று தொடக்கம் தாம் அரிசிச் சாதத்தை உண்பதில்லையென்று சபதஞ் செய்து கீரைவகை, கிழங்குவகை ஆகியவைகளையே உபயோகிப்பதில் சமைத்து உண்டு வந்தாராம். அன்று தொடர்ந்து ஐயனாருக்கும் ஆலயத்தில் உப்புச்சேர்க்கப்படாமலே நிவேதனங்கள் ஆக்கப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனையையும் அப்பெரியார் ஏற்படுத்தினாராம். இன்றும் அவ்வாறே புக்கை, மோதகம் பலகாரவகைகளுக்கு உபயோகியே பாகஞ்செய்யப்பட்டு நிவேதிக்கப்படுவதை அனைவரும் அறிவர்.

அம்பலவிழுருகர் மார்கழித் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் ஐயனாருக்கு விசேட அபிடேக ஆராதனைகள் நடைபெறச் செய்து, திருவெம்பாவைத் திருவிழாவையும் ஒழுங்காக நடத்திவந்தார். திருவாதிரையிலன்று திருவாசம் முழுவதையும் ஒதுவித்தும், ஆணி உத்தரத்தைத் தீர்த்தோற்சவத் திருவிழாவாகக் கொண்டு, பத்து நாட்கள் திருவிழாக்களையும் நடைபெறச் செய்தார். எனவே வருடத்தில் மார்கழி, ஆணி இருமாதங்களிலும் திருவாதிரை, உத்தரம் என்னும் நட்சத்திரங்களை முக்கியமாகக் கொண்டு, தில்

லையில் அமைந்த சிதம்பரத்தைப் போலவே, திருவிழாக்களை நடத்திவந்தார். அம்பலவிழுருகர் காலத்தில், அவராலேயே எழுதி உபயோகப் படுத்தப்பட்ட 'திருவாசக ஏடு' இன்றும் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. திருவெம்பாவை நாட்களில் அது பயன்படுத்தப்படுகின்றது. காலக்கிரமத்தில் சிலகாரணங்களால் ஆனி உத்தரத்திருவிழா, பங்குனி உத்தரமாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

பங்குனி மாதத்து உத்தர நட்சத்திரத்தைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு திருவிழா நடைபெறும் பத்து நாட்களில், ஏழாம் திருவிழாவி லன்று, ஐயனார் குதிரை வாகனத்தில் அமர்ந்து கம்பீரமாக வேட்டைக்கு எழுந்தருளும் காட்சி யில் அடியார்கள் திளைத்து மெய்மறந்து நிற்பதை நாம் இன்றும் காணலாம். "நந்தாத பிறப் பாதி நசிப்பதுவே ஏழாம்நாள்" என்று ஈழத்துச் சிதம்பர புராணத்தில் கூறப்பட்டதுபோல, ஐயனாரின் வேட்டைத் திருவிழாவின் தத்துவமே அளப்பரியது. ஏழாம் நாள் திருவிழா தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரங்கள் என்னும் எழுவகைப்பிறவிக ளையும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன் மாயை என்னும் வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழையும், அஞ்ஞானம், பொய், அயர்வு, மோகம், உலோபம், மார்ச்சரியம், பயம் என் றும் மாயாமலகுணங்கள் ஏழையும், ஆன்மாக்களிடத்தில் நீக்கிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வைக் கொடுக்கவல்லது என்று ஆகமங்களில் குறிப்

பிடப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் ஏழாம் நாள் திருவிழாவில் ஐயனார் பன்றி, மான் முதலான விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாடும் பாவனை காட்டப் பெறுகின்றது. மான்கள் ஆணவமலத்தையும், பன்றிகள் கன்ம மலத்தையும் பறவைகள் மாயாமலத்தையும் குறிப்பனவாம். எனவே சுருங்கக் கூறுமிடத்து ஐயனார் மக்களைக் காப்பதோடு, அடியார்களின் மலங்களைப் போக்கிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வை அருளுகின்றார் என்பதே முடிபாகும். திருவிழாக்கள் முடிந்து சில நாட்களில் ஐயனாருக்கு வேள்வி சிறப்பாக நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

ஆண்டிகேணி ஐயனார் அம்பலவி கந்தர் ஆகிய சன்னாசிக்கந்தர் என்னும் அடியாரது கனவில் தோன்றி, தமது ஆலயத்தை கருங்கற்களால் கட்டுவிக்கும்படி கூறியதாகவும், அதனால் அப்பெரியார் பக்திசிரத்தையோடு கருங்கற்களை வவுனியாவில் இருந்து பெருஞ்சிரமத்தோடு வாவழைத்துக்கொண்டு வரும்போது புதரேட்டு முடிந்து தரவைவெளி தொடங்குமிடத்தில் இருந்து அப்பால் கொண்டு செல்லமுடியாமல், அதே இடத்தில் பறிக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டுகளாகக் கிடந்ததாகவும், அதனாலே அந்த இடத்துக்குக் 'கருங்கல்லடி' என்று பெயர் வழங்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் ஆதீனகர்த்தராக விளங்கிய பெரியார் மாசிலாமணியின் ஆலோசனையின் பேரில், வெள்ளைக்கற்களைச் சன்னாகத்திலிருந்து கொண்டு வந்து அம்பலவி கந்தர் என்பவர் கட்டுவித்துக் கும்பாபிஷேகத்தையும் 6 - 9 - 1929ல்

நிகழ்த்தியதாகவும் பெரியோர் கூறுவர். அப்பெரியார் ஏற்றிவந்த கற்கள் பின்னர் சிவனது மூலஸ்தானத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

1970ம் ஆண்டில் மூலஸ்தான வேலைகளை மூன்று இலட்ச ரூபா செலவில் கட்டிமுடித்துக் கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றிய திருப்பணிச் சபையினர், கோபுரத்தைத் தொடர்ந்து அமைக்க எண்ணியவராய், ஐயனார் வாசலை விட்டுச் சிவன்வாசலுக்கு மட்டும் கோபுரம் கட்ட முற்பட்டு, வரைபடம் முதலான ஒழுங்குகளைச் செய்து, நல்லதோர் சுபமுகூர்த்த வேளையில் 18 அடி ஆழத்தில் முறையாக அத்திவாரம் இட்டனர். ஆனால் பதின்மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகியும், கோபுரவேலையை ஒரு அடிகூட உயர்த்தித் தொடர அவர்களால் முடியவில்லை. கோபுர வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் தடைப்பட்டமை குறித்துப் பொதுமக்கள் அனைவரும் கவலையடைந்தனர். பின்னர் வாரிவளவைச் சேர்ந்த அன்பர் ஒருவர் ஏதோ ஒரு வாறு உணர்ந்து, தமது சொந்த முயற்சியோடும் ஊர்மக்களின் ஒத்துழைப்போடும் ஐயனார் வாசலுக்கும் சேர்த்து அதே ஆழத்தில் அத்திவாரம் இட்டார். மேலே தொடர்ந்து கட்டக்கூடிய கற்களையும் பொழிவித்தார். பின்னர்வந்த திருப்பணிச்சபையாரின் பெருமுயற்சியாலும், ஆண்டிகேணி ஐயனாரின் திருவருளாலும், ஏறத்தாழப் பதினைந்து இலட்ச ரூபா செலவில், இந்த இக்கட்டான நேரத்திலும் கூட வியாழம் வரிவரையில் கருங்கற்களால் கோபுரவேலையை ஒன்

ருகவே தொடங்கி, இடையில் இரண்டாகப் பிரிக்
கப்பட்டு சிவனுக்கும் ஐயனாருக்கும் தனித்தனி
கோபுரங்களாக அமைத்து அழகாகக் காட்சிய
ளிப்பது ஈழத்துச் சிதம்பரத்திற்கே பெருமை
தருவதொன்றாகும். திருப்பணிச் சபையினர்
கோபுரத் திருப்பணியைத் தொடர்ந்தும் செய்
வித்துச் செவ்வனே பூர்த்தியடையவும், இருகோ
புரங்களும் வானளாவ அழகுடன் மிளிரவும் எல்
லாம் வல்ல ஆண்டுகேணி ஐயனார் திருவருள்
பாலிப்பாராக.

ஐயனார் அருளாட்சியின் காரணமாகக் காரை
நகர் மக்கள், கொடுமைகளும் அழிபாடுகளும்
நிரம்பிப் பெரும்பான்மையான தமிழ்மக்கள் அக
திகளாக இருக்கும் இக்காலத்திலும் கூட, ஓரள
வுக்கு அமைதியாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.
காரைநகர் கடற்படையினர் மீது இரண்டு தட
வைகளில் போராளிகள் தாக்குதலை மேற்கொண்ட
போதிலும், அச்சுழலைத் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்
களில் உள்ள மக்கள் தத்தம் இருப்பிடங்களி
லேயே இருந்து வருகின்றார்கள். வல்வெட்டித்
துறை, பருத்தித்துறை, அச்சவேலி, கிளிநொச்சி,
யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை போன்ற இடங்
களில் நிகழ்ந்துள்ள அசம்பாவிதங்களைப் பார்க்
கும்போது, ஐயனாராலேயே எமது கிராமம்
அழிவு விளிம்பிற்குப் போகாதவாறு காப்பாற்
றப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் ஒருவாறு
ஊகித்துணரலாம்.

மார்கழித் திருவெம்பாவைக் காலத் தீர்த்
தோற்சுவத்தின் போதும், பங்குனி உத்தரத்

தீர்த்தோற்சவத்தின் போதும், அடியார்கள் திரளாகப் பத்திசிரத்தையுடன் ஐயனாருக்கு நேர்த்திகள் வைத்துக் காவடி எடுத்துவந்து, காவடிப் பாலைக் கொடுத்து அபிஷேகம் செய்வித்தும், ஐயனார் வாசலில் ஆரம்பித்து அங்கப்பிரதட்சணஞ் செய்தும் தத்தம் நேர்த்திகளைப் பூர்த்தி செய்வார்கள், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மூலம் ஐயனாரின் அருளாட்சியும், அடியார்களின் பத்திசிரத்தையும் நன்கு புலனாகின்றன.

நம்பிக்கையுடையோர்க்கு ஐயனார் அருளுதல்

அன்பர்தமக்கு இடையூறு துன்பம் ஆதி
அடையாமற் காக்கின்ற அருளின் தெய்வம்
செம்பவளத் திருமேனிச் சிவன் அன்னாரில்
திகழ்ந்திடுவர், அவர்முகமாய் அருளைச் செய்வார்
நம்பினர்க்கு நாயகமாய் நனவில் அன்றி
நல்லகனாக் களில்தோன்றி நன்மை செய்வார்
அம்புயங்கள் கூம்பமணி நிலவு காலும்
அருங்கழனித் தளிமேவும் ஐயனாரே.

7. ஈழத்தில் ஐயனார் ஆலயங்கள்

அரிய பூரணை புட்கலை யாமிரு
தெரிவை மார்முலை செங்ள பத்தொளி
வீரவு சுந்தர மேருவொப் பாட்புய
குரிசில் தண்டைக் குரைகழல் போற்றுவாக்.

— திருச்செந்தூர்ப் புராணம்

ஈழத்தில் வாழும் தமிழர்களின் பாரம்பரிய
மான பண்பாட்டில் சமயத்தைத் தழுவின எண்
ணங்களும், நம்பிக்கைகளும் மிகவும் முக்கிய
இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. அவைகளின் அடித்த
ளமாக-அத்திவாரமாக விளங்குபவையே ஆலயங்
களாகும். அதனாலேயே நமது முன்னோர்கள் ஈழத்
தில் பல ஆலயங்களை, ஆங்காங்கே மக்கள்
வாழும் இடங்களில் அமைத்து வழிபாடு செய்து
வந்துள்ளனர். பண்டையகாலத்தில் இராஜரா
சன், இராஜேந்திரன், குளக்கோட்டன் போன்ற
மன்னர்களும் தமது அரண்மனையிலும் பெரி
தாக அழகிய திருக்கோவில்களைக் கட்டுவித்து
அழியாத புகழை நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

இறைவன் உருவத்திருமேனியில் எழுந்தருளி
அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் புனிதஇடமே
ஆலயமாகும். அத்தகைய ஆலயங்களில் ஐயனார்

கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, மக்களைக் காத்து அருள்பாலிக்கும் ஆலயங்கள் ஈழத்தில் எங்கெங்கு அமைந்து விளங்குகின்றன என்பதனையும், அவைகளைப் பற்றிய வரலாறுகளையும் ஆராய்ந்தறிவதன் மூலம், ஆண்டுகேணி ஐயனாரின் பெருமை தெள்ளிதில் புலனாகும்.

ஐயனார் வழிபாடு இலங்கையிலே இந்துக்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றிப் பௌத்த மக்கள் மத்தியிலும் பரவியிருந்திருக்கிறது. ஈழத்தில் புராதனமான - பழமைவாய்ந்த ஐயனார் ஆலயங்கள் பல உள்ளன. யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வடமேற்கு ஐயனார் ஆலயம், பிரசித்தி வாய்ந்த சுன்னாகம் ஐயனார் கோவில், சண்டிலிப்பாய் வேவிற்குள ஐயனார் ஆலயம், வட்டுக்கோட்டை மேற்கு வட்டியவத்தை ஐயனார் கோவில், மூளாய் அரிஹர புத்திர ஐயனார் ஆலயம், கொழும்புத்துறை கிழக்கு மணலியம்பதி ஐயனார் ஆலயம் ஊர்காவற்றுறை சுருவில் ஐயனார் கோவில், அருள்மிகு அனலைதீவு ஐயனார் ஆலயம், நயினா தீவு ஐயனார் கோவில், காரைநகர் வியாவில் ஐயனார் கோவில், இராமநாதபுரம் புதுக்காடு ஐயனார் ஆலயம், நெடுந்தீவு மேற்கு உயரப்புலம் ஐயனார் கோவில், உடப்புளத்தடி ஐயனார் ஆலயம், செங்கலடி ஐயனார் கோவில், ஆரையம்பதி ஸ்ரீ பரமநயினார் (ஐயனார்) கோவில், கல்முனை ஐயனார் ஆலயம், மண்டூர் ஐயனார் கோவில், நொச்சிகாமம் ஐயனார் கோவில், கலாஓயா ஐயனார் ஆலயம், பாண்டிருப்பு ஐயனார் கோவில், என்பன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

யாழ் - வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கு ஐயனார் கோவில்

ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வண்ணார்பண்ணை வடமேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள், வில்வமரத்தின் கீழ் ஐயனாரை வைத்து வழிபட்டு வந்துள்ளனர். ஐயனாருக்குரியதான இவ்வாலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக முதியோர் கூறுவர். இப்பகுதியில் முதன் முதலாக ஐயனார் ஆலயமே அமைக்கப்பட்ட காரணத்தால், வேறு தெய்வக் கோவில்கள் பல இருந்தபோதிலும், 'ஐயனார் கோவிலடி' என்றே இன்றும் இப்பகுதியை மக்கள் அழைத்து வருகின்றனர். ஐயனார் ஆலயத்தின் வடக்குப்பக்கமாக தலவிருட்சமாகிய வில்வமரம் விளங்குகின்றது. கி. பி. 1890ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் ஆலயங்கள் பற்றிய பதிவு இடாப்பில், இவ்வாலயம் 1770ம் ஆண்டில் கோ. வைத்திலிங்கச் செட்டியாரால் கட்டப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எங்ஙனம் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் ஐயனார் ஆலயத்திற்கு அண்மையில் முன்னாகவே அரசமரத்தின் கீழ் வைரவர் கோவில் அமைக்கப்பட்டதோ, அவ்வாறே இவ்விடத்திலும் வில்வமரத்தின்கீழ் வைரவர் அமைந்து விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்தில் முதன் முதலாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற வெள்ளைக்கல்லினாலான பூரணை புட்கலா சமேத அரிஹர புத்திரப் பெருமானின் விக் கிரகம், பழுதடைந்த நிலையில் கோவிலின் உள்வீதியில், மூலஸ்தானத்திற்குப் பின்புறமாகக் கிழக்கு நோக்கி இப்போது வைக்

கப்பட்டு, அதற்குத் தனியாகவே கோவில் அமைத்து அடியார்கள் பக்திசிரத்தையோடு வழிபட்டு வருகின்றனர். புராதனமான இந்த ஐயனார் ஆலயம் சிறந்த முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டு, சும்பாபிஷேகம் குரோதன ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 10ம் நாள் (26 - 10 - 1985) சனியன்று அப்பகுதி மக்களாலும், பூஜகர்களாலும் திருப்பணிச்சபையாரின் உதவியோடு சிறப்பாக நடந்தேறியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சன்னாகம் ஐயனார் ஆலயம்

சன்னாகம் ஐயனார் ஆலயம் இற்றைக்கு இரு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வயல்கள் நிறைந்த மருதநிலச் சூழலில் மருதமரமும் தாழைமரமும் தலவிருட்சங்களாக அமையக் கட்டப்பட்டது. வயலில் உழுவித்துக் கொண்டிருந்த போது, பூரண புட்கலை சமேத ஐயனார் திருவுருவம் 'கன்னிப்பெரியார்' என்னும் திருமணமாகாத பெண்மணியின் வயலில் கிடைத்ததாகவும், அத்திருவுருவை அப்பெண்மணி அவ்வயலிலேயே ஆலயம் அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்ததாகவும், ஐயனாரது திருவிளையாடல்களையும், திருவருட் பெருக்கையும் உணர்ந்த ஊரவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து வேள்விகளும், பொங்கல்களும் செய்து வழிபட்டுவந்தனர் என்றும் ஆலயவரலாறு கூறுகின்றது. ஐயனார் ஆலயத்திற்குச் சமீபமாக வலது புறமாக விநாயகப் பெருமானுக்கும் பெரிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடும் ஆராதனைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

சாட்சி எவரும் இல்லாதவகையில் சூழ்ச்சி செய்து ஐயனாரின் அடியார் ஒருவர் கொலைசெய்யப்பட்டபோது, அக்காலத்தில் நடுவர்களின் முன்னாக ஐயனாரே பெரியவர் போல வடிவதாங்கிச் சாட்சியம் கூறியதாகவும், பின்னர் மறைந்து விட்டதாகவும், நடுவர்களே ஐயனாரின் திருவிளையாடலை உணர்ந்து தீர்ப்பளித்தனர் என்றும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் வழங்கிவருகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஐயனாரின் தேர்த்திருவிழாவின்போது ஒரு வயோதிப்பெண்மணி அணிந்திருந்த சங்கிலியைத் திருடன் அறுத்துக் கொண்டு ஓடியதாகவும், அப்பெண் ஐயனார் வாசலில் உணவின்றிப் பட்டினிகிடந்ததாகவும், நான்காம் நாள் நடைபெற்ற ஐயனாரின் வேள்வியிலன்று கடும்நோயால் வருந்திய அத்திருடன், அவ்வாலய பூஜகரிடம் சங்கிலியைக் கொடுத்து, மன்னிப்புக்கேட்டு வீழ்ந்து வாங்கிப் பூசியதும் நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்றும், குரோதத்தால் கோவிலில் இருந்து கொடிச்சேலையை அவிழ்த்த வண்ணான் ஒருவன், கண்கெட்டு மூன்றுண்டுகள் பெருந் துன்பத்துக்காளாகி மாண்டதாகவும் பெரியோர் கூறுகின்றனர். இவ்வாலயத்தில் பங்குனி உத்தரத்தைத் தீர்தோற்சுவத் திருவிழாவாகக் கொண்டு பதினொரு நாட்கள் கொடியேற்றப்பட்டு திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதும் திருவிழா முடிந்து அடுத்து வரும் சனி இரவு பொங்கலும் மறுநாட்காலையில் வேள்வியும் நடைபெறுவதும் அனைவரும் அறிந்ததே. இவ்வாலயத்தின் புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் 19-1-1984ல் நடந்தேறியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சண்டிலிப்பாய் வேவிற்குள ஐயனாகோவில்

பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இவ்வாலயம் ஏறத்தாழ நானூற்றியிருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அப்போது ஆட்சிசெலுத்திய குளக்கோட்டு மன்னரால் மணந்திட்டியில் அரசமரத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

“வேவிற்குளமாட பெருத்தமணற்றிடல் சோலைகளாம்
நாவிநுழையாத சோலைக்காட்டிலில் வந்தனனே”

என்று கூறப்பட்டவாறு சோலைக்காட்டில் எழுத்தருளியிருந்து ஐயனார் அவ்வூரவர்களுக்கு அருள்பாலித்தார். பின்னர் வந்த ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஐயனார் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதோடு ஐயனாரின் திருவுருவமும் காணாமற் போயிற்று சில ஆண்டுகள் கழித்தபின்பு அங்கு வசித்து வந்த பிராமணப் பெரியார் ஒருவருக்குக் கனவில் வெளிப்பட்ட ஐயனார், தாம் இருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிட்டதாகவும், அதனால் மரங்கள் அடர்ந்த வேவிற்குளத்தைத் தோண்டியபோது ஐயனார் திருவுருவம் கிடைக்கப்பெற்றதாகவும் ஆனந்தமடைந்த அடியார்கள் அயலிலுள்ள மணந்திட்டியில் வைத்து வழிபாடு செய்தனர் என்றும் முதியோர் கூறுவர். இரவு வேளைகளில் பூஜைமணியொலியும், சங்கின் முழக்கமும், குதிரைகளின் நடமாட்டமும் இருந்து வந்ததாகப் பலர் இன்றும் கூறுவர். 1790ல், ஊர்மக்களின் உதவியோடு திருவிளங்க முதலியார் என்பவர்

மீண்டும் ஐயனாருக்கு ஆலயத்தை அமைத்தார் என்று வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. பின்னர் 1840ம் ஆண்டு வேலாயுத உடையார் என்பவர் பொது மக்களின் உதவியோடு ஐயனாருக்கு கோவிலைக்கல்லால் கட்டுவித்தார். இப்போது ஆலயபரிபாலன சபையினர் கட்டிடப் புனருத்தாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு ஆலயத்தை அழகுற அமைத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊர்காவற்றுறை சுருவில் ஐயனார் ஆலயம்

வேலணையை அடுத்துள்ள சுருவில் என்னும் பழமைவாய்ந்த கிராமத்தில் அமைந்து, அக்கிராம மக்களைச் சீரோங்க வாழ்விக்கும் அருள்மிகு ஐயனார் ஆலயம், ஏறக்குறைய இருநூற்றிநூற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கட்டப்பட்டது என்று அவ்வூர்ப் பெரியோர் கூறுவர். இவ்வாலயத்தில் வைகாசிப் பொங்கல் விழா அக்காலத்தில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. தனிப்பட்ட பாரம்பரியமாக வந்த பெரியார்களின் கையில் இருந்த ஆலய நிர்வாகம், 1940ம் ஆண்டிலிருந்து கோவில் பரிபாலன சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பரிபாலன சபையினர் 1948ம் ஆண்டில் திருப்பணி வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வித்து, பரிவார மூர்த்திகளையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்துக் கும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்திவைத்தனர். பின்னர் 1975ம் ஆண்டில் ஐயனார் ஆலயம் புனருத்தாரணஞ் செய்யப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தில் ஐயனாரது பல அற்புதங்கள் நடந்ததாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

“சுருவில்தம்பி” என்னும் பெரியார் காலத்தில் மடாலய கோவில் திருப்பணி வேலையைச் செய்த அராலியூரைச் சேர்ந்த சிற்பாசாரியார் தமது வீட்டில் வைத்து கோமுகைக்கல் ஒன்றைச் செதுக்கி முடித்து, காலில் பெரியபுண் ஒன்று இருந்தமையால் நடக்கவே முடியாது படுத்திருந்தாராம். மறுநாள் அக்கல்லை அங்கு வைத்துக் கட்டப்படவேண்டிய மிக அவசியமான முகூர்த்தநாளாகும். முதலாள் இரவு சிற்பாசாரியார் கனவில், பெரியார் ஒருவர் பிரம்புடன் தோன்றிப் பிரம்பால் காலைத் தடவி விட்டு, ‘கோமுகைக் கல்லைச் சுருவிலுக்குக் கொண்டு வா’ - என்று கூறி மறைந்தாராம். சிற்பாசாரியார் எழுந்து அற்புதமெய்தியவராய் காலைப்பார்த்த போது சுகமடைந்திருக்கக் கண்டு ஆனந்தமுற்று அக்கல்லையும் மாட்டு வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு சுருவிலுக்குப் போய், ஐயனாரது திருவிளையாடலை அங்கு அனைவருக்கும் கூறியதாகவும், அதைக் கேட்டவர்கள் அனைவரும் அதிசயம் அடைந்தவராய் ஐயனாரின் திருவருளை வியந்து போற்றியதாகவும் பெரியோர் கூறுவர். 1945ம் ஆண்டில் கோவில் சுற்றுமதில் கட்டுவதற்கு முருகக்கல் வேலையில் ஈடுபட்ட சிற்பி ஒருவர், கடலில் இருந்து ஒருதோணி கரையை நோக்கி வந்த மையையும், அதில் இருந்து ஓர் அழகிய ஆணும் இரண்டு பெண்களும் இறங்கிக் கோவிலை நோக்கி வருவதைக் கண்டாராம். ஊருக்கு யாரோ புதியவர்கள் வருகிறார்கள் என்று எண்ணியவரான சிற்பாசாரியர் அவர்களின் பின்னே சென்றபோது, கோவிலுக்குள் போனவர்களைத் திடீரெனக் காண

வில்லையாம். கரையில் அவர்கள் விட்டுவந்த தோணியையும் காணமுடியவில்லை. அவரும் வேறு சிலரும் அவர்களை எங்குந் தேடியுங் காணாது போகவே, வந்தவர்கள் ஐயனாரும் பூரணை புட்கலையுமே என்று தெளிந்து, அனைவரும் அதிசயம் அடைந்ததாகப் பெரியோர்கள் இன்றும் கூறுகின்றனர்.

அனலைதீவு ஐயனர் ஆலயம்

சைவசமயத்தவரைத் தவிர வேறுஎச்சமயத்தவரும் இடம்பெருத மகத்துவம் பொருந்தியது அனலைதீவு. அங்கு ஏறத்தாழ முந்நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே கடலில் மிதந்து வந்த பெரிய பெட்டியினுள் ஐயனர் பூரணை புட்கலை சமேதராக வந்து சேர்ந்தார். கரையில் இருந்து பெட்டியோடு தூக்கி வந்த அவ்வூரவர்கள், 'நயினாகுளம்' என்னும் இடத்திற்குக் கொண்டுவந்தனர். அந்த இடத்தில் இருந்து அப்பெட்டியை அசைக்க முடியாதுபோகவே அதைத் திறந்து பார்த்தனர். ஐயனாரது அழகிய தோற்றத்தையும் அருகே பூரணை புட்கலையும் அமர்ந்து விளங்குவதையும் கண்டு பேரானந்தமடைந்த மக்கள், அங்கேயுள்ள கூழாமரத்தின்கீழ் கோவில் அமைத்து வழிபட்டனர். முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அனலைதீவில் பெருங்காற்றும் மழையும் கூடியெழுந்து ஊரை அழிக்கமுற்பட்ட போது, அனைவரும் ஓடிச்சென்று ஐயனர் ஆலயத்தை அடைந்து ஐயனாரிடத்தில் தம்மைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினார்கள். உடனே

நாற்றிசையிலும் பேரிடிமுழக்கம் எழுந்தது. பெருகியெழுந்த கடல்வற்றி, மழையுங் காற்றும் அடங்கியதாகப் பெரியோர்கள் கர்ணபரம்பரையாகக் கூறிவருகின்றனர். இச்செய்தியை வரகவி முத்துக்குமாரப் புலவரின் பாடலின் பிற்பகுதி வலியுறுத்துகின்றது.

திடுதிடுன யானம்ம ஐயனார் தோன்றி
 திகெட்டுமே படைகள் ஏவியே நின்று
 விடுவிடுன வெடிவைக்க அஞ்சியே ஈடலும்
 விசைகெட்டு அலைகெட்டு ஒய்ந்திட்ட தன்றே

கோவில் மகாமண்டபத்தில் சுயம்புலிங்க உருவத்திலான ஐயனார் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு அருள்பாலிப்பதையும், ஐயனாரைக் கொண்டு வந்து கரையில் சேர்த்த பழமையான பெட்டி இன்றும் பேணப்பட்டு வருவதையும் நாம் காணலாம்.

இவ்வாலயத்தில் பூஜகர் மாலைப் பூஜையை முடித்துத் திருக்கதவைப் பூட்டிச் சென்ற பின்பு, அர்த்த சாமத்தில் மணிகள் ஒலிக்கத் தேவ பூஜை நடைபெறுவதாகவும், இன்றும் சில நாட்களில் அவ்வாறு நடப்பதாகவும் மெய்யன்பர்கள் கூறக் கேட்கலாம். ஆடு மாடுகளுக்கு நோய் வந்தால் ஐயனாருக்கு நேர்த்தி வைத்துப் பணத்தைமுடிந்து அவைகளின் கழுத்தில் கட்டியதும் நோய் குணமடைந்து விடும் என்று பெரியோர் கூறுவர். எருதுமாடுகள் ஒரு சோடியை ஒருவர் வெளியூரில் வாங்கி, அனலைதீவுக்குக் கப்பலில் கொண்டு வந்தபோது, ஒருமாடு வெருண்டு நடுக்

கடலில் குதித்துவிட்டதாகவும், மாட்டை இழந்தவர் வேதனையோடு ஐயனார் ஆலயத்திற்குச் சென்று, நேர்த்தி வைத்துத் தாம் இடபம் செய்து கொடுப்பதாகவும், இழந்த மாட்டை ஐயனார் மீட்டுத்தரவேண்டும் என்று வேண்டியதாகவும், மூன்று நாட்களின் பின்னர் ஐயனார் திருவருளால் மாடு கரையேறி வீடுவந்து சேர்ந்ததாகவும், ஆனந்தமடைந்த மாட்டுக்காரர் தாம் நேர்த்தி வைத்தவாறு சிறப்பான இடபத்தை ஐயனாருக்குச் செய்வித்துக் கொடுத்ததாகவும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் கூறப்படுகின்றன.

அனலைதீவு ஐயனார் ஆலயம் மிகவும் பிரசித்திபெற்றதாகவும், அற்புதங்கள் நிறைந்ததுமாக விளங்கிவருவது அனைவரும் அறிந்ததே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அழகிய பெருஞ்சித்திரத்தேர் ஒன்றைப்படுத்து இலட்சரூபாவரை செலவில், செவ்வனே இந்திய சிற்பாசாரிகளைக் கொண்டு அமைப்பித்து, அடியார்கள் ஐயனாருக்கு வழங்கியமையும், பூரண புட்கலை சமேதராய் ஐயனார் புதிய தேரில் அமர்ந்து அருள்பாலித்தருளிய கண்கொள்ளாக் காட்சியையும் எவரும் மறந்துவிடமுடியாது.

நயினாதிவு ஐயனார் ஆலயம்

நயினை நாகபூஷணி அம்பிகையின் ஆலயத்திற்கு அண்மையாக, கிராமத்தின் வடக்கே காவல்தெய்வமாக ஆலமரத்தைத் தலவிருட்ச

மாகக் கொண்டு இந்த ஐயனார் கோவில் அமைந்துள்ளது. அம்பிகையின் ஆலய பூஜகரே இவ்வாலயத்திற்கும் பாரம்பரியமாகப் பூஜைசெய்து வருவதால், புராதனமானது என்பது புலனாகின்றது. அன்றியும் இக்கோவில் சிலப்பதிகாரச் செட்டிமார் காலத்தது என்று கருதப்படுகின்றது. வழிபடுவோருக்கு இன்னருள் பாலிக்கும் நயினை ஐயனார் கோவிலில் சித்திராபூரணத் தினத்தில் புராணபடனம், கஞ்சிவார்த்தல் என்பன நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுவரும் சிறப்பு வழிபாடாகும். நாகபூஷணி அம்பிகையின் ஆலயத்தை டச்சுக்காரர் அழிப்பதற்கு முன்னாக இவ்வாலயம் அம்மன் கோவில் பரிவாரமூர்த்திகளில் ஒன்றாக விளங்கியது என்று கர்ணபரம்பரைக் கதையாக முதியோர்கள் கூறுகின்றனர். இப்போதுள்ள ஐயனார் ஆலயக் கட்டிடம் இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது.

கொழும்புத்துறை மணலியம்பதி ஐயனார் கோவில்

ஏறத்தாழ இருநூ ருண்டுகள் பழமை வாய்ந்த இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சமாக அரசமரமும், முன்புறமாக ஐயனாரைப் பார்த்தவாறு இருக்கும் வைரவர் ஆலயத்திற்குத் தலவிருட்சமாக ஆலமரமும் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயம் துண்டிச்சுடலைக்கு அண்மையாகக் கடற்கரைக்குக் கிட்ட அமைந்திருப்பதால், சிலர் 'துண்டி ஐயனார்' எனவும் அழைப்பதுண்டு. மணலியம்பதி ஐயனாரின் அற்புதங்களும், செயற்பாடுகளும் அதிகமாக விளங்கியமையினால், நள்ளிரவு வேளைகளில்

சிலம்பொலி, சங்கநாதம், பூஜைமணியோசை, குதிரைகளின் நடைச்சத்தம் என்பவற்றைப் பலர் கேட்டனர். அதனால் அடியார்கள் ஐயனாரின் இடதுபுறமாக மகாமாரி அம்மன் ஆலயம் ஒன்றைக்கட்டி, அதில் அம்பிகையைப்பிரதிஷ்டை செய்வித்து, கடந்த நூறுவருடங்களாக வழிபாடு செய்வதால், இப்போது ஆலயச்சூழலில் மக்கள் குடியேறிச் சுகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பழைய கட்டிடத்தோடு அமைந்த ஐயனார் ஆலயமும் அம்பிகையின் ஆலயமும் புதிதாகக் கட்டப்பெற்று 1976ம் ஆண்டு ஆவணியில் கும்பாபிஷேகம் குறைவற நடத்தப்பட்டது. ஆவணிமாதத்து வரும் அவிட்ட நட்சத்திரத்தைத் தீர்த்தோற்சவ தினமாகக் கொண்டு முதல் ஒன்பது நாட்களும் ஐயனாருக்கும், மகாமாரியம் மனுக்கும் அலங்கார உற்சவம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

வட்டு மேற்கு வட்டியவத்தை ஐயனார் ஆலயம்

இவ்வாலயம் நூறாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமை வாய்ந்தது. ஐம்பதாண்டுகள் முன்னாலவே ஐயனார் மீது புலவர் ஒருவரால் பாடப்பட்டுள்ள திருவூஞ்சல் பதிகம் ஏட்டில் இருந்து அதை இப்போதுள்ள கோவிற்பரிபாலன சபை 1967ல் நூலாக அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. "செண்டாயுதன்" என்பது ஐயனாரின் திருநாமங்களில் ஒன்றாகும். அப்பெயரைத் தாங்கிய ஐயர் ஒருவர் பழைய காலத்திலிருந்தே பூஜை செய்து வந்தார். ஊரவர்களும் ஐயருக்குப் போதிய

அளவு ஒத்துழைப்பு வழங்கி, ஐயனாரையும் வழிபட்டு வந்தனர். அவர் வேரூர் ஐயரிடம் கோவில் உரிமையையும், பூஜையையும் ஒப்படைத்துச் சிலநாட்களில் சிவபதமடைந்தார். புதிதாகப் பொறுப்பை ஏற்ற ஐயர், பூஜையைச் செய்யமுடியாமற் போகவே, பதினைந்து ஆண்டு களாக கோவில் பூட்டப்பட்டு இருந்தது. ஐயனாரின் திருவருளால் புதிதாக ஆலய பரிபாலன சபைகூடி, 1966ல் உரிமையுள்ள ஐயாரையும் அழைத்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து செவ்வனே ஆலயத்தைக் கட்டுவித்துக் கும்பாபிஷேகமும் 14-7-1976ல் நடந்தேறியது. பூஜைகள் வேள்விகள் ஒழுங்காக இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. பழையமையான ஊஞ்சல் பதிகங்களுள் ஒன்று பின்வருமாறு

சீரியநற் கண்டகியாம் நதியின் பாங்கர்
 சிவனாரியை அச்சாவின நியலிற் சேரக்.
 கரியநிறந் திருமேனி கொண்டு வெள்ளைக்
 களிறுகைத்துக் கோழியுறு கொடியுந்தாங்கி
 வாரியென அறங்காத்து விண்ணோர் போற்ற
 வாரிவிழி நற்பூரணையப் புக்கலையைச் சேரும்
 ஆரியனே வட்டியவத்தைப் பதியில் வாழும்
 அரிஹரபுத் திரபரனே ஆமருஞ்சல்

மூளாய் அரிஹரபுத்திர ஐயனார் ஆலயம்

மூளாய் தென்பகுதியில் மூன்று பக்கமும் வயல்வெளிகளால் சூழப்பட்ட இவ்வாலயம், ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகள்வரை பழமைவாய்ந்தது. ஐயனாரின் தலவிருட்சமாக வேப்ப

மரம் ஆரம்ப காலத்தில் அமைந்திருந்ததாக முதியோர் கூறுகின்றனர். பூர்வீக குடும்பத்தினரால் பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டுவந்த இவ்வாலயத்தின் முன்னேற்றங்கருதி, அண்மைக் காலத்தில் ஆலயபரிபாலன சபை ஒன்று உதவியாக அமைக்கப்பட்டுப் பூஜைகளும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளும் நடைபெறுவதோடு, பங்குனி, ஆனி உத்தரங்களாகிய காலங்களில் அரிஹரபுத்திர ஐயனாருக்கும் நாகதம்பிரானுக்கும் பொங்கலும், சித்திரா பூரணையில் அன்னதானமும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அறுபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் கடல் பெருக்கெடுத்து வயல்களையெல்லாம் அழித்து ஐயனார்கோவில் எல்லைவரைவந்து அடங்கியதாகவும், ஐயனாரே கடலை அடக்கி மக்களைக் காத்ததாகவும் முதியோர் கூறுவர். செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று குத்துவிளக்கேற்றி வழிபட்ட திருமணமாகாத வயது வந்த பெண்கள் பலர் திருமணம் நிறைவெய்தி இனிது வாழ்வதாகவும், அயலில் வாழும் விவசாயக் குடும்பத்தினர் தினமும் ஐயனார் ஆலயத்தில் விளக்கேற்றி வழிபாடாற்றி வருவதால், செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்துவருவதாகவும் அரிஹரபுத்திர ஐயனாரின் அற்புதங்கள் குறித்து அங்குள்ள பெரியோர் பலவாறு கூறுகின்றனர்.

அக்கரைப்பற்று பனங்காடு

ஸ்ரீபாகுபதேஸ்வரர் ஐயனார் ஆலயம்

இவ்விடத்தில் பூர்வீக காலந்தொட்டு ஐயனார் ஆலயம் இருந்துவந்ததாகவும், பெரியமாவிலங்கை

மரமே ஐயனாரின் தலவிருட்சமாக அமைந்த காரணத்தால், அவ்வூரவர்கள் அம்மரத்தின் கீழேயே பெரிய மடை பரவி, மஞ்சல் கலந்த அரிசிகமுகம்பூ முதலான பூஜைப் பொருட்களை உயரமேலே எறியும் போது, அவைகள் ஒன்றும் கீழே விழாதவாறு ஐயனாரது பரிகலங்களே பற்றிக் கொள்ளுவதாகவும், வேறும் அற்புதங்கள் பலவும் நிகழ்ந்ததாகவும் முதியோர் கூறுவர்.

முப்பெருஞ் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய சித்தாணக்குட்டிச் சாமியார் அவ்விடத்திற்கு வந்து நாம் கொண்டு வந்த பிரம்பினால் அம்மாவிலங்கை மரத்துக்கு அடித்து, தமது காலினால் ஒரு கோடு கீறி, அந்த இடத்தில் "ஒரு சிவாலயம் கட்டுங்கள்" என்று கூறிச் சென்றாராம். அதன் பின்னரே சிவாலயம் கட்டப்பட்டு ஸ்ரீபாசுபதேஸ்வரர் ஆலயம் எனப் பெயரிட்டனர். பூர்வீகத்தில் ஐயனார் வழிபாடே இருந்துவந்தது என்பதற்குச் சான்றாக அக்கிராமத்தில் பத்து ஏக்கருக்கு மேலாக அமைந்துள்ள காணியை 'ஐயனார் வெளி' என்றும், அதற்கு எதிராக அமைந்த குளத்தை 'ஐயனார் குளம்' என்று இன்றும் அழைத்து வருவதாலும் அங்குள்ளவர்கள் ஐயனார் காவியம், பதிகம் போன்றவைகளை மனப்பாடமாக அமைத்துப் பாடிவருவதாலும் உணரலாம். இன்று ஸ்ரீபாசுபதேஸ்வரர் ஆலயத்தில் பரிவாரமூர்த்திகளுள் ஒன்றாக ஐயனார் விளங்கி அருள்பாலித்து வருகின்றார்.

ஆரையம்பதி ஸ்ரீ பரமநயினூர் (ஐயனூர்) ஆலயம்

பரமன் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஐயனூர் வழிபாடு என்பதால், பரமன் + ஐயனூர் 'பரமன்ஐயனூர்' என்பது காலக்கிரமத்தில் 'பரமநயினூர்' எனவந்ததாகப் பெரியோர் கூறுவர். மிகப்புராதனமான இவ்வாலயம் மட்டக்களப்பில் இருந்து ஐந்துமைல் தூரத்தில் உள்ள ஆரைப்பற்றை முதலாம்குறிச்சியில் அமைந்துள்ளது ஒல்லாந்தரின் பிற்கால ஆட்சியின்போது, நெசவுத்தொழில் விருத்திக்காக இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சேணியச்செட்டிமாரால் வழிபடப்பட்ட விஷ்ணு வழிபாடு மூலமே, ஐயனூர் வழிபாடு ஆரம்பமாயிற்று என்று ஆராய்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கதிர்காம யாத்திரையை மட்டக்களப்புக்கூடாக மேற்கொண்ட சிலர், கதிர்காமம் செல்லமுடியாது வழியில் உள்ள ஊர்களில் வாழமுற்பட்டனர் என்றும், அவர்களில் ஒருவரான 'பரமக்குடி' என்பவரே, 'பரமநயினூர்' என்றும் ஐயனூர் வழிபாட்டுக்கு அடிகோலியவராவர் என்றும் கர்ணபரம்பரையான கதை இன்றும் வழங்கிவருகிறது. 'நயினூர்' என்பது மட்டக்களப்புப்பகுதியில் பெரியோர்களுக்கு வழங்கும் கௌரவப்பெயராகவும், தெய்வங்களைக் குறிப்பதாகவும் அமைகின்றது.

ஸ்ரீ பரமநயினூர் ஆலயத்தின் தலவிருட்சமாக பெரிய ஆலமரம் விளங்குகின்றது. ஆரம்பத்தில்

வைரவர் வழிபாடு இருந்ததாகவும், பீடத்தில் சூலங்களையே வைத்து வழிபட்டதாகவும், முதியோர் கூறுவர். 1930ம் ஆண்டளவிலேயே மண்டபம் ஒன்றுகட்டி ஐயனாகும், அயலில் வைரவர்கோவிலும் கட்டப்பட்டதாகக் கூறுவர். ஆனிமாதத்தில் பரமநயினருக்கு வேள்வியும், வதனமார் சடங்கும் நடைபெற்று வருகின்றது. வதனமார் தெய்வங்கள், வில்அம்புகளைக் கையில் ஏந்தி ஆடும்போது பரவசமாக இருக்கும்.

1952ல் ஆரையம்பதி முகத்துவாரத்தெருமக்கள் திரண்டு ஆலோசித்து, பரமநயினர் ஆலயத்தைப் பெரிதாகக் கட்டத்தீர்மானித்து, 1955ம் ஆண்டு அத்திவாரமிட்டு, கற்பக்கிருகம், ஏகதள விமானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தம்பமண்டபம், வசந்தமண்டபம் முதலானவற்றை அமைத்து பரிவாரமூர்த்திகளுக்கும் தனித்தனி கோவிலமைத்து. 23 - 03 - 1970ல் நூதனப் பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நடத்தினர்.

இவ்வாலயத்தில் வைகாசியில் கண்ணகை அம்மனுக்கு ஏழுநாட்கள் திருவிழாவும், ஆனிமாதத்தில் உத்தரத்தைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு பத்துநாட்கள் ஐயனருக்கு அலங்கார உற்சவமும் சிறப்பாக நடத்தப்படுவதுடன் மார் கழித் திருவெம்பாவையும் சிறப்பான காலவிரதப் பூஜைகளும் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாலயத்தின் மகாமண்டபத்தில் சிவனுக்கும் அம்பிகைக்கும் ஆலயங்கள் தனித்தனி கட்டு

வித்து சிவலிங்கமும் உமாதேவியும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இரண்டாவது மகாகும்பாபிஷேகம் 8 - 7 - 1982ல் நிறைவேப்தியது. இவ்வாலயம் பரிபாலன சபையினரால் சிறப்புற நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் ஐயனாரின் அற்புதங்கள் பல நடைபெற்று வருவதாக மக்கள் கூறுகின்றனர். ஒருதடவை கள்வன் ஒருவன் ம திலால் ஏறிக் கோவிலுள்புகுந்து, சில பொருட்களைத் திருடினான். ஐயனார் திருவருளால் போகமுடியாதவனாய், அங்கேயே கிடந்து நித்திரையாகிவிட்டான். மறுநாள் குருக்கள் வந்து திறந்தபோது கள்வன் கிடப்பதைக் கண்டு பிரமித்துத் தண்ணீர் தெளிக்கவே, அவன் எழுந்து குருக்களை வணங்கி, மன்னிப்புக்கேட்டுவிட்டுப் பொருட்களையும் விட்டு விட்டு ஓடியதாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

தலந்தரு தாகதேவர் பின்னிருந்துகாக்க நன்மைசெறி
நவக்கிரகர்கள் மேற்கேயிருப்ப
வன்மைமிகு வைரவ ரெதிரிருந்துநோக்க புன்மைநீக்குக
விநாயகன் முன்னமரநல்
இன்பமருளும் உமாதேவியும் கைலைநாதன் லிங்கமதாய்
இடம்வலமாய் மகாமண்டபத் தமர
கன்மவினை நீக்குக பூரண புட்கலை சமேதராக
ஹரிஹரன் கற்பக்கிருகத் தமர்ந்தாரே.

அரமலி கிழக்கு மலையாளப்பதி ஐயனார் ஆலயக்

வழுக்கையாறுக்கு அண்மையில் அரசமரத் தில் தான்தோன்றிஸ்வரராக விளங்கிய ஐயனார், அப்பாதையால் வழிபடாமல் போய்வரும் மீனவர்

களுக்கும் சில தொல்லைகளை விளைவித்தார் என்றும், உண்மையை உணர்ந்த மீனவர்கள் ஐயனாரை வழிபட்டுத் தமது தொழிலை மேற்கொண்டனரென்றும் அதனால் பெருநன்மையடைந்தனர் என்றும் கர்ணபரம்பரையான கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வாலயவழிபாடு ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்து வருவதாக முதியோர் கூறுகின்றனர். பின்னர் அதற்கு முந்நூறுயார் தூரத்தில் அமைந்த திட்டியாகிய மலையாளம்பதி என்னுமிடத்தில் கோவில்கட்டி பூஜை புட்கலை சமேதராக ஐயனார் திருவுருவை 1928ம் ஆண்டு ஆனி உத்தரத்திருநாளில் பிரதிஷ்டை செய்வித்துக் கும்பாபிஷேகமும் அடியார்களால் நடத்தப்பட்டது. 1945ல் இரண்டாவது கும்பாபிஷேகமும், 1967ல் அடுத்த கும்பாபிஷேகமும் 1972ல் கோவில் திருத்தியமைக்கப்பட்டு புனராவர்த்த கும்பாபிஷேகமும் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாலயத்திலும் பல அற்புதங்கள் நடந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சமான அரசமரம் சரிந்து போய்விடவே, ஐயனாரின் கலையோடு ஆடிய அடியாரிடம் அதன் கிளைகளை வெட்டிப் போக்குவரத்தைச் சீர் செய்வதற்குக் கேட்டபோது, பலதடவைகள் மறுத்துவிட்டாராம். இறுதியில் தாமே கத்தியை வாங்கி அவைகளைக் கலையுடன் வெட்டிவிட்டு, ஒரு வாரத்துள் தம்மை ஐயனார் அழைத்துவிடுவார் என்றும் கூறினாராம். அவ்வாறே ஒருவாரத்திற்குள் அவர்திடீரென ஐயனாரின் திருவடிகளை அடைந்தாராம். இன்னும் பல அற்புதங்கள்

நடந்ததாக முதியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஐயனாருக்கு அலங்கார உற்சவம் ஆனிஉத்தரத்தை மையமாகவைத்து ஒன்பது நாட்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்றது.

கேரதீவு ஐயனா ஆலயம்

இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளிய ஐயனாரை ஏறத்தாழ மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்பாகப் பூர்வீகக் குடிகளான மீனவர் பரம்பரையினரால் ஒலைக்கொட்டிலில் வைத்து வழிபடப்பட்டதாகவும், தலவிருட்சமாக கொட்டிலுக்குப் பின்புறமாகப் பாலைமரம் இருந்ததாகவும் முதியோர் கூறுவர்.

1942ம் ஆண்டு கேரதீவு - நாவற்குழி ரோட்டை அரசாங்கம் அமைக்க முன்வந்தபோது, மேலதிகாரிகளால் தம்மீது விதிக்கப்பட்ட தடையுத்தரவு காரணமாக அவ்வேலையைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்யமுடியாத நிலையில் கவலையடைந்த கந்தையா ஒவசியர் என்பவர், அவ்வேலை கிடைக்குமாயின் கேரதீவு ஐயனாருக்கு கல்லால் கோவில் கட்டுவிப்பதாக நேர்த்தி வைத்து வழிபட்டுத் திரும்பினாராம். அத்தினத்தில் இருந்து மூன்று நாட்களுக்குள்ளாகவே அவ்வேலையை ஒப்புக் கொண்டு செய்யுமாறு உத்தரவு கிடைத்தமையால், ஐயனாரின் திருவருளைப் போற்றிய கந்தையா ஒவசியர் ரோட்டுவேலையைத் தொடங்கு முன்பே, கற்களை ஆலயத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து மூலஸ்தானத்தையும், அர்த்தமண்ட

பத் தையும் ஆலயபூஜகரின் ஆலோசனைப்படி கட்டுவித்து, முறையாகக் கும்பாபிஷேகத்தையும் செய்து முடித்தார். தொடர்ந்து ரூட்டுவேலையும் தாமதமின்றிச் செய்துமுடியவே யாழ் - கேர தீவு பஸ்கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்களின் முயற்சியால் பிரயாணிகளின் ஒத்துழைப்போடு மகாமண்டபமும் கட்டப்பட்டது.

மூலஸ்தானத்தில் ஐயனார் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கப் பரிவார மூர்த்திகளாகப் பிள்ளையார், முத்துமாரியம்மன், காளாமுனி, காத்தவராயர் போன்ற தெய்வங்களுக்கும் தனித்தனி கோவில் கட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஐயனாரின் பரம்பரைப் பூஜகரான மா. சி. நாகமுத்து என்பவரின் மூத்த மருமகன் 1957ம் ஆண்டில் ஏற்பு வலி ஏற்பட்டு யாழ் - வைத்தியசாலையில் இறக்கும் தறுவாயில் இருந்த போதிலும், பூஜகர் ஐயனார் ஆலயத்திற்குச் சென்று கவலையோடு மாலையில் விளக்கேற்றிய சமயத்தில், பிராமணர் ஒருவர் வந்து "யோகிக் காமல் புக்கையை வையும், மருமகனுச் சுகம் வரும்" என்று கூறினாராம். பூஜகர் எழுந்து வந்தவருக்கு வீபூதியைக் கொடுக்க எண்ணியவராய் உள்ளே சென்று வீபூதியுடன் வந்தபோது, அப்பிராமணரைக் காண தவராகிச் சுற்றூடல் எங்கும் தேடினார். வந்தபிராமணர் ஐயனாரே என்பதைத் தெளிந்த பூஜகர் ஆறுதலாகப் புக்கையை வைத்துப் பூஜை ஆராதனைகளை முறைப்படி செய்து மறுநாள் வைத்தியசாலைக்குச் சென்றபோது, மருமகன் குணமடைந்தவராய் எழுந்திருப்பதைப் பார்த்துப் பர

வசமடைந்து, ஐயனாரின் திருவிளையாடலைப்பற்றி அங்குள்ளவரிடம் கூறிக் கண்ணீர் பெருக்கிய வரலாற்றை அடியார்கள் இன்றும் கூறுவர்.

அத்தகைய அற்புதங்களை நிகழ்த்திய கோரீவு ஐயனார் இப்போதும் இராணுவக் கெடுபிடி களிலிருந்து தம்மைக்காப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு கோரீவு - சங்குப்பிட்டி வழியாகச் செல்லும் பயணிகள் அனைவரும் ஆயத்தில் உள்ள ஐயனாரின் உண்டியலில் பணமிட்டு வீழ்ந்தனம் அணிந்து துணிவேராடு போய்வருவதை நாம் இன்றும் காணலாம்.

காரைநகர் வியாவில் ஐயனார் ஆலயம்

திருமருவு சிங்கார சுழ நாட்டில்
 திகழுகின்ற யகழ்ப்பாண நகரின் மேற்பால்
 அருள்மருவு காரைநகர் வியாவில் தன்னில்
 ஆயிரத்தைந் நூற்றைந்தாம் ஆண்டுமுன்னே
 பெருமைமிகு குளர்கோட்டு மன்னன் தானும்
 பேசரிய எழுநிலைக்கோ புரமும் ஒங்க
 உருவமைந்து விழாவெடுத்தார் என்பர் முன்னாள்
 உண்மைக்கும் ஐயனாருள் பெற்றுத் தானே

— சரச கலாமணி

காரைநகரில் அமைந்த மிகப்பழமையான ஆலயம் வியாவில் ஐயனார் கோவில் என்பது அனைவரும் அறிந்ததொன்று. இப்போது இருக்கும் ஆலயம் மூன்றாவது தடவை கட்டப்பட்டது என்று முதியோர் கூறுவர். முதலாவதாகக் குளக்கோட்டன் கட்டிய எழுநிலைமாடக் கோவிலை ஒல்லாந்தர் இடித்து அழிக்க, அடியார்கள் சேர்ந்து

அதற்கும் அண்மையாக சிறுகோவில் அமைத்து வழிபட்டதாகவும், பின்னர் தகுதிவாய்ந்த இடத்தில் இப்போதுள்ள ஐயனூர் கோவில் கட்டப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. எனினும் நம்பினோருக்குக் கைகொடுக்கும் காவல்தெய்வமாக ஐயனூர் விளங்கி, இன்றும் அப்பகுதிவாழ் மக்களுக்கு அருள்புரிந்து பாதுகாத்து வருகின்றார். அண்மைக்காலத்தில் வசந்தமண்டபம், சுற்றுமதில் என்பன அருள்பெற்ற அடியார்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தில் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்ததாக அடியார்கள் கூறுவர். ஐயனூருக்கு அபிஷேகஞ் செய்விப்பதற்குரிய பணத்தைத் தாயார் ஒருவர் தன்மகனிடம் கொடுத்தனுப்ப, மகன் ஏனைய லபயன்களுடன் விளையாட்டில் ஈடுபட்டு, இருட்டியபின்னர் மிகவும் அவசரமாகப் பணத்தைக் கொண்டு சைக்கிளில் ஓடியபோது, சட்டைப்பையுள் இருந்தபணம் தவறி விழுந்துவிட்டது. பணத்தை இருட்டில் எடுக்கமுடியவில்லையே எங்கே தேடுவேன்? அம்மாவிடம் என்ன மறுமொழி சொல்லுவேன்? ஐயனூரின் அபிடேகத்தை எவ்வாறு செய்விப்பது? என்று மகன் ஏங்கிக் கலங்கியபோது, ஒரு பெரியவர் திடீரென, 'லைட்டுடன்' வந்து, லைட்டை அடித்து அப்பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்து, உடனே காணாமற் போய்விட்டாராம். ஆச்சரியமும் அற்புதமும் அடைந்த அம்மகன் அப்பணத்தைப் பக்திசிரத்தையுடன் கொண்டுபோய் ஐயரிடம் கொடுத்து மறுநாள் அபிஷேகம் சிறப்பாக நடந்தேறியது. அண்மைக்காலத்தில் நடைபெற்ற இந்த ஐயனூர்

ரின் திருவிளையாடல்களை எண்ணி அடியார்கள் பெருமைப்பட்டனர். ஐயனாருக்கு பத்துநாட்கள் அலங்கார உற்சவமும், வேள்வியும், தைமாதத்தில் அபிஷேகமும் நடத்தப்படுகின்றன.

நொச்சியகம ஐயனார் ஆலயம்

பௌத்த மக்கள் "ஐயனாயக்கதெய்வோ" என ஐயனாரை அழைப்பதோடு, கானகத்தில் வதியும் தெய்வமாகவும் கருதுகின்றனர். வடமத்தியமாகாணத்திலும், வடமேல் மாகாணத்திலும் பிரசித்தி பெற்றுள்ள ஐயனாயக்கதேவர், வழிப்போக்கரது தெய்வமாகச் சிங்கள மக்களால் வழிபடப்படுகின்றார். யாத்திரைக்கோ, வேட்டைக்கோ செல்பவர்கள் இவரை வழிபட்டுச் செல்வர். புதியகுளம் சுட்டியவுடனும் வயலில் அறுவடை முடிந்தவுடனும் சிங்களவர்கள் இவருக்கு விழாவை நிகழ்த்துவர். இது "முட்டியமங்கல்யவிழா" என அழைக்கப்படும். இரகசியமான இடமாகக் கருதப்படும் குளக்கரை ஒன்றுக்குச் சென்று, புதிய சிவப்பு நிறப் பாளைக்குள்ளாகக் கொழுத்திய தீபங்களை வைத்துக் கொண்டு ந்து நிவேதித்து, ஐயனாயக்கதேவரை வழிபடுவதே இவ்விழாவின் குறிக்கோளாகும்.

சிங்கள மக்களும் ஐயனாயக்கதேவரின் தாய் மோகினியென்றே கொள்கின்றனர். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இத்தெய்வ வழிபாடு இலங்கையில் இருந்ததாக வரலாற்றுசிரியர்கள் கூறுவர். ஒரு பாதி சிவனாகவும், மறுபாதி விஷ்ணுவாகவும் உருக்கொண்ட அரிஹரபுத்திர ஐயனார் வழிபாடு

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியதாக வரலாற்றுப் பேராசிரியர் "கோசாம்பி" என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவனும் திருமாலும் பாதிபாதியாய் இணைந்த அரிஹரபுத்திர உருவங்கள் காலத்தால் முந்தியதெனக் கலைவல்லார் ஆனந்தக் குமாரசாமியால் காட்டப்படுவது (ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) "கம்பூச்சியா" நாட்டைச் சேர்ந்த அழகிய ஐயனார் திருவுருவமாகும் என்பதை அவரது (History Of Indian And Indonesion Art, Figure 333) நூலில் காணலாம்.

அநுராதபுரத்தில் இருந்து பதினான்கு மைல் தொலைவிலுள்ள 'நொச்சியாகம' என்னும் இடத்தில் பழமையான ஓர் ஐயனார் ஆலயம் சிறுகொட்டிலில் அமைந்திருந்தது. அவ்விடத்தில் பல்லாண்டுகளாகப் பிரபல வர்த்தகராக விளங்கிய தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவரால் அவ்வாலயம் 1965ம் ஆண்டில் கற்களால் செவ்வனே கட்டப்பட்டுப் பெளத்த துறவி ஒருவரால் தினமும் பூஜை நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சிங்களவர், தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் இணைந்து ஐயனாயக்க தேவருக்கு பூஜை, பொங்கல்கள் நிகழ்த்தி வழிபட்டு வருகின்றனர். இந்து சமய அலுவல்கள் அமைச்சரும் கலாசார அமைச்சரும் பல தடவைகளில் இவ்வாலயத்திற்கு வருகை தந்து, வழிபட்டுச் சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இனக்கலவரங்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலும் அங்கு வாழ்ந்த தமிழ்மக்களின் உடமைகள் அழிக்கப்பட்டதேயன்றி உயிர்களுக்கு பாதுகாப்பாக ஐயனார் விளங்கினார் என்பதாகப் பலரும் கூறுகின்றனர்.

8. தமிழகத்தில் ஐயனார் ஆலயங்கள்

சங்க காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தில் ஐயனார் வழிபாடு இருந்துவருகின்றது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களுக்கு கூலவாணிகன் சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தனார், ஐயனாரிதனார் போன்ற ஐயனாரின் பெயர்கள் அமைந்திருப்பதும், ஊர்ப் பெயராக சாத்தனார் சாத்தன்குளம் என்பன அமைந்து இன்றும் வழங்கிவருவதும் குறிப்பிடத் தக்கது. 'மாடலன்' என்கின்ற பிராமணன், ஐயனாரை வழிபட்டே "முற்பிறப்பை அறியும் வல்லமை பெற்றான்" என்றும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சிவன், விஷ்ணு, பலராமன், அருகன் ஆகியோரின் ஆலயங்களோடு, ஐயனாரின் "புறம்பணையான் கோட்டமும்" இருந்ததென்றும் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

தமிழகத்தில் ஐயனார் வழிபாடு மிகப்புராதன காலந்தொட்டே இருந்து வந்துள்ளது என்பதை, பத்தாந் திருமுறையாக விளங்கும் திருமந்திரத்தில் 'ஐயனார் கோட்டம்' என்றும், 'தானவர்'

என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையால் நாம் நன்கு உணரலாம் 'தானவர்' என்று கூறப்பட்டது ஊரின் காவலராக விளங்கும் ஐயனாரையே.

'ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்தில்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையில்
காங்கரு மேட்டில் கடுப்பூசி வீந்துவிட்டு
ஒங்காமல் வைத்தீடும் உச்சாட னத்துக்கே'

என்ற திருமந்திரப்பாடலில் "ஐயனார் கோட்டம்" என்பது ஐயனார் கோவிலையே குறிப்பதாகும். கி. பி. 700ம் ஆண்டில் இருந்து - 1100ம் ஆண்டு வரை தமிழ்மொழியில் அமைந்த திவாகரம், பிங்கலசூடாமணி என்ற நிகண்டுகளில் ஐயனாரின் பிறப்பும், நிறமும், கொடியும் வாகனமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பிங்கலந்தை என்னும் நிகண்டில்,

சாத வாகனன் கோழிக் கொடியோன்
சாத்தன் வெள்ளை யானை வாகனன்
காரி, செண்டாயுதன் கடல்நிற வண்ணன்
பூரணை கேள்வன் புட்கலை மனாளன்
ஆரியன் அறத்தைக் காப்போன் யோகி
அரிஹர புத்திரன் ஐயன் பெயரே

என்று ஐயனாருக்குரிய பல்வேறு நாமங்கள் இவையெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இறைவன் அப்பர் சுவாமிகளுக்குக் கைலைக் காட்சியைக் காட்டியருளிய திருவையாறில் இருந்து சும்பகோணம் 21 மைலில் இருக்கிறது. இடையில் பாதையோரமாக அமைந்து விளங்குவது 'ஈச்சங்குடி' என்னும் கிராமம். அமைதியான

சூழ்நிலையில் பசுமை நிறைந்த திட்டாக விளங்கும் இக்கிராமத்தில் ஐயனார் ஆலயம் மிகப் பழங்காலந் தொட்டே இருந்து வருகிறது. புரண்புட்கலை சமேதராக ஐயனார் "உடைப்பங்கரை ஐயனார்" என்னும் பெயரோடு விளங்கி, அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகின்றார். நாம் போற்றிவரும் 'காஞ்சி காமகோடிப் பெரியவர், இங்கேயே பிறந்து வளர்ந்து ஐயனாரின் அருள் பெற்று, இன்று உலகமே பணியும் ஒழுக்கசீலராக விளங்குகின்றார்கள். ஈச்சங்குடியில் ஒரு தடவை கடுமழைகாரணமாகப் பெருவெள்ளம் புரண்டோடி வந்தபோது, அஞ்சி ஓடிய மக்களுக்கு அடைக்கலமாக அமைந்தது இந்த ஆலயமே யாகும். ஐயனாரது அருளாட்சியினால் வெள்ளம் அடங்கியது. 'தம்மை வெள்ள அபாயத்திலிருந்து இந்த ஐயனாரே காத்தருளினார்' என்று அவ்வூர் மக்கள் இன்றும் உறுதியாக நம்பி, 'உடைப்பங்கரை ஐயனார்' என்றே அழைத்து வருகின்றனர்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருஅவதாரஞ் செய்தருளிய சீர்காழியில் உள்ள தென்பாதித் தெருவில் ஐயனாருக்கு ஓர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதிக்கு 'கைவிளாஞ்சேரி' என்று பெயர்; கைவிடான்சேரி என்பதே, காலக்கிரமத்தில் திரிந்து கைவிளாஞ்சேரி என்று இன்று வழங்கிவருகிறது.

சூரபத்மனுக்கு அஞ்சிய இந்திரன் இந்திராணியுடன் தேவருலகை விட்டுப் பூவுலகுக்கு ஓடிவந்து, சீர்காழிப்பதியில் மூங்கிலாய் மறைந்து

தங்கித்தவஞ் செய்தான். இதனாலேயே சீர்காழிக்கு 'புகலி' என்றும், 'வேணுபுரம்' என்றும் திருப்பெயர்கள் அமைந்தன. இந்திரனுக்கு புகலிடமாக அமைந்தமையால் 'புகலி' என்றும், இந்திரன் மூங்கிலாகத் தவஞ்செய்தமையால் 'வேணுபுரம்' என்றும் (நாணு - மூங்கில்) அழைக்கப்பட்டன. இந்திரன் சீர்காழியில் உள்ள ஐயனூரிடம் தன்மனைவி இந்திராணியைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினான். ஐயனூர் பூதகணங்கள் புடைசூழ வெள்ளையாணைமேல் பூரணைபுட்கலை என்னும் இரு தேவியருடனும் இந்திரனுக்குக் காட்சி கொடுத்தார். இந்திரன் வணங்கி, சூரபத்மனின் கொடுமையால் தேவர்கள் படுந்துயரங்களைக் கூறி, சிவபெருமானிடம்தான் கைலைக்குச் சென்று வரும்வரை இந்திராணியை அடைக்கலமாக ஏற்றுக் காத்தருளுமாறு வேண்டினான். ஐயனூரும் அதற்கிசைந்து தனது வீரரான 'மாகாளர்' என்பவரை இந்திராணிக்குக் காவலாக அமர்த்தி மறைந்தார்.

சூரபத்மனின் தங்கையாகிய 'அஜமுகி' என்பவள் தேவருலகு எங்கும் இந்திராணியைத்தேடியும் காணாதவளாய்ப் பூவுலகுக்கு வந்து, இந்திராணி தவஞ்செய்வதைக் கண்டாள். அவளைத் தூக்கிச் சென்று தன் தமையன் சூரபத்மனுக்கு மனைவியாக்க விரும்பியவளாகிய அஜமுகி, இந்திராணியின் கையைப்பற்றித் தூக்கிச்செல்ல முயன்றாள். அஞ்சிநடுங்கிய இந்திராணி ஐயனூரைக் காத்தருளுமாறு அழைத்து தனது அபயக்குரலை வெளிப்படுத்தி,

பையரா அமளியானும் பரம்பொருள் முதலும் நல்கும்
ஐயனே ஓலம்; விண்ணோர் ஆதியே ஓலம்; செண்டார்
கையனே ஓலம்; எங்கள் கடவுளே ஓலம்; மெய்யர்
மெய்யனே ஓலம் தொல்சீர் வீரனே! ஓலம்! ஓலம்!

ஆரணச் சுருதியோர்கள் அடலுருத் திரன் என்று ஏத்தும்
காரணக் கடவுள்! ஓலம் கடல்நிறத்து எந்தாய்! ஓலம்
பூரணக்கு இறைவா! ஓலம் புட்கலை கணவா! ஓலம்
வாரணத்து இறைமேல் கொண்டு வரும்பிரான் ஓலம்

என்று பலவாறு கதறினார்.

அபயக்குரலைக் கேட்ட ஐயனாரின் படைத்
தலைவரான மாகாளர் இடிபோல ஆரவாரித்துத்
தமது வாட்படையைச் சுழற்றிக் கொண்டு
வெளிப்பட்டார். அஐமுகியைத் தடுத்து நிறுத்த
முற்பட்டார். அஐமுகி முத்தலைச் சூலத்தையும்,
மலையையும் பிடுங்கி எறிய, மாகாளர் அவைக
ளைப் பொடிபடச் செய்து, தனது கட்டளையைக்
கேளாது இந்திராணியைத் தூக்கமுயன்ற அஐ
முகியின் கைகளை வாளால் வெட்டிக் காலால்
அவனை உதைத்துத் தள்ளினார். அதனாலேயே
ஐயனார் அமர்ந்துள்ள இடமான சீர்காழித்
தென்பாதித் தெருவில் உள்ள பகுதிக்கு, 'கைவி
டான்சேரி' என்னும் காரணப் பெயர் இன்னும்
வழங்கி வருகின்றது.

சூரபத்மனுக்கு அஞ்சிய இந்திரன் 'கோமுத்
திசுரம்' என்னும் திருவாவடுதுறைத் தலத்தில்
இருந்து தவஞ்செய்தான். அங்கு சென்ற 'அஐ
முகி' இந்திரனைக் கண்டு காதல் கொண்டாள்.
அவனை பிடித்து அணைத்துக் கொண்டாள்.

அஐயுசி கருவுற்று 'கிருத்தியா' என்ற பெண் குழந்தையைப் பெற்றாள். 'கிருத்தியை' தனது கண்ணில் கண்ட பொருளையெல்லாம் வாரி விழுங்கி நாசஞ் செய்தாள். சிவபெருமான் கட்டளைப்படி ஐயனார் அவளைத் தூக்கிக் கடலில் வீசி விட்டு உலகைக் காத்தருளினார்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் ஐயனாருக்குக் கோவில் அமைந்துள்ளது. 'பீடாபஹாரி' என்பது தான் இங்குள்ள ஐயனாரின் பெயராகும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிங்கம்பட்டி மலையில் பாபநாசம் மேலணைக்குச் சமீபமாக உள்ள சோரிமுத்து ஐயனார் ஆலயமும், சீவலபேரி பூலாவுடையார் ஐயனார் ஆலயமும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களாக விளங்கி வருகின்றன. ஆனைதாண்டவபுரத்திலும் 'திருவாசக மூர்த்தி' என்னும் பெயரோடு ஐயனார் அமர்ந்து அருளாட்சி செய்துவருகின்றார். காஞ்சியில் காமாட்சிஅம்மன் ஆலயத்தில், ஐயனாருக்குத் தனியாக ஒருசந்நிதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோவிலின் காவற் தெய்வமாக ஐயனார் விளங்குவதோடு, பூரணபுட்கலாதேவிமாரோடு சமேதராகக் காட்சியளிக்கின்றார்.

திருப்பிடலூர் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து பெரம்பலூருக்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது. இங்குள்ள ஐயனார் கையில் 'திருக்கலாய ஞான உலா' உள்ளது. இந்த ஐயனாரை அடியார்கள் 'அரங்கேறிய ஐயனார்' என அழைத்து வருகின்றனர். திருக்கலாய ஞான உலா பற்றிய

வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழாரடிகள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்தில் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரோடு தங்கியிருந்தபோது, 'தமக்கு இவ்வுலக வாழ்வு போதும் ஏற்றருள்வீராக' என்னும் குறிப்புப் புலப்பட இறைவன்மீது திருப்பதிகம் பாடிவழிபட்டார். இறைவன் திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலான தேவர்களை அனுப்பிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வெள்ளையாணைமீது ஏற்றிக் திருக்கைலாயத்திற்கு அழைத்து வருமாறு கட்டளை இட்டார். அவ்வாறே திருமால் பிரமன் ஆகியோர் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேர்ந்து வெள்ளையாணைமீது சுந்தரரை ஏற்றி அழைத்துக் கைலைக்குச் சென்றனர். சுந்தரர் தம்மோழாசிய சேரமான்பெருமாள் நாயனாரை நினைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். சுந்தரர் கைலைக்குப் போவதை உணர்ந்த சேரமான் பெருமாளும் ஒரு குதிரையைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, அதுனுடைய காதினுள் திருமந்திரத்தை ஒதிக் கொண்டு சுந்தரரை வலம்வந்து அவருக்கு முன்னே குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு, தேவருலகை அடைந்து கைலைக்குச் சென்றார்.

சுந்தரர் கைலையை அடைந்து இறைவனை வணங்கி, சேரமான்பெருமாள் தம்மோடு உடனாக வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தார். சிவபெருமான் திருநந்திதேவரை அழைத்து, சேரமான் பெருமாள் நாயனாரையும் உள்ளே அழைத்து வரும்

படிபணித்தார். அவ்வாறே திருநந்தியால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட சேரமான் பெருமாள் சிவபெருமான் முன்னிலையில் திருக்கைலாயஞான உலாவைப் பாடிப்பணிந்து வணங்கினார். சிவபெருமான் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவராய், அவரைச் சிவகணத்தலைவருள் ஒருவராய் இருக்குமாறு அருள்பாவித்தார். திருக்கைலையில் சேரமான் பாடியருளிய திருக்கைலாயஞான உலாவை அவ்விடமிருந்து கேட்ட ஐயனார், தமிழகத்திலுள்ள 'திருப்பிடலூர்' என்னும் தலத்திற்குக் கொண்டு வந்து தமிழ்நாட்டு மக்களும் படித்துப் பயன்பெறுமாறு வெளிப்படுத்தியருளினார். இதைச் சேக்கிழாடிகள் தமது பெரியபுராணத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ்
செய்தவத் திருவுலாப் புறமன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற்
கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட
ஊர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கும்
நார வேலைகுழ் உலகினில்
வழங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே”

இத்திருப்பிடலூர் திருத்தலத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தாம்பாடியருளிய 'பரவையுண் மண்டிலிப்' பதிகத்தில்,

“அம்மானே ஆகமே சீலருக்கு அருள்நல்கும்
பெம்மானே பேரருளாளன் பிடலூரன்
தம்மானே தண்தமிழ் நூற்புல வாணர்க்கோர்
அம்மானே பரவையுண் மண்டனி அம்மானே”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் "பேரருளாளன் பிடலூரன் தம்மானே" என்ற அடிகளுக்கு சைவப்பேரறிஞர் வச்சிரவேலு முதலியார் அவர்கள் பொருள் கூறும்போது, திருக்கையலாய உலா வைப் பூவுலகுக்குச் சேர்த்ததன் மூலம் பேரருளைப் புரிந்த ஐயனாரின் தந்தையே என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளமை சிந்திப்பதற்குரிய தொன்றாகும்.

திருவையாறு என்னும் புண்ணியத்தலம் தஞ்சையில் இருந்து ஏழுமைல் தொலைவில் காவேரிக்கரைக்கு அருகே அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் உள்வீதியில் தெற்குப் பக்கமாக உள்ள 'தெட்சணகையம்' என்னும் ஆலயத்திலேயே அப்பர் சுவாமிகளுக்கு 'கையக் காட்சி' காட்டப்பட்டது. இன்றும் அடி அமாவாசைத் தினத்தன்று அத்திருவிழா சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. அவ்வாலயத்தில் முன்னாக அமர்ந்திருக்கும் திருநந்திதேவருக்கு நெற்றியில் விஷ்ணுவின் திருநாமம் இடப்பட்டுள்ளது. இதன் உண்மையைத் திருக்கேதீஸ்வரப்பதிக முதற்பாடலில் சுந்தரர் 'நத்தார் படைஞானன் பசுவேறி' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் பொருள் என்னவெனில் "சங்கு முதலான பஞ்சாயுதங்களை யுடையவரான விஷ்ணுவை இடபமாகக் கொண்டருளி" எனவரும். எனவே சைவமும் வைணவமும் இந்து சமயத்தின் இருகண்கள் என்பதும், சிவத்தின் நான்கு சத்திகளில் ஒருவரே விஷ்ணு என்பதும் தெள்ளிதின் புலனாகும்.

'அரியலால் தேவியில்லை ஐயன் ஐயா றனூர்க்கே' என்பது அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரப் பகுதியாகும். இதனாலும் அக்கருத்து நன்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. சிவபெருமானுக்கும் மகாவிஷ்ணுவாகிய மோகினிக்கும் தோன்றியவரே அரிஹர புத்திரராகிய ஐயனார் என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே.

கொள்ளிட நதிக்கரையில் அமைந்த மெய்யாற்றாரில் ஐயனார்கோவில் ஒன்று சிறப்பாக விளங்குகின்றது. வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 'படவேடு' என்னுமிடத்தில் ரேணுகாதேவிக்கு ஓர் ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. அங்கு ஐயனார் வெள்ளையானைமீது அமர்ந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகின்றார். அரசாங்கச் சட்டநூல்களின் படி தக்கசாட்சியில்லாத இடத்து, குற்றவாளியைத் தண்டிக்க முடியாது. ஆனால் ஐயனார் அந்தர்மியாக எல்லாவற்றையும் அறிபவராகையால் பல இடங்களில் ஐயனார் கோவிலில் சத்தியம் செய்விக்கும் முறையும், கர்ப்பூரம் அணைக்கும் முறையும் கைகொள்ளப்பட்டு வருவதும், ஐயனார் உண்மைக் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வழங்குவதும் அனைவரும் அறிந்ததே. சிதம்பர வித்தையில் பிள்ளை இல்லாதவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெறவிரும்பினால், ஐயனார் யந்திரம் கட்டினால் உறுதியாகக் குழந்தை கிடைக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது.

மனிதன் தனது சூழ்நிலை காரணமாகப் பல விதமான பயத்திற்குள்ளாகின்றான். எதிர்பாராத

பகைவர், கள்வர், புலி, பாம்பு, நீயவிலங்குகள் முதலியவற்றால் ஆபத்துகள் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் ஐயனாரின் பக்தன் இவைகளில் இருந்து காப்பாற்றப்படுவான் என்பதை “சாஸ்தா கவசம்” கூறுகின்றது. தமிழகத்திலுள்ள ஐயனார் ஆலயங்களுக்கு முன்பாகப் பெரிய யானை, குதிரை வாகனங்கள் கல்லால் கட்டப்பெற்று, மண்குதை கொண்டு மெருகட்டி அழகிய வர்ணம் தீட்டப்பெற்றிருப்பதை நாம் இன்றும் காணலாம். குதிரை மேலுள்ள ஐயனார் பகைவரை நாசஞ் செய்து குளிர்ந்த சந்திரமண்டலத்தில் வீணை, புத்தகம், செபமலை ஆகியவற்றுடன் விளங்கி, வழிபடுவோருக்கு வாக் குவன்மையைக் கொடுப்பார் என்றும், யானைமீதமர்ந்து கரும்பு வில், மலரம்பு ஆகியவற்றைத் தாங்கிய ஐயனாரை வழிபடுவோர் மூன்று உலகங்களிலும் இன்பம் அடைவரென்றும், பூரணை புட்கலை ஆகிய தேவியருடன் கூடி நடுவே அமர்ந்திருக்கும் ஐயனாரை வழிபடுவோர் எல்லாக் காரியங்களிலும் வெற்றிபெற்றுத் திகழ்வர், என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொருதை ஆற்றின் வடகரையில் உள்ள ‘செம்பரை’ என்னும் இடத்தில் “நல்லதம்பி ஐயனார்” எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிக்கின்றார். சென்னையில் நுங்கம்பாக்கத்திலுள்ள மகாலிங்கபுரத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும் ஐயனாருக்கு ஆலயங்கள் உள்ளன. தமிழ் நாட்டில் வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தை யே கோவில் என்று அழைப்பார்கள். சைவர்

கள் சிதம்பரத்தையே கோவில் என்பார்கள். ஒன்றிலே அரங்கநாதன் இன்னொன்றிலே நடராஜப் பெருமான்; 'அரங்கம்' என்றாலும், 'சபை' என்றாலும் ஒன்றையே குறிக்கும் அவ்வாறே 'சபாபதி' என்றாலும் 'அரங்கநாதன்' என்றாலும் ஒன்றேதான். இத்தகைய மூர்த்திகள் இருவருக்கும் தோற்றியவரே ஹரிஹர புத்திரராகிய ஐயனார் ஆவர். எனவே இரண்டு பிரதான கோவில்களும் ஐயனாருக்கும் உரியனவே என்பதில் தவறேதுமில்லை.

ஐயனாருக்குத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவரும் பெயர்களும் அதற்கான விளக்கங்களும்

ஐயன் - ஐயனார் - மேலானவன், வணங்கத்தக்கவன்

காரி - கரிய நிறத்தினையுடையவன்

கடல்வண்ணன் - கடலைப் போன்ற நீல நிறத்தினன்

சாஸ்தா - துட்டரைத் தண்டித்து, நல்லோரைக் காப்பவன்

பூரணகேள்வன் - பூரண என்றால் நிறைந்த சத்தி, இது உயிரைக் குறிக்கும், உயிரினங்களுக்குத் தலைவன் பூரணயின் மணவாளன்.

புட்கலை மணவாளன் - புட்கலம் என்றால் தேகம், பிருதுவி மயமான தேகமுடைய சத்திக்கு மணவாளன்.

யோகி - யோகத்தை அறிந்தவன். சித்தவிருத்திகளை அந்தர் முகமாக்கிக் காரிய ரூபமான தேகத்தைக் காரணராகிய உயிரில் ஒடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்.

மாசாத்தன் - மிக்க அருளை வழங்குபவன். துட்டரையும் தவறு செய்பவரையும் தவறாமல் தண்டிப்பவன்.

செண்டாயுதன் - செண்டு என்பது குதிரையை ஒட்டும் சவுக்கு பிராண சத்தியாகிய குதிரையை முறையாகச் செலுத்துவதற்குரிய சவுக்கைக் கையில் தாங்கியவர்.

வெள்ளையானையூர்தி - எமது பஞ்சேந்திரியங்களை யானையாகக் கூறுவது மரபு, அவைகள் பரிசுத்தமடையும் போது வெள்ளையானை என்ற பிரணவதேகம் உண்டாகும். அத்தகைய பிரணவ சொரூபமான வெள்ளையானையில் அமர்ந்து செல்பவர் ஐயனர்.

ஆரியன் - எல்லோராலும் வழிபடத்தக்கவர், குருமூர்த்தி. அறத்தைக்காப்போன் - தருமத்தை நிலைநாட்டுபவர், அரசாங்கத்தால் கூடமுடியாத தீர்ப்புகளை வழங்கும் சந்நிதிகளை இன்றும் காணலாம்.

ஐயப்ப சுவாமிகள்

மேகச்சியாமள வர்ணனையும் இரத்தின குண்டலங்கள் தரித்த வதன சோபையோடு கூடியும் வலதுகையில் செங்க முநீர்ப்பூ தரித்தும் இடதுகையைக் கால் முட்டின் மீது வைத்துக் கொண்டும் ஸ்ரீபூரண, புட்கலை என்னும் இரு தேவியரோடு கூடி, பத்மாசத்திலே யோசப்பட்டம் அணிந்து இருந்தருளுகின்ற ஹரிஹர புத்திரனான சாஸ்தா என்னை இரட்சிப்பாராக.

108 அர்ச்சனை மாலை

ஓம் ஓம் ஐயப்ப சுவாமியே	போற்றி
ஓம் குருநாத ஐயப்பா	போற்றி
அரனார் பாலா	ஐயப்பா போற்றி
அம்பிகை பாலா	ஐயப்பா போற்றி
ஆபத் பாந்தவ	ஐயப்பா போற்றி
ஆதி பரா பரா	ஐயப்பா போற்றி

கண்கண்ட தெய்வமே
 பண்கண்ட பண்பனே
 இஷ்டவரம் தருபவனே
 கஷ்டமெலாம் நீக்கிடுவாய்
 சக்குரு நாதனே
 தத்துவப் பொருளோனே
 கன்னி மலைக்கரசே
 கர்ப்பூரப் பிரியனே
 தகழிமுழர்த்தி ஸ்வரூபனே
 தருமத்தைக் காப்பவனே
 காந்தமலை ஜோதியே
 சாந்தியைத் தருபவனே
 பம்பா வாசனே
 நம்பினோர்க் கண்பனே
 அன்னதானப் பிரபுவே
 அண்டினோரைக் காத்திடுவாய்
 பராசக்தி பாலகனே
 பசவங் களைந்திடுவாய்
 குற்றங் களைபவனே
 குருவாகி வந்தவனே
 மணிகண்ட மாமணியே
 மானிட ரூபனே
 ஆனந்த ரூபனே
 அன்பர்க்கு அன்பனே
 பக்த வத்சலனே
 பரம் பொருளாய் நின்றவனே
 ஐந்து மலைக்கரசே
 ஆறுமுகனுக் கிளையவனே
 ஒங்காரத் தத்துவனே
 ஒளதார்ய சீலனே
 சரணம் ஐயப்பா
 சரபரிமலை வாழ்பவனே
 சரணம் தருவாய்
 சரணு கதனே

ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி 50
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா யோற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி 60
 ஐயப்பா போற்றி
 ஐயப்பா போற்றி 70
 போற்றி போற்றி
 போற்றி போற்றி
 போற்றி போற்றி
 போற்றி போற்றி

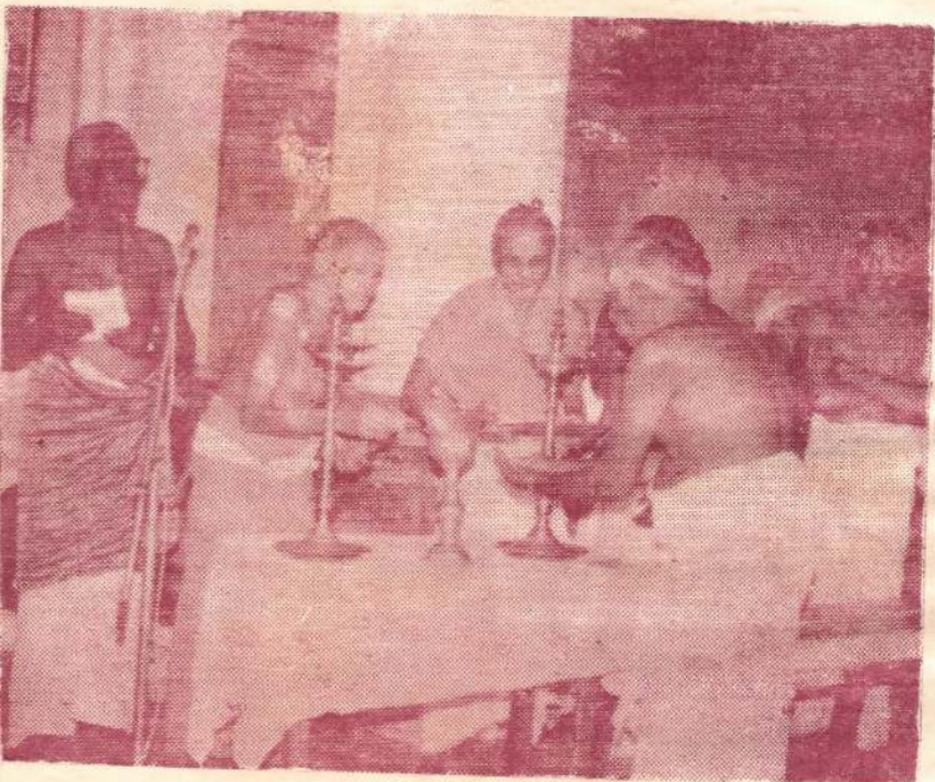
உ.

சிவமயம்

காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில்
ஆண்டிகேணி ஐயனார்
நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது

ஷெ. ஆலய பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ க. மங்களேஸ்
வரக் குருக்கள் ஆதினகர்த்தாக்களான திரு. அ. ஆண்டிஐயா
திரு. து. முருகேசு ஆகியோருக்கு வீழ்ந்தி வழங்க, உற்சவத்திற்
காக வரவழைக்கப்பட்ட பரூளாய் பி.பா. தியாகராசாக் குருக்கள்
நூலின் முதற்பிரதியை வழங்கிக் கௌரவித்தல். மணிவாசகத்
தலைவரும் நடுவே நிற்பதைக் காணலாம்.

ஈழத்துச் சிதம்பரம் திருப்பணிச் சபைத் தலைவரும், புளியங்
குளம் ஆறுமுகநாவலர் பண்ணை உரிமையாளருமாகிய திரு. மு.
பொன்னுத்துரை (நொச்சிகாமம்) அவர்கள் ஷே. குருக்கள்மாரிடம்
இருந்து வீழ்ச்சியையும், முதற்பிரதியையும் பெறுதல். நூலாசிரியரும்
ஒலிபெருக்கியோடு காணப்படுகின்றார்.

உசாத்துணை நூல்களும் சாசனங்களும்

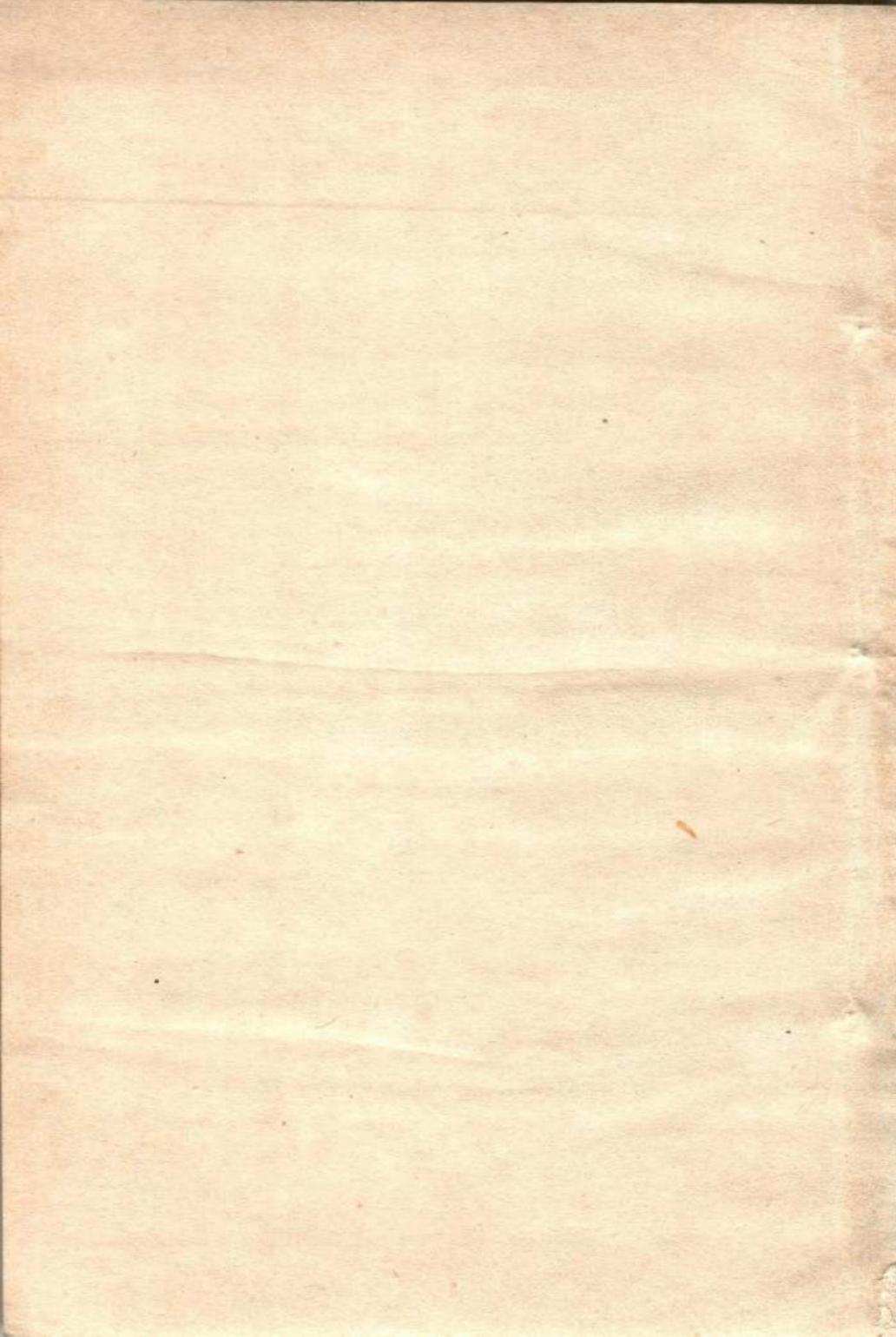
1. காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரம்
(சிவஸ்ரீ ச. கணபதிஸ்வரக் குருக்கள்)
2. ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்
புலவர்மணி சோ. இளமுருகனார்)
3. காரைநகர் மணிவாசகர் விழா மலர்
(காரைநகர் மணிவாசகர் சபை)
4. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
(ஆசிரியர் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை)
5. யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரியில் உள்ள சைவக்
கோவில்கள் பற்றிய பதிவு 1892
6. சுருவில் ஹரிஹர புத்திர ஐயனார் கோவில்
கும்பாபிஷேக மலர் 1975
7. ஆரைப்பற்று பரமநயினார் (ஐயனார்) ஆலய
பரிபாலன சபை கௌரவ செயலாளரின்
விரிவான அறிக்கை (20 - 11 - 1985)
8. சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா
(ஸ்ரீ வித்தியா ஞானபாஸ்கர நஜன்)
9. வட்டுமேற்கு வட்டியவத்தை ஐயனார் கோவில்
மகா கும்பாபிஷேக திருப்பணி சிறப்பு மலர்
1968
10. காரை வியாவில் ஐயனார் திருப்பொன்னுஞ்சல்
11. காரைநகர் மணற்காடு முத்துமாரியம்மன்
கோவில் 2ம் திருவிழா விசேட மலர் 1977
12. அனலைதீவு ஐயனார் கோவில் சித்திரப் பெருந்
தேர் வெள்ளோட்ட சிறப்புமலர் 1980
13. யாழ் வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கு ஐயனார்
கோவில் மகாகும்பாபிஷேக சிறப்புமலர் 1985

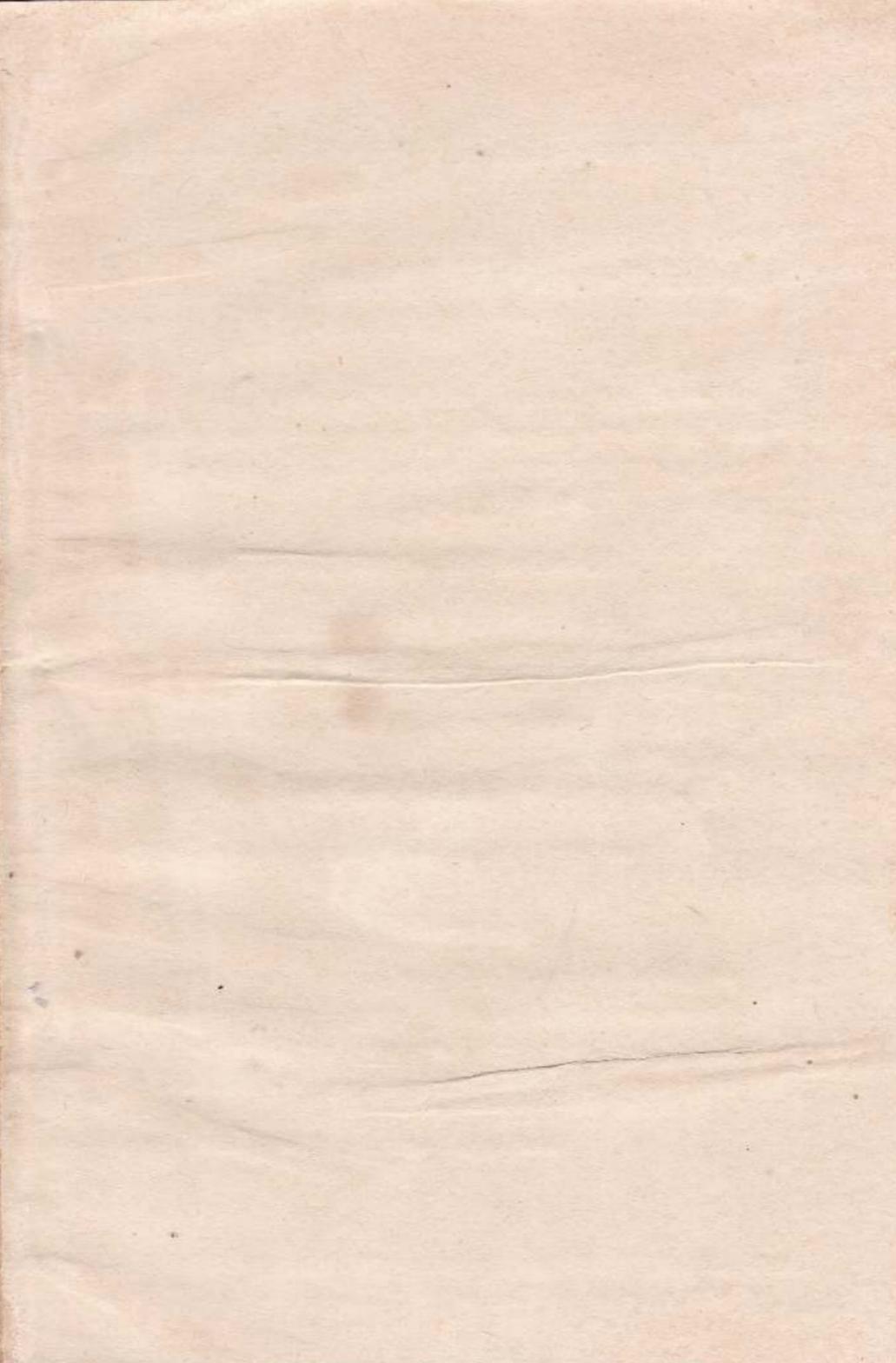

அச்சப்பதிவு:

.பாலா அச்சகம், காரைநகர். போன்:- 24

உ.
சிவமயம்

நூலாசிரியருக்கு கவிஞர்களின் நல்லாசிகள்

தண்ணளிகேள் அன்பன் சபாரத்தின மென்னும்
புண்ணியனே சைவமணிப் பூரணே - திண்ணபுரத் (து)
ஆதிஐயன் நல்லருளால் ஆதவன்போல் வாழியநீ
ஒதுகுக செல்வம் உயர்ந்து.

அருட்கவி சீ. விநாகித்தம்பி, அளவையூர்

அன்போடுளம் அகம்புருந்து அறிவுஞானம்
அகல்விளக்காய் ஏற்றிணையால் ஆத்மலாபம்
ஒன்றதுவே உன்னோக்கில் உயரக்கண்டோம்
உத்தமனே பல்லாண்டு உவந்து வாழ்க

கவிஞர் நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை, நயினை

வாழ்கதமிழ் சைவநெறி மனிதகுலம் துயர்நீங்க
கோள்கள்கபத் தானத்தில் குலவிடுக பழிபாவம்
ஆழ்கஇனி அன்புஅறம் அருளமைதி நிலவிடுக
வாழ்கசபா ரத்தினரே மனைவிமக்க ளொடுமினிதே

பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் ; பண்ணாகம்

